

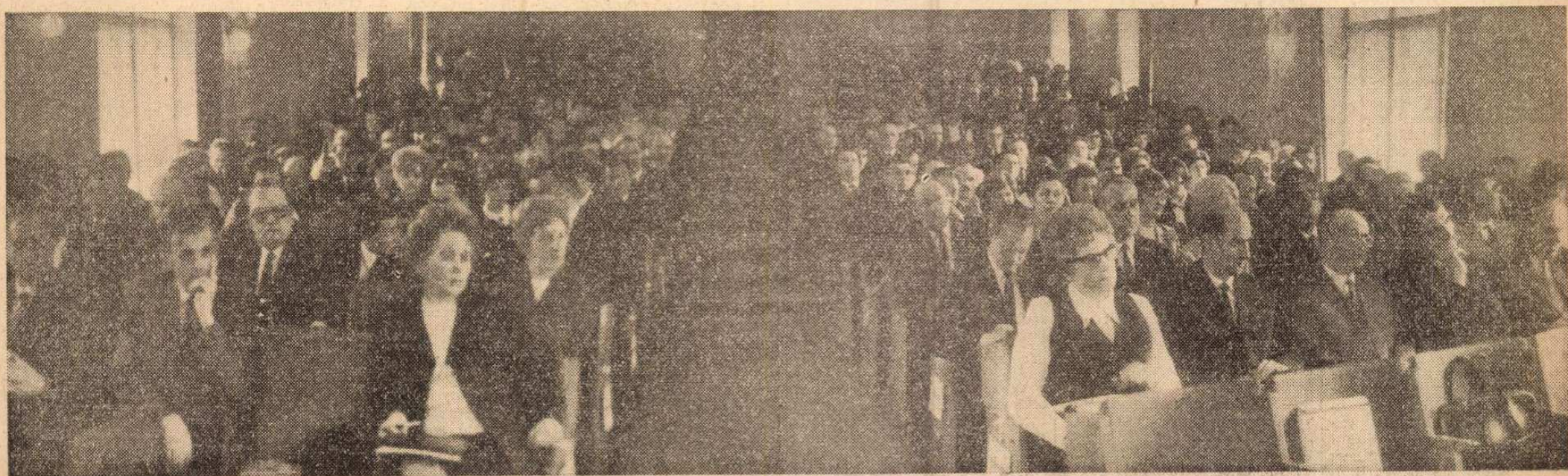
VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A lakosság és a postásság érdekeinek összhangjáról

Tudósítás szakszervezetünk IX. kongresszusáról

Ragyogó tavaszi napra ébredtünk április 8-án. A távoli megyékből már az előző napon megérkeztek a kongresszusi küldöttek. A külső szemlélőnek is feltűnhetett, hogy az érkezők szinte egytől egyig ismerősként köszöntötték egymást. Akadtak olyanok is, akik csak egymás hangját, nevét ismerték, de személyesen 8-án reggel szoríthattak kezét. A távbeszélő-kezelők életében ez egyébként már megszokott dolog. A székház homlokzatán díszes felírat köszöntötte szakszervezetünk IX. kongresszusának küldötteit, az előcsarnokban a rendezők irányították az érkezőket. A kongresszusi terem színpadán egyszerűségében is impozáns háttér, a szakszervezet jelvényével és egy hatalmas kilencessel.

A terem megtelt, s dr. Zsuffa Szabolcs, szakszervezetünk elnöke egymaga lépett az elnökségi asztal mikrofonjához. A központi vezetőség nevében szeretettel köszöntötte a Postások Szakszervezete IX. kongresszusának meghívottait, küldötteit, vendégeit. A kongresszust a központi vezetőség a SZOT irányításának megfelelően 1971. április 8-9-re hívta össze. Külön üdvözlötte a munkában élenjáró dolgozókat, a szocialista munka kitüntettjeit, a szocialista brigádok jelenlévő képviselőit, szakszervezetünk tisztségviselőit, az MSZMP Központi Bizottságának, a SZOT-nak, a társszakszervezeteknek, a KMP-nek, valamint a Posta vezérigazgatóságának megjelent képviselőit. Ezek után javaslatot tett az elnökség tagjaira. Felhívta a figyelmet, hogy az elnökségi tagokra vonatkozó javaslatot kiegészíti, mert Földvári Aladár, a SZOT elnöke is megtisztelte jelenlétével a kongresszust, javasolja az elnökségbe való beválasztását.

A küldöttek igazolványukkal szavazták meg az elnökség tagjaira vonatkozó javaslatot. Így az elnökség-

ben helyet foglalt: Katona István, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Központi Bizottság Agitációs és Propagandaosztályának vezetője; Földvári Aladár, a SZOT elnöke; Somoskői Gábor, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a SZOT titkára; dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter; Horn Dezső miniszterhelyettes, a posta vezérigazgatója; Kóczián András, a szakszervezet alelnöke; Besenyei Miklós, a szakszervezet főtitkára; Bayer Zoltán, a Központi Számvizsgáló Bizottság elnöke; Bíró B. József és Fatalin János, a szakszervezet titkárai; továbbá Benke Gézáné (HTI), Cseri Pál (Nógrád megye), Csúrai Éva (Szeghalom), Derekas Lászlóné (Erzsébet Távbeszélő Üzem), Fogoly Józsefné (RTV), Győr Ferenc (Szolnok), Kővári Béla (Központi Táviróhivatal), Molnár János (Nyugdíjas szb), Nagy Ferencné (Lenti), Németh Jánosné (Gyöngyös), Pozsonyi Vilmos (Postavezérigazgatóság), Udvardy Istvánné (Budapesti Postaigazgatóság) és Váci Zoltánné (Győr).

Az elnök megnyitó szavaiban utalt az MSZMP X. kongresszusa határozatára, amellyel a postásdolgók széles rétegei egyetértenek. Szólt a III. ötéves terv eredményeiről, a IV. ötéves terv céljairól, a tapasztalatairól, majd felkérte a kongresszust: egyperces néma felállással tisztelegjen azok emlékére, akik az elmúlt négy év során estek ki sorainkból, így Brebovsky Jenőre, szakszervezetünk volt alelnökére és Reiter Jánosra, a Központi Számvizsgáló Bizottság volt tagjára, akik életük utolsó pillanatáig odaadással szolgálták a szervezett dolgozók ügyét. (A kongresszus egy percig tisztelegett.) Dr. Zsuffa Szabolcs ezek után a kongresszust megnyitottak nyilvánította, szavazásra bocsátotta a különböző munkabizottságokra vonatkozó javaslatokat.

Besenyei Miklós főtitkár beszámol a kongresszusnak

hívár 1. sz. hivatal szb-titkára. A szavazatszedő bizottság elnöke Szabó Géza, Sátorfalvi újhelyi szb-titkára. Tagjai: Albert József, Veszprém megyei Távközlési Üzem szb-titkár, Barabás Éva, Postavezérigazgatóság, Kasza János, a Központi Kábelüzem szb-titkára, Nagy Gézáné, Debrecen, 1. sz. hivatal dolgozója. A határozatszedő bizottság elnöke Bíró B. József, szakszervezetünk titkára. Tagjai: Bácskai Károly, Salgótarján, 1. sz. hivatal dolgozója, Fogoly Józsefné, RTV Ig. szb-tagja, Gunczer Andorné, a Szeged területi szb-tagja, Juhász István, a HTI Nyíregyházi Gócuzeum dolgozója. Jegyzőkönyv-hitelesítők: Németh Jánosné, Gyöngyös, 1. sz. hivatal bizalmija, Pocsai Gyula, Debrecen, 1. sz. hivatal szb-titkára.

A kongresszus a munkabizottságokra vonatkozó javaslatot megszavazta, s ugyanezt tette a napirendi pontokat illetően is.

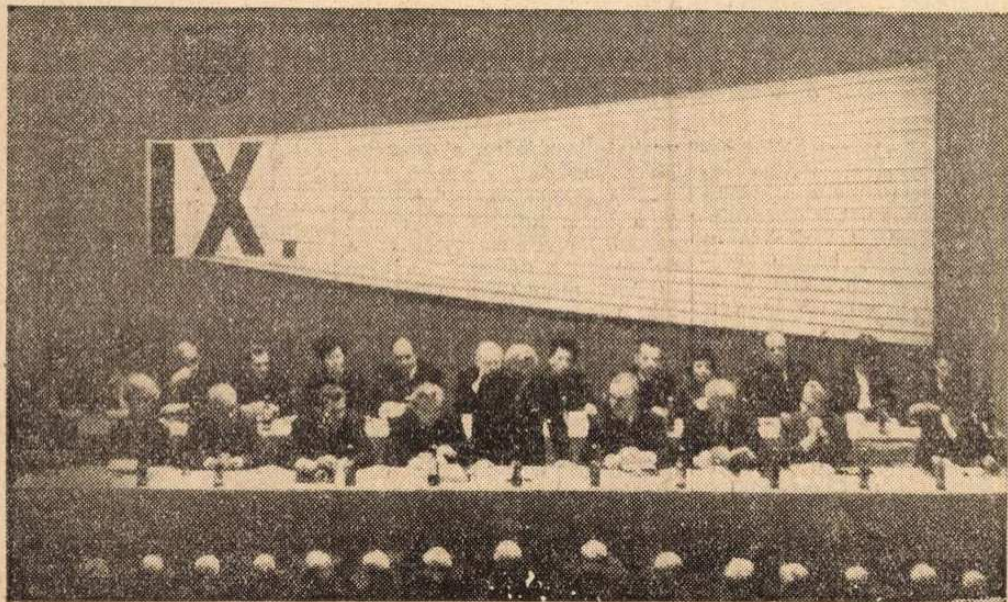
Ezután az elnök felkérte Be-

senyei Miklós főtitkár, ismeresse a központi vezetőség szóbeli beszámolóját.

A dolgozók bizalmáról, tenniakrásáról

— Tisztelt Kongresszus! Kedves küldött Elvtársak!

— Nekünk, kongresszusi küldötteknek értékelnünk kell szakszervezetünk négyéves tevékenységét, a VIII. kongresszus határozatainak végrehajtását. A számvetésen túl meg kell határozni a következő évek főbb tennivalóit, a Magyar Szocialista Munkáspárt, a Szakszervezetek Országos Tanácsa vezetőtestületeinek állásfoglalásai, határozatai szellemében, a posta IV. ötéves tervének ismeretében. A küldött elvtársak rendelkezésére áll a központi vezetőség négyéves munkájáról szóló írásos jelentés és a határozat javaslata — mondotta bevezetőjében a főtitkár, majd utalt arra: e munkát segíti és köny-

Az elnökség

nyit, hogy a szakszervezetek választásai az MSZMP X. kongresszusát követően történtek, s e tény igen kedvező politikai feltételeket biztosít. Majd így folytatta:

— A párt X. kongresszusa többek között értékelte a magyar szakszervezetek hivatását, szocialista társadalmunkban elfoglalt helyét és szerepét. Megerősítette a szakszervezeti mozgalom eddigi tevékenységét. Állást foglalt abban, hogy a szocializmus építésének előrehaladásával még nagyobb feladatok hárulnak a szakszervezetek megalapozására, egyrészt az állami gazdasági vállalatok, másrészt az egyes dolgozók érdekeinek magasabb szinten való képviselésére: a szakszervezeteket megillető jogok, a rájuk háruló kötelezettségek és a felelősség érvényesítésében. Szakszervezetünk tagjai, a posta és hírközlési szervezettől dolgozó magukénak vallják pártunk X. kongresszusának határozatait, és meggyőződéssel veszik ki részüket annak végrehajtásából. Szakszervezeti erőnkkel biztosítjuk a postásdolgózók aktivitását, segítjük hazánk hírközlési igényeinek kielégítését. Azon munkálkodunk, hogy szakszervezetünk munkája a párt X. kongresszusán hozott határozatoknak megfelelően gazdagodjék, s növekedjék szerepe, a posta és a postásdolgózók munkája pedig egyre jobban, teljesebben megfeleljen a társadalmi igényeknek.

— Feladataink meghatározását segíti az a tény, hogy a magyar szakszervezeti mozgalom az elmúlt években igen gazdag, értékes tapasztalatokkal gyarapodott, s egész tevékenysége tükrözi hazánk kedvező politikai és társadalmi fejlődését.

Ezután Besenyei Miklós néhány fontosabb feladatról, a választások során felmerült, a postásdolgózók széles rétegét foglalkoztató kérdésekről beszélt. A szakszervezeti szervek újjavaslatára a Magyar Szakszervezetek Alapszabálya és a SZOT határozata alapján befejeződött, a központi vezetőség ez irányú célkitűzéseit érvényesítette. A választások igen jó politikai légkörben folytak. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a tagság nagy aktivitása, a szakszervezeti demokrácia erősödése. Széles körű véleménycserével volt egyenlő a választás, amely a szakszervezet vezető szervei számára rendkívül hasznosnak és tanulságosnak bizonyult. Mindenütt a tenniakarás, az eredményesebb munkára való törekvés, a bizalom, a kötelezettségvállalás volt a jellemző. A vitában résztvevők elismerték a hazánk gazdasági és társadalmi életében megvalósuló kedvező változásokat, úgyszintén a posta szervezeti, technikai és gazdasági fejlődését. Örömmel beszéltek a posta belső életében kialakult demokratikus légkorról, amely mindenekelőtt az üzemi demokrácia fejlődésével, a hatáskörök decentralizálásával, a kollektív szerződés és az anyagi érdekeltség mai rendszerének bevezetésével kapcsolatos.

A jogos igények nagy része teljesíthető

— Mindezeket nemcsak éreztelték, hanem felismerték bennük saját érdekeiket is — állapította meg a főtákar. — A postásdolgózók ezért vállalták a több és színvonalasabb munkát, készek a posta IV. ötéves tervében kitűzött feladatok végrehajtására.

De ugyanakkor ösztönözni szívesen tették igényeiket, amelyek nagy része jogos, nem kerülheti el figyelmünket, s gondos mérlegelés után többségükben teljesíthetőek.

Hangoztatta: a taggyűlések, küldött-tanácskozások éreztették: a szakszervezeti szervek tekintélye, munkájuk értéke az előző választások óta jelentősen megnőtt a postásdolgózók körében, de még többet várnak. A szervezett dolgozóknak a választásokon való aktivitása és igényessége kifejezésre jutott abban is, hogy szívesen vállaltak különböző megbízásokat, s a jelölt döntő többsége ragaszkodott tisztségéhez. A pártszervezetek mindenütt segítettek a választásokon, hozzájárultak azok sikeréhez. A posta vezetői részt vettek taggyűléseken, küldötttervezeteken, felszo-

lásaikkal segítették a szakszervezeti munkát, arról elismerően nyilatkoztak. A választott testületek és tisztségviselők gondosan felkészülve adták számot a két választás között végzett munkáról. Az újra választott testületek személyi összetételének kedvező változása reálisabban tükrözi a dolgozók rétegződését. A központi vezetőség előtt nem voltak ismeretlenek a dolgozók által szövezt problémák, hiszen azok foglalkoztatják mind a szakszervezet vezetőtestületét, mind a posta vezetését, és a vélemények egyeztetésével közösen keresik a megoldás módját, idejét. Ezek után a felmerült problémákat taglalta.

A küldöttek figyelemmel hallgatják a főtákar beszámolóját

— Igen sokat foglalkoztak a posta új irányítási rendszerével, annak kedvező hatásával és ellentmondásaival, a III. ötéves terv végrehajtásával, a IV. ötéves terv célkitűzéseivel. Téma volt a beruházási és a fejlesztési mértékének és elosztásának az egyes szakterületek közötti aránya. Solhelytől értékelte a szocialista munkaverseny eredményeit, az üzemi demokrácia tartalmi fejlődését.

— A dolgozók megvitatták a belső munkaszervezés javításának szükségességét, a létszám gondokat és a forgalom-gepesítés hiányát. Sűrűtették a bérék és jövedelmek emelését, a bérrendszer továbbfejlesztését, a helyes kereseti arányok kialakítását, a törzsgárda nagyobb anyagi és erkölcsi megbecsülését. Szinte mindenütt sürgették a munkaidő-csökkentést, a munkakörülmények javítását, szociális ellátottságuk növelését, a lakásépítést.

„A VIII. kongresszus határozatát teljesítettük...”

— A szakszervezeti munkával kapcsolatban általános igény a szakszervezeti demokrácia továbbfejlesztése, a beszámolás és tájékoztatás rendszeresítése, a szakszervezeti jogok helyes gyakorlása, a hatáskörök decentralizálása, a kollektív szerződés és az anyagi érdekeltség mai rendszerének bevezetésével kapcsolatos.

Ezek után néhány, a tervvel kapcsolatos adatot említett meg.

— A kedvező gazdasági mutatók mindenekelőtt a dolgozók becsületes helytállását bizonyítják. A postásdolgózók a III. ötéves terv során bebizonyították: akarnak és tudnak dolgozni, felelősséget éreznek a posta és önmaguk munkájáért, szeretik szakmájukat, és mindent megtesznek, többek között az ország növekvő hírközlési igényeinek kielégítéséért. A kongresszus nevében ezután is megköszönöm a posta minden dolgozójának, vezetőjének a nehéz, sokszor kedvezőtlen körülmények között elért nagyszerű munkáját. Ezek tények, még ak-

kor is, ha egyes postai szolgáltatások megbízhatósága minősége nem javult úgy, ahogy szeretnénk volna, vagy joggal elvárjuk tőlünk. Bizonyos területeken még minőségromlás is mutatkozik, pedig a posta értékmérője a pontosság, megbízhatóság, gyorsaság volt, s marad a jövőben is. Sok a vélt és valóságos ok, de ezekért legkevésbé hibáztathatjuk a dolgozókat.

Kibirjuk a nemzetközi összehasonlítást!

— A posta forgalmi ágazata ma valóban igen nehéz helyzetben van. Lassan képtelenek

leszünk a forgalmat fogadni és feldolgozni. A szolgáltatások minőségével kapcsolatos hibák igazak, a jogos és megalapozott nyilvános bírálatokat meg kell szívlelnünk, s hibákat ki kell javítanunk. Erre kötelezünk hagyományaink, szakmánk és önmagunk becsülete. Nincs szükség arra, hogy tagadjuk a lazaságokat, az elkövetett szabálytalanságokat, a posta munkájában jogosan kifogásolt bürokratizmust, vagy védjünk olyan dolgozókat, akik erre méltatlanok, de felelőtlenségnek tartjuk a körülményeket figyelmen kívül hagyó, megalapozatlan általánosításokat. Ez kedvezőtlen hatást vált ki, és jogosan sérti a munkájukat becsületesen végző dolgozókat. Néhány dolgot azonban nem szabad szem elől tévesztene senkinek! Véleményünk szerint a Magyar Posta szolgáltatásai — bármilyen furcsán is hangzik — ma is kibírják a nemzetközi összehasonlítást. Hazánknál sokkal fejlettebb országokban sem nyújt a posta olyan széles, kulturált és kényelmes szolgáltatást a lakosságnak, illetve a közületek számára, mint nálunk. Sokhelyütt még a fővárosokban sem léteznek példaként szolgáló csomagot, míg nálunk a fővárosban kívül 110 helyszínen minden csomagot, külterületeken pedig 5 kiló súlyhatárig kézbesítjük házhoz. Havonta több, mint másfél millió nyugdíjat kézbesítünk rendszeresen, napra készen, ezenkívül minden pénzküldeményt házhoz viszunk, s nem a hivatalokban fizetjük ki. Az ország pénzforgalmának 98 százalékát mi bonyolítjuk le. 10 év alatt, a terjesztett sajtótermékek mennyisége megkétszereződött, s 1969–1970-ben meghaladta az egymillió példányt, amelyeknek 63 százalékát lakásokra kézbesítjük. Ezeket kívül sorolhatnánk a tv-, rádióadások beszedését: a felszabadulás után mindössze 250–300 ezer előfizető volt, ma 4 millió 200 ezer.

Csak áldozatok árán...

— Közel járunk az igazsághoz, ha kimondjuk: a posta szolgáltatásainak anyagi, technikai feltétele e feladatokhoz ki sem alakult, meg sem teremtdött, e hiányt eddig nagy áldozatok árán, de munkaerővel mégis lehetett pótolni, viszont ma már ez a lehetőség nincs biztosítva, s a hagyományos postai szolgáltatások gépesítéséhez mindössze 2 százalékos. Tehát a munkafolyamatok évtizedek óta alig változtak. A munka döntő többségét manuálisan a dolgozók végzik.

— E tényezők mind hozzájárulnak a mai feszültségekhez, a minőség romlásához — állapította meg Besenyei Miklós, majd felhívta a figyelt-

met: világjelenség ma már, hogy a küldeményeket például levelezésként, utján kézbesítik, s az, hogy széles körben elterjedt a csoportos levelezésként használat. Nálunk mégis érthetően nagy az ellenállás, a húzódozás, és igen kevés a megértés.

— A postásdolgózók érdekeinek védelmében nem hagyhatjuk szó nélkül azt sem, hogy a bevételeket költött díj-telek alkotják, a költségek viszont folyamatosan növekednek. Ebből következik a műszaki fejlesztés ütemének lassulása, a gépesítés elhúzódozása és a dolgozók munkájának egyre nehezebbé válása. A másik nyugtalanító következménye ennek, hogy a posta által képzett nyereség a szükségesnél kisebb lesz, s ez kedvezőtlenül érinti a béremelést, a többi szociális juttatást. A posta vezetése ezért tegyen határozott intézkedéseket és a rendelkezésre álló belső eszközöket hatékonyabban használja fel technikai fejlesztésre. Elsősorban erre kell összpontosítani a beruházásokat, széles körben elterjeszteni a gépesítést, korszerűsíteni az anyagok feldolgozását, szállítást. A technikailag elmaradt területeket messzemenően előnyben kell részesíteni a létszám-, bér- és kereseti szintek növelésénél. Sajnos, ez ma még koránt sincs így. A választások során e vonatkozásban sok kritika hangzott el. Ha a lehetőségek és feltételek nem kielégítőek, ösztönöz meg kell mondani ezt, s az illetékes kormányzati szervek segítségét, megfelelő támogatását kell kérni.

A jobb munka feltételeit biztosítani!

Ezek után hangoztatta, hogy a IX. kongresszus előkészítése időben egybeesett a posta IV. ötéves tervének beindításával, a végrehajtás megszervezésével. A tervet a központi vezetőség meg annak végleges elfogadása előtt megvitatta, több lényeges kérdésben tett javaslatokat. A posta vezetői ezeket figyelembe vették. Az a vélemény, hogy az elfogadott terv az eddigieknél gazdagabb fejlesztési lehetőségeket kínál, lényegesen gyorsulnak a beruházások, ugyanez vonatkozik a műszaki fejlődésre, az új és korszerű híradástechnika széles körű alkalmazására. Hétmillió 400 millió forintot irányoznak elő beruházásokra, amely összeg kétszerese a III. ötéves terv beruházási összegének.

— Egyetértettünk a különböző szolgáltatási ágazatok fejlesztési arányaival, miszerint a 7,4 milliárd forintból 57 százalékát a helyi és helyközi távbeszélő szolgálatra, 21 százalékot a vezetékek nélküli hí-

A kongresszus küldöttel

közlésre, 13–15 százalékot pedig a postaforgalom fejlesztésére irányoznak elő. Megállapodtunk abban, hogy szociális és kulturális célokra az összeruházások három százalékát fordítják, ami 220–240 millió forint. A tervfeladatokat nem lesz könnyű teljesíteni — figyelmeztetett a főtákar. — Sokkal szervezettebb munkára, nagyobb terv-, munka- és szolgálati felelősségre van szükség mind az irányító, mind a végrehajtó-szolgálatban. Elengedhetetlen feltétel a tervezett létszámszámok határidőre történő átadása, az anyagi, technikai eszközök lehető legkedvezőbb felhasználása, az üzemeltetés gazdaságos megszervezése!

— A posta mai irányítási

rendszere megteremtette az anyagi érdekeltség, ösztönözés érekenyebb, az eddigieknél jóval hatásosabb módját, lehetőségét. A legjobban sikerült ösztönzési rendszer sem pótolhatja azonban a dolgozók tudatos munkáját, szorgalmát, felelősségét. Ez eddig is tapasztalható volt. A lelkesedést növeli, hogy ilyen arányú fejlődés előtt még nem állt a posta. — Majd szólt a hatáskörök decentralizálásáról, s arról, hogy ugyanakkor a hírközlési tevékenységben továbbra is érvényben marad a központi irányítás. Ennek ellenére a végrehajtásban ma sokkal demokratikusabb a légkör, mint korábban. Az üzemi demokrácia fejlesztése, belső tartalmának javítása az eredményes politikai, gazdasági munka egyik alapvető feltétele. A választások is bizonyítják, hogy a dolgozóknak van véleményük, a maguk és vezetőjük munkájáról, általában mindarról, ami összefügg munkájukkal, s közvetve, vagy közvetlenül érinti élet- és munkakörülményeiket.

A dolgozókkal együtt!

— A jövőben rendszeresen informálnunk és tájékoztatnunk kell a dolgozókat, s jobban figyelembe kell vennünk, érvényesíteniük véleményüket, akarataikat. Velük együtt és nem nélkülük kell gondolkodnunk, határozni a feladatokról. Szervezetben kell gondoskodnunk, — húzta alá a beszámoló — a dolgozók hasznos tanácsainak, javaslatának, észrevételeinek gazdag gyakorlati tapasztalatainak érvényesítéséről. Így jobban biztosítható, hogy a dolgozók valóban magukénak érezzék a terveket és meggyőződésből, szívesen vállaljanak részt azok végrehajtásában.

Beszélt a szakszervezeti szervek felelősségéről, a tervező munkában való részvételéről, kiemelte, hogy a feltételek erre adottak. Van nek jó határozataink, tudjuk, hogyan kell eljárni a dolgozók képviselőiben. E határozatok végrehajtása azonban a fejlődés ellenére ma sem elégséges érdemi. A jövőben növelni kell a tisztségviselők felelősségérzetét, s a jelenleginél alaposabban kell felkészíteni a szakszervezeti szerveket, munkabizottságokat, hogy a megnövekedett feladatokat nagyobb hozzáértéssel, szakértelmelemmel végezzék el. Amikor a szakszervezeti tanácsok részt vesznek a tervek kidolgozásában, feltétlenül vizsgálják meg azt is, hogy a tervezett intézkedések milyen hatással lesznek a dolgozók egészségére, munkakörülményére, a szociális létesítmé-

vezetés elvét, sőt ez a szocialista vezetés alapvető követelménye. Az üzemi demokrácia kibontakozása a dolgozók részéről jogos igény, a vezetők részéről pedig megtisztelő kötelesség! — jelentette ki a főtákar.

Ezután hangsúlyozta: a III. ötéves terv sikeréhez hatékonyan hozzájárult a szocialista munkaverseny, így az MSZMP X. kongresszusa tiszteletére kibontakozó szocialista munkaverseny-mozgalom, a jubileumi munkafelajánlások. A szakszervezet kötelességének tartja a jövőben is elősegíteni és szervezni a munkaversenyt, különösképpen a szocialista brigádmozgalmat, e szervezés a IV. ötéves terv végrehajtásánál is nélkülözhetetlen.

— A hatékony munkaverseny-szervezés feltétele: jól kell kiválasztani a célokat, a gazdasági vezetők pedig jól szervezzék meg a munkát, szüntessék meg a belső lazaságokat. Követeljük meg — a jelenleginél határozottabban — a munkafegyelmet, a szolgálati rendet, még akkor is, ha ma nehezebb fegyelmelni a kedvezőtlen létszámméltatlanság miatt, vagy éppen a felelősségrevonás miatt hagyják ott a postát. A szakszervezet ebben is határozottan támogatja a gazdasági vezetőket.

Besenyei Miklós ezután a dolgozók élet- és munkakörülményeiről beszélt.

Bérek — jövedelmek

— Tervezzük meg, és mondjuk meg ösztönöz: mit kapnak, mire számíthatnak a dolgozók, s mi illeti meg őket, ha végrehajtják a IV. ötéves tervet. E javaslatunk a posta vezetőitől támogatást nyert, így közösen dolgoztuk ki a különböző juttatások rendszerét, mértékét, és ütemezését. Ez a módszer szakszervezetünk gyakorlatában új, de szükséges, és helyettünk senki nem végezheti el — mondták, majd a bérekről, jövedelmekről szóló: A beszámolási időszakban a postásdolgózók bére 14, jövedelme pedig 17 százalékkal nőtt. Ezzel az átlaggal az 1967. évi 1971 forintról 1970-ben 2041 forintra növekedett. A béren felül közvetlen pénzbeni juttatás, — az év végi részesedés, különböző jutalmak, segélyek növelésével — az 1967. évi 1 főre jutó 998 forintról 1970-ben 2136 forintra növekedett. Az új egyenruha, munka- és védőruha növekvő kiadását további 13–15 millió forint többletkiadást jelentenek évente. Igen sok bér- és elhhez kapcsolódó munkaügyi kérdést oldottunk meg a négy év során.

— A IV. ötéves tervben 18,6 százalékos béremeléssel, 21 százalékos jövedelmnövekedéssel számolunk. Ez arányban áll a lehetőségekkel. Milyen javaslatok vannak, s mit szeretnénk érvényesíteni mindenekelőtt? A vezérigazgatósággal egyetértésben öt esztendőre elkészítjük a bérfelvezetés részletes tervét. Figyelembe kell vennünk az egyes gazdálkodó postaszerveknél kialakult bérszinteket, a végzett munka minőségét, mennyiségét, nehézségi fokát és sok egyéb körülményt. Központi vezetőségünk állásfoglalása: e terv első éveiben a forgalmi dolgozók, mindenekelőtt a felvételi, a kézbesítő és a külterületi kezelői szolgálatot ellátók bérének nagyobb arányú növelésére van szükség.

— Az eddigiekkel sokkal inkább szorgalmaznunk kell a legalacsonyabb kategóriákban dolgozók keresetének gyorsabb ütemű emelését, a jól képzett, nagy gyakorlatú rendelőket nagyobb mértékű anyagi megbecsülését, hiszen ez a réteg vállalja a legtöbbet és képviseli a legnagyobb szakmai értéket egy-egy postaszervénél. Ennek érdekében az azonos munkaterületeken dolgozók közötti egyéni, differenciált elosztás a jelenleginél jobban kell érvényesíteni. A jelenlegi bérrendszer a szakszervezet megítélés szerint megfelel a célnak, betöltötte a hivatását. A rangbérékre viszont sok a jogos panasz.

Az új bérrendszer

— Elsősorban azért javasoljuk a változtatást, s az al-

Kalmazotti bérrendszer bevezetését. Ezzel egy időben megszűnik a negyedévi üzemi jutalmazás jelenlegi rendszerre, alapbéréstük a ruhapénzt is. Az új bérrendszer tartalmazza és kifejezi a végzett munkát, az iskolai végzettséget, szaképzettséget. Mind-ezeket túl a mostaninál nagyobb lehetőségeket nyújt a munkában eltöltött idő elismerésére, a törzsgárda tagjainak megfelelő anyagi megbecsülésére. Azért is előnyös, mert egyszerű, könnyen áttekinthető, egyszerű és jobb összehasonlítást biztosít a posta és más népgazdasági ágazatok között. Bevezetésére azonban csak akkor kerül sor, ha a dolgozók azt megismerik, megvitatják és jónak tartják. — Ezzel kapcsolatosan bírálóan megjegyezte: nem elég fogadkoznunk, hanem sürgősen meg kell szüntetnünk azt, hogy egyes helyeken, még a lehetőségeken belül sem növelik a becsületesen dolgozók bérét. Megvárják, amíg kilépnek a postától, s a helyükbe lépő kezdőknek fizetnek nagyobb bért. A szakszervezeti szervek minden esetben, minden szinten lépjenek fel e káros gyakorlat ellen, még akkor is, ha az egyes dolgozók bérének megállapítása esetén nincs egyetértési joguk. Azért van erre szükség, mert e jelenség sérti a becsületesen dolgozók igazságérzetét, és egészségtelen bér-feszültséget okoz a törzsgárdán belül. Az a fontos, hogy akik többet és jobban dolgoznak, vagy mostoha körülmények között végzik munkájukat, nagyobb anyagi megbecsülést kapjanak. Ugyanez vonatkozik az eltérő munkarendben dolgozóakra is. A posta természetéből fakad, hogy itt mindig lesz nehéz fizikai munka, éjszakai szolgálat, s lesznek olyanok, akiknek munkaszüneti napokon is dolgozniuk kell, vagy C-szolgálatot kell ellátniuk. Mindezt anyagilag is méltányolni kell! Ha nem ezt tesszük, a dolgozók előnyösebb munkaterületekre orientálódnak.

A létszámbélyeztet sokakat foglalkoztat. Mi is gondolkodunk, vitatkozunk, míg végül is megegyeztünk a posta vezetőivel. Viszonylag alacsony! — A létszámnövekedéssel számolhatunk a következő öt évtizedben. A teljesítménynövekedést 80 százalékkal a termelékenység növelésével, 20 százalékkal létszámnövekedéssel kívánjuk biztosítani. Több, kedvezőtlen körülményt figyelembe véve, a terv végrehajtása így is nehezebb tűnik. Eppen ezért felhívjuk a figyelmet: olyan légkört teremtsenek, hogy a törzsgárdatagok szívesen, örömmel dolgozzanak a munkahelyeken. A létszámnövekedés együtt jár a szaképzetlenség számának növekedésével, s így a törzsgárdatagok munkája tovább nehezedik, hiszen nekik kell betanítaniuk az újakat. Mindenesetre a létszámnövekedést, a területi szervek kívánságának megfelelően, mindekelelt a nagyforgalmú hivatalokban, a felvételi szolgálatban, a kézbesítés területén kell nagyobb mértékben biztosítani. A megoldás összefügg a jobb belső munkaszervezéssel, az egyre csökkenő tartálékok feltárással, az előreszállítással és egyéb tervezett intézkedésekkel, amelyek megkezdésénél fontosabb a valószínűleg meg, részben a posta hibájából, részben kívül álló okok miatt.

Munkaidő-csökkentés — kishivatalok vasárnapi nyitvatartásának megszüntetése

Ezután a munkaidő-csökkentésről szólt. A posta a kormányhatározatnak megfelelően önről oldotta meg a dolgozók egyharmadánál a munkaidő csökkentését, legtöbb helyütt a szabad szombat biztosításával. Ugyanígy több munkakörben csökkentették, illetve megszüntették a havi 210 órán felüli munkát, a gépkocsivezetők, mozgósítók, egyéb forgalmi és műszaki munkakörök kivételével. Ez évben további munkakörökben szüntetik meg a 210 órán felüli foglalkoztatottságot. A teljes megszüntetéshez engedélyezték a megfelelő létszámot.

— Megvan az elképzelésünk, de előre látható, hogy a munkaidő-csökkentést legkezebb lesz megoldani a közönséget közvetlenül kiszolgáló forgalmi területeken, éppen az automatizáció, a gépesítés hiánya miatt. Ezek az intézkedések nem befolyásolhatják kedvezőtlenül a postai szolgáltatások színvonalát, a felek jogos érdekeit, — figyelmeztetett a főtájtár, majd rátért a kishivatalok vasárnapi nyitvatartására, ami az egyik legtöbb vitatott kérdés.

— A kishivatalok vasárnapi nyitvatartását a lakosság nem igényli. Ezt bizonyítja a kishivatalok vasárnapi jelentéktelen forgalma. A távbeszélőszolgálat a hivatalok zárva tartása esetén ma már biztosítva van, hiszen minden községben, lakott helyen megvan a segélykérési lehetőség. Nem tartható tovább fenn a rendszeres túlóráztatás, amely egyet jelent azzal, hogy a dolgozók hónapról hónapra, sőt évről évre nincs szabadságjuk, mert minden vasárnap 8–10 óráig szolgálatban vannak.

— Javasoljuk a posta vezetésének, hogy közösen keressünk megfelelő megoldást a szombat délutáni szolgálat átvezetésére is, és arra, ahol megoldható, s a dolgozó nő is kéri, vonják ki az éjszakai szolgálatból a családost anyákat. (E bejelentést élénk taps fogadta). — A főtájtár ezután elmondta, hogy a jövőben bátrabban kell alkalmazni a havi, negyedévi és évi munkaidőkeretben való foglalkoztatást. Utalt a pályaudvari szolgálatra, és egyéb helyekre, ahol a mostaninál kedvezőbb szolgálati beosztás igen vonzó lenne, s az emberek jobban megtalálnák számításukat, szívesebben maradnának a postán. Mindenütt keresni kell az újat, az élet által felvetett, a fejlődéssel együtt járó nehézségek megoldását. A szakszervezeti tisztségviselők jelentős helyi ismeretekkel rendelkeznek, így sok hasznos segítséget tudnak nyújtani.

Nevelés — tudatformálás

A IV. ötéves terv mintegy 240 millió forintot irányoz elő szociális, kulturális beruházásokra. Ez az összeg negyedszerese az előző tervidőszak szociális beruházásainak, nagy részét központiilag tervezik felhasználni. Jelenleg a dolgozók 11–12 százaléka tud, s — éppen a családost, győgyhelyi és gyermeküdítési lehetőségek bővítésével — e tervidőszak végére már 19 százalékkal veszt részt tudásban. Megemlítette, hogy Budapest és vidéken több új munkásszálló épül. Húszmillió forintot fordítanak a gyermekelhelyezési lehetőségek bővítésére. De nem lehet figyelmen kívül hagyni az üzemi, munkahelyi kulturáltság, tisztaság, egészségvédelem állandó javítását sem. A cél: az igények és lehetőségek figyelembevételével kell megtenni a dolgozók munkáját.

— Társadalmi fejlődésünk jelenlegi szakaszában, amikor dolgozó népünk a párt vezetésével, a szocializmus magasabb szintű építésén munkálkodik, a szakszervezetek társadalmi szerepe és felelőssége megemelkedett. A nevelés, tudatformálás a szakszervezeti mozgalom egészében elválaszthatatlanul jelen van. E munkát sokoldalú és sokszínű voltában, a maga teljességében, egységében kell értelmeznünk; tehát nem korlátozódhat csupán kulturális kérdésekre, de nem merül ki a politikai tömegoktatásban sem. A nevelés, tudatformálás, a mozgalmat átszövő, lényegét kifejező, különböző gazdasági, termelési, ideológiai, és speciális művelődési munkaterületeken egyaránt meg kell, egységes feladat — húzta alá a beszámoló. — A szakszervezeti munka gyakorlatát, a legapróbb indokolt panaszyúgyok felelősségteljes intézkedésétől a miniszterrel folytatott tárgyalásokig ezer és ezer tény, érvet, tudatformáló lehetőséget kínál. A tapasztalatok igazolják: a dolgozók jelentős része sok jutástól, eredményről nem is tud, de arról sem, hogy azokban mennyi munkája, erőfeszítése van a szakszervezeti mozgalomnak.

— Valamennyi munkahely

nem csupán termelő, hanem egyúttal politikai, nevelő egység is. A munkahelyi légkör, a munka menete, eredményei, hibái, az üzemi és szakszervezeti demokráciával kapcsolatos közvetlen tapasztalatok, a kisebb közösségekben uralkodó nézetek, az ösztönös és szervezeten érvényesülő nevelő hatások alapvetően befolyásolják a dolgozók gondolkodását. A szakszervezet jelen van a munkahelyeken, tisztségviselői maguk a dolgozók, tehát ezt a nagy lehetőséget tudatosan és módszeresen kell hasznosítani. Egyértelműen megállapíthatjuk: a VIII. kongresszus óta a szakszervezeti szervek többségénél ez irányban javulás van, s ennek kedvező hatása megmutatkozik a postás dolgozók munkájában, magatartásában — mondotta, majd arról beszélt, hogy nem csupán a dolgozók által létrehozott javak igazságos elosztásáért, hanem azok megtermeléséért is felelősséggel tartozik a szakszervezet. A nevelés is ennek a szolgálatában áll, mert nincs más út a boldoguláshoz, mint az áldozatkész munka. Az anyagi és erkölcsi ösztönzőkről ezeket mondta:

— Az a véleményünk, hogy csakis ezek együttes alkalmazása sarkallhat a jobb, színvonalasabb munkateljesítményre, vezethet a szocialista gondolkodás fejlődéséhez. Akkor szorgalmuk jól a dolgozók érdekeit, ha elősegítjük és ellenőrizük, hogy aki több és jobb munkát járul hozzá a posta gazdasági eredményeihez, többet is kapjon az anyagi javakból, érezze a közönség megbecsülését, tisztelését. Nem támogatjuk az elvtelen egyenlőséget. Fel kell lépünk a kispolgári önzés, a harácsolás, a közömbösség, a felelőtlen megelégedés ellen, mert ez már nem magánügy. Szép és nehéz feladat hozzájárulni a dolgozók általános és szakmai ismereteinek a bővítéséhez, műveltségük állandó fejlesztéséhez. Ez ma már a mindennapi érdekvédelem szervezés része. A kulturált, korszerű ismeretekkel rendelkező dolgozó értékesebb munkát végez, könnyebben, jobban találja meg számítását egyéni életében is. Megemlítette a demokratikus fórumokat, a politikai tömegoktatás rendszerét, de hangsúlyozta: nem lehet általánosan nevelni, az agitáció akkor hatásos, ha közel kerül az emberhez. Mindez összefügg a tisztségviselők sokoldalú képzetével.

Ezután a választott vezetőtestületek irányított munkájával, a szakszervezeti demokráciával, mozgalomuk belső életével foglalkozott:

— A beszámolási időszakban a vezető testületek munkája sokat javult. Ezt bizonyítja a VIII. kongresszus határozatainak végrehajtása is. A Magyar Szakszervezetek XXI. kongresszusa, valamint a SZOT vezető testületeinek határozatai realisan vették figyelembe a társadalmi fejlődést, a szakszervezeti mozgalomnak a társadalomban elfoglalt helyét, szerepét, a fokozódó igényeket és az ezzel járó felelősséget. A feladatok világosak, az alapvető határozatok jók, érték- és időtállóak. Helyeselte, hogy a SZOT vezető testületei elvi határozatokat hoznak, amelyek hosszabb időre érvényesek.

Tudni — merni kell vitatkozni

Majd a központi vezetőség jövőbeni feladatairól beszélt. Arról, hogy összhangba kell hozni az egyéni és kollektív érdekeket, felismerni az ellentmondásokat, törekedni ezek feloldására. Érvényesíteni és erősíteni kell a demokratikus centralizmus elvét, gyakorlatát, a vezetés minden szintjén.

A központi vezetőség kötelessége: az eddigieknél jóval nagyobb mértékben segítsé a SZOT és a saját határozatainak végrehajtását, ellenőrzését a középvezetők munkáját. A fokozott ellenőrzést a közép- és alapszervezetek tekintésük beavatkozásának, önállóságuk megértésének. A demokráciát sohasem szabad úgy értelmezni, hogy ne merjünk határozottan vezetni, állást foglalni, döntéseinkért felelősséget vállalni. Mind

testületileg, mind egyénileg merni és tudni kell vitatkozni, igent és nemet mondani, igazat adni, vagy elmarasztalni. A bátortalanság, az „igenis, nemis” véleménynyilvánítás nem az igényes, kulturált vezetés ismérve, sokkal inkább hozzá nem értést, a felelősség alól kibúvást takar. Nem válhat gyakorlattá olyan lazaság, hogy közép- és üzemi szerveink a központi vezetőség határozatait, állásfoglalásait úgy értelmezzék, ahogy éppen akarják, ahogy részükre legkényelmesebb.

Szólt arról, hogy a szakszervezet választott testületei, a minisztérium és a posta vezetői közötti alkotó munkakapcsolat nem újképlet. A munka összehangolt, rendszeres egyúttal tájékoztatás. Ez az együttműködés természetesen nem vitamentes, de eddig minden vitás kérdésben sikerült közös nevezőre jutni. Hangsúlyozta: a véleménykülönbségekről a jövőben szélesebb körben kell tájékoztatni a dolgozókat. Kritizálni azokat a vezetőket, akik a már eldöntött kérdések után hangoztatják véleményüket. Ilyenkor a szakszervezetnek kötelessége beavatkozni, sőt egyes esetekben a fe-

A szünet után Udvardy István elnök, s megnyitotta a központi vezetőség beszámolója, a számvizsgáló bizottság jelentése, a határozati javaslat, valamint a SZOT XXII. kongresszusának továbbítandó javaslatok töltött vitát.

Bánsági István

Elsőként Bánsági István, a Somogy megyei Távközlési Üzem küldöttje kapott szót. Utalt a beszámolójelentésnek és a szóbeli beszámolónak arra a részére, hogy a szakszervezet a maga módszereivel segíti az anyagi javak megtermelését és nem csupán akkor ül az asztalhoz, amikor azokat elosztják. Örömmel üdvözölte azt a törekvést, hogy az elmúlt négy esztendőben a posta anyagi lehetőségeinek jó részét a távközlés fejlesztésére fordította, s ezzel sok évi lemaradást pótol. E beruházások, a többlet eltérően gyorsan amortizálódnak, s anyagi alapját jelentetik majd a többi probléma megoldásának.

Pellengéren a bürokrácia

Sürgette a távközlésnek az ediginél dinamikusabb fejlesztését, mert vidéken hosszú órákat várnak az ügyfelek, amíg egy interurbánhívás bejut. Sürgette a postaforgalom gépesítésének növelését. A körzetmesterségek gépkocsival való ellátását helyeselte, s szerinte a törekvés nemcsak a termelékenységet, hanem a munkakörülményeket is javítja. Szólt arról, hogy létszámmórtát a fenntartás területén 10 év óta nem dolgoztak ki.

Felhívta a figyelmet az egyre növekvő adminisztrációra, a statisztikák, nyilvántartások tömegére, amelyekből lassan már sem a vezetés, sem a beküldők nem látszanak ki. A szakszervezetnek példamutatással kell a növekvő bürokráciának véget vetnie. Nem tartja kielégítőnek a posta belső tájékoztatásának rendszerét, de a közvélemény tájékoztatását sem. Ez utóbbit annál is fontosabb, mert elejét lehetne venni a közönség panaszaiknak. A televízió mű-

velősségrevonást is igényelni — mondotta, majd megemlítette, hogy a taggyűlések, tanácsulések szerepét, jelentőségét az üzemi és szakszervezeti életben növelni kell. Végezetül ezeket mondotta:

Köszönet a társadalmi aktíváknak

— A választott testületek tagjai, a tisztségviselők és aktívák döntő többsége az elmúlt években értékes munkát végzett, önzetlenül, nagy felelősségtudattal szolgált a mozgalom ügyét. Erejükhez, tehetségükhöz mérten munkájukkal elősegítették, hogy a postásdolgazók meggyőződésel érezzék: minden intézkedés az ő érdekeikben történik. Ezúton is megköszönöm munkájukat, áldozatvállalásukat. Dolgozzunk a jövőben még eredményesebben, hogy szakszervezetünk minél jobban megfeleljenek a szakszervezeti mozgalom, a társadalom igényeinek, eredményesen töltsek be hivatásukat. Szorgalmuk továbbra is elismerésre méltóan a dolgozók, szocialista társadalmunk igaz ügyét! (Taps)

Ezután az elnök felkérte Bayer Zoltánt, a Számvizsgáló

Bizottság elnökét, hogy ismeresse a bizottság jelentését.

Bayer Zoltán bevezetőjében utalt az szvb írásos jelentésére, amely részletesen ismertette a szakszervezet gazdasági, pénzügyi munkáját, az elért eredményeket, a felmerült fogyatékokat, s az azokból levont tanulságokat.

— Az elmúlt négyévi ellenőrzőmunka tapasztalatai alapján jelenthetjük a kongresszusnak: a VIII. kongresszus határozatainak a gazdasági és pénzügyi munkára vonatkozó részét alapjában teljesítettük. Ez kifejezi a szakszervezet gazdasági területén felelősségteljesen dolgozó aktívák lelkes munkálkodását. A takszervezet gazdasági általánosság vált, s a bevételek minden szinten fedezték a növekvő kiadásokat. A gazdasági munka párosult a hatékony tudatformáló munkával, amit bizonyít, hogy a fizetőkészség 97,1 százalékról 97,7 százalékra növekedett. A szervezetség évenként 1 százalékos eltéréssel 95 százalék körül ingadozik — mondotta, majd megemlítette: a szervezetség helyenként 100, mástól 90 százalék körül. Az utóbbi esetek nem mindig a fluktuációval magyarázhatóak.

A VITA

sorában kapjanak helyet több-
sör is a postásdolgazók munkáját bemutató riportok.

Az elnök ezután felkérte a jelölt bizottságot, hogy kezdje meg munkáját, állítsa össze a központi vezetőség, a számvizsgáló bizottság és a SZOT XXII. kongresszusi küldötteinek személyére vonatkozó javaslatokat, majd Szabó Jenőnének, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság küldötteinek adott szót.

Közügy a dolgozó nők érdekvédelme

A felszólaló mindenekelőtt a postás nődolgazók helyzetével, problémáival foglalkozott, hiszen itt a létszámok mintegy fele nő. Szólt helyi állásukról, felkészülésük munkájukról. Elismerte: a szakszervezet elnöksége helyi szinten rendszeresen figyelemmel kíséri, s közzégye tette a postán dolgozó nők politikai, társadalmi, gazdasági és kulturális helyzetének továbbfejlesztését. Az eredmények ellenére még mindig sok a gond. Kedvezően alakult mind a forgalmi, mind a műszaki területen az egyenlő munkáért egyenlő bér. Szóval tette: központiilag még mindig nem rendezték az éjszakai pótlék összegét, a munkahelyi pótlékot, pedig az ott dolgozó szombat délutáni, vasárnapi és ünnepnap egyaránt biztosítják a távbeszélés zavartalanosságát. A munkakörülmények, munkafeltételek javítását sürgette, mondván: csakis így lesz vonzó az aszszonyok, lányok számára a postán dolgozni. Egyébként a dolgozó anyák védelme érdekében éjszakai szolgálatra csak saját kérésre osztják be a kismamákat, viszont az igazgatóság bölcsődéjében, óvodájában igen nagy a zsúfoltság. Örömmel hallotta, hogy még e tervidőszakban 200–250 férőhelyes gyermekintézmény létesül. Üdvözölte a határozati javaslatot, amely szerint a nagycsaládosok és a gyermeküket egyedül nevelő szülők részére évente rendszeres anyagi támogatást biztosítanak a posta vezetői. Helyeselte és sürgette a tervezett 150 fős női munkásszálló építését, mert sokan jövedelmük jó részét albéltre költik. Az 50 százalékos vasúti kedvezményt illetően szóval tette: ha a férj dolgozik a postán, akkor a kedvezmény jár a házastársnak is, de ugyanezen fordítva már nem áll. Szerinte ez sérti a női egyenjogúságot.

Pocsai Gyula, a Debrecen 1. sz. hivatal küldötte szintén a kongresszus üdvözlésével kezdte. Tolmácsolta a kézbesítésszolgálat dolgozóinak köszönetét, amiért a szakszervezet és a posta vezetése a lehetőségekhez mérten könnyítette munkájukat a bérházi levélsekre nyitással, a külön-

böző kis kézikönyvekkel, a könnyebb táskákkal stb. Bírálta a sajtót, amiért gátolja

Pocsai Gyula

a lépcsőházi levélsekre nyitni felszerelését, mintegy figyelmen kívül hagyva a kézbesítők nehéz munkakörülményeit. Figyelmeztetett: a meglevő munkaerő-állomány kiöregedőben van, s az utánpótlás lassan alakul ki. Határozottabban intézkedéseket sürgetett.

Abonyi Sándorné, szentendrei küldött, a határozati javaslatához szólt hozzá, hangsúlyozta: abban szerepelnek azok a témák, amelyek a választások során a taggyűlése-

Abonyi Sándorné

ken, küldöttértekezleteken felvetődtek. Szólt a törzsgárda fokozottabb megbecsülésének jelentőségéről, s arról, hogy a bérést tegyék egyértelműbbé, ösztönzőbbé, differenciáltabbá. Javasolta: szerepeljen a határozati javaslatban a nagy- és középhivatalok nyitvatartási rendjének vizsgálata, célszerű módosítása, mivel indokolatlanul nagy a készenléti idő.

Üdülő — társadalmi munkával

Kiss Ernő, a Miskolci Területi Szakszervezeti Tanács titkára, a gazdaságirányítási rendszer postai alkalmazásá-

követségén keresztül az indokínai dolgozóknak. A táviratok szövege:

Tiltakozunk!

„Amerikai Egyesült Államok Nagykövetsége, Budapest.

A magyar szervezett postás dolgozók IX. kongresszusa valamennyi postás dolgozó nevében mélyszégyenül elítéli az Amerikai Egyesült Államok indokínai politikáját, a szennyes háború kiterjesztésére irányuló imperialista törekvéseit. Tagságunk képviselőiben követeljük: vesse-nek véget a vietnami agressziónak, s azonnali hatállyal, feltétel nélkül vonják ki az amerikai csapatokat Indokína térségéből! A szabadságunkért, az önrendelkezési joguk gyakorlásáért küzdő népek igazságos harcát minden erőnkkel támogatjuk, csatlakozunk a világméretű szolidaritási mozgalomhoz. Nyomatékosan tiltakozunk a világ-béket veszélyeztető imperialista akciók ellen.

Postások Szakszervezete „IX. kongresszusa”

Szolidárisak vagyunk

„Dél-Vietnami Köztársaság Nagykövetsége, Vietnami Demokratikus Köztársaság Nagykövetsége.

A magyar szervezett postásdolgók IX. kongresszusa, valamennyi postásdolgó nevében tiltakozását fejezi ki az Amerikai Egyesült Államok Nagykövetségének az Indokína térségében folytatott gyilkos, agresszív háború miatt. A postásdolgók az első perctől figyelemmel és együttérzéssel kísérték igazságos harcukat és minden támogatást biztosítottak a szabadságukért küzdő indokínai hazafiaknak. Örömmel üdvözljük hősi harcuk eddigi eredményeit, támogatjuk a Vietnami Demokratikus Köztársaság és Dél-Vietnam ideiglenes forradalmi kormányának a vietnami kérdés rendezésére tett javaslatát. Teljes szolidaritásunkról biztosítjuk az indokínai dolgozókat a vietnami munkásoktól.

Postások Szakszervezete „IX. kongresszusa”

Az elnök a kongresszust küldötték előtt felolvasott táviratok szövegét és elküldését szavazásra bocsátotta. A kongresszus szavazott. Ezután felkérte a Mandátumviselő Bizottság elnökét, Mihályi Józsefnét, tegyen jelentést a kongresszusnak.

A Postások Szakszervezete Központi Vezetőségének határozata alapján az igazgatóságok, területi és központi üzemek, hivatalok, intézmények, szakszervezeti szerveknek választótestületként összesen 262 küldöttet választottak meg a IX. kongresszusra — jelentette Mihályi Józsefné, majd a küldötték összetételét elemezte. A számok igen beszédesek, hiszen a küldöttek közül 101 a nő, és 161 a férfi. Védőkör 159. Budapestről 103 küldött ül a teremben. A legtöbbnek szakszervezeti tagsága 1945–1950 közötti (140 főnek). A forgalom területén dolgozókat 153-an, a műszak területén dolgozókat 77-en, az adminisztratív és egyéb területen dolgozókat 32-en képviselik. Végül megállapította, a kongresszus határozatkészsége. Ezután Benke Győző elnök megkérdezte a küldöttektől: a jelölőbizottság javaslatát megkapták-e. Miután senki nem reklamált, bejelentette a vita folytatását, és Fatalin János, titkárnak adta meg a szót.

Követelmény a hatékonyabb szakszervezeti munka

A választások során kialakult vélemények, és az itt elhangzott felszólalások egyaránt megerősítettek bennünket abban, hogy változtatlanul fontos feladatunk a szakszer-

vezeti munka hatékonyságának fokozása. E sokrétű, a mozgalmat átszövő, a munka lényegét jelentő feladat eredményes megvalósítása, napjainkban nem csupán kívánság, hanem elengedhetetlen követelmény. A szakszervezeti mozgalom fejlődésének körülményei ma rendkívül kedvezőek, és nekünk kötelességünk élni a lehetőségekkel — mondotta bevezetőként. Utalt arra, hogy a szakszervezeti munka éppen jellegénél fogva soha nem egysíkú, hiszen mindenkor újabb és újabb, egyre magasabb szintű feladatokat kell megoldania, új stílusban. Elemezte a munka elmúlt négyévi tapasztalatait, megállapította: az igen sokat fejlődött, hatékonyabb lett, viszont a holnap, a jövő többlet követel a tisztviselőktől. A dolgozók reális igényekkel kényszerítik a szakszervezeti szerveket a célravezetőbb módszerek alkalmazására. A tagság egyre inkább aszerint ítéli meg a választott testületeket, tisztviselőket, hogy mit tesznek a dolgozók érdekében, mit sikerült megoldaniuk, s nem aszerint, hogy mit ígérnek, hogy tudják idézni a szakszervezeti jog- és hatásköröket — majd megállapította: a határozatok tartalma, színvonala megfelelő, s nem újabb határozatok hozatalára

Fatalin János

kell összpontosítani az erőket, hanem a meglevők maradéktalan végrehajtására, a segítő ellenőrzésre.

„A jogok nem kiváltságok...”

Hangsúlyozottan állapította meg: a hatáskörök decentralizálásával a döntések köre, az ügyek intézése közelebb került a dolgozókhoz. Az üzemi és a szakszervezeti demokrácia munkahelyi kategória lett. A dolgozók többségének éppen ezért egyre inkább nem a vezérigazgatósággal, vagy a Központi Vezetőséggel van problémája, hanem egyes igazgatókkal, hivatali, üzemi, főnökökkel, osztály- és csoportvezetőkkel, illetve a szakszervezeti közpénzszervekkel, alapszervezetekkel, egyes tisztviselőkkel. Lényeges, hogy minden szakmai és szakszervezeti vezetőszer-veze, a gyakorlatban érvényesítse, hogy jogai nem kiváltságok, mert azok együtt járnak a kötelezettségekkel és a felelősségekkel. A dolgozónak érezniük kell: a postai vezetőknél nem csupán eszköz, a feladatoknak nem csak végrehajtói, hanem azoknak alkotói, meghatározói.

Tömegkapcsolat — bizalom

Fatalin János ezután a tömegkapcsolatok fejlesztéséről, szélesítéséről és erősítéséről beszélt: szakszervezetünk tömegkapcsolatai az elmúlt évek során jelentősen fejlődtek, mozgalomunk élvezi a dolgozók döntő többségének bizalmát.

Arra kell törekednünk, hogy a tömegkapcsolatunkon belül szakszervezetünk tevékenysége állandóan gazdagodjék, aktivitása fokozódjék az egész postai közéletben. Különösen fontos ez az üzemekben és hivatalokban, a közéletben és a politikai feladatok megoldásában, ugyanúgy, mint amikor a postásdolgók ügyeivel, gondjaival, művelődésükkel és egészségüdvölközzük foglalkozunk. Tehát a bizalmat megszerezni, de annak megtartása, szüntelen továbbfejlesztése nehezebb. Megtiszte-

lő kötelességünk — mondta befejezésül —, hogy ezt a nehezebb, de a mozgalom szempontjából az életet adó tömegkapcsolat fejlesztése érdekében munkálkodjunk.

Pataki Gizella, a Budapesti Távfeszítő Igazgatóság küldötte, a szakszervezeti agitációs és propagandamunkáról, a nevelésről beszélt. A

Pataki Gizella

fejlődés ellenére megjegyezte: nem ritka az olyan helyzet, hogy a dolgozók országos ügyekben tájékozottabbak, mint a saját üzemüket, hivatalukat érintő kérdésekben. Ilyen helyzetben nincs meg az alapja az üzemi demokráciának, a dolgozók kezdeményezőkészségének kibontakozására.

A mikrofon elé Horn Dezső miniszterhelyettes, a posta vezérigazgatója lépett.

Több segítséget a postának!

— Tisztelt Kongresszus! Kedves Elvtársak! A posta vezetői nevében szeretettel köszöntöm a kongresszust, s néhány gondolatot csatlakozom a vitához. Kérem, ne kívánják, hogy az itt elhangzott problémák mindegyikére válaszoljak, — hiszen a kongresszus jegyzőkönyvét megkapjuk, s a javaslatok, bírálatok elemzése után hasznosítjuk azokat munkánkban — mondotta bevezetőként. Egyetértett azzal, hogy a két kongresszus közötti évek termékeny munkával teltek el, s ezért csatlakozott azokhoz, akik valamennyi postásdolgónak, vezetőnek a becsületes munkáért köszönetet mondtak. Külön aláhúzte a szakszervezeti munka eredményességét. A posta vezetése sok segítséget kapott, a nem egyszer nehéz körülmények között végzett feladatok megoldására. Kiemelte a IV. ötéves terv jelentős fejlesztési céljait, a közeljövőben megvitandó, illetve megkötendő Kollektív Szerződést, annak függelékait. Az elkövetkező évek is sok gondot takarnak, s a megoldás nagy erőfeszítést követel vezetőktől, beosztottaktól egyaránt. Olvan gondjaink vannak, amelyeknek megoldásában nem nélkülözhetjük a párt, a kormányzat, az állami és társadalmi szervek segítségét. Ezért felsőbb szintű tárgyalásokon kérjük a segítséget. A bérszínvonal megfelelő szinten való tartásához is állami támogatást kér a posta vezetése.

A másik alapvető feladatunk: a klasszikus postai szolgálat elmaradásának behozása, viszont a távfeszítő-ágazat fejlesztése is lényeges — mondotta a posta vezérigazgatója, majd utalt a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság közelmúltban befejezett országos vizsgálatára, amely szintén sürgeti a forgalmi ágazat fejlesztését, gépésztetésének meggyorsítását.

Egyetértett Besenyei elvtárs szóbeli beszámolójának azzal a részével is, amely szerint a postai szolgáltatások körét a felszabadulás utáni években olyan szélesre szabtuk meg, amit ma már sem munkaerővel, sem gépekkel nem lehet megfelelően ellátni. Bármennyire is nehezen mondjuk ki — szűkíteni kell a kört. A világon csaknem mindenütt, a legfejlettebb országokban is, megszokott dolog a kapu alatti lévelészekrénybe való kézbesítés. Nálunk, ezért komoly kritikát kapott a posta. Gond a külterületen, tanyavilágban való kézbesítés. A közvetett kézbesítéssel oldjuk meg ezt, vagyis a tanyaközpontokig elvisz-

zük a küldeményeket, s onnan az üzemek, tsz-ek, állami gazdaságok megbízottai viszik tovább. Ehhez a tanácsok segítségét igényeljük. De gépesítés itt is szükséges. Akad még néhány lovaskézbesítőnk is, akiket mielőbb gépkocsira vagy terepjáróra kell ültetnünk. Így bizonyos vonatkozásban még ki is szélesíthetjük a szolgáltatásokat — mondotta, majd a hivatalok nyitva tartási rendjéről szolt:

A vasárnapi zárvatartás feltételei

— 2500 kishivatal nyitvatartásáról, illetve nem nyitvatartásáról van szó vasárnaponként. Az a véleményem, hogy nem is hosszú időn belül meg lehet ezt a kérdést oldani, de ennek feltételét az igazgatóságok vezetőinek kell megteremteniük. Biztosítaniuk kell vasárnap a hírlapkezelést, az expresszküldemények és táviratok továbbítását, a segélykérő távfeszítést. Ahol ezt nem tudják biztosítani, ott nyitva kell tartani a hivatalt. — Ezután a távfeszítő-ellátás problémáiról szolt. Nehezményezte, hogy a posta a tanácsoktól meg azt a segítséget sem kapja meg, hogy a központokhoz telkeket adjanak, vagy a szállítás költségei egy részét viseljék. Pedig

Horn Dezső

sok országban, így a Szovjetunióban, Bulgáriában az új lakótelepeken a posta készen kap épületeket telefonközpontokhoz. Beszolt a postáról alkotott közvéleményről, az ehhez kapcsolódó problémákról. — A mi munkánk szinte a kirakatban zajlik le, annak rossz oldaláról milliók vesznek azonnal tudomást, viszont a pozitívumokat csendben tudomásul vesszük. Tehát igen kényes a mi feladatunk, amit nehéz körülmények között több mint 50 ezer postásdolgó végez, s ezért több politikai és erkölcsi támogatást érdemelnek.

A megalapozott kritikát soha nem utasítottuk vissza sőt levontuk a konzekvenciákat, s igyekeztünk javítani a munkát.

Valljuk be őszintén, sok a tenivaló. Információs hálózatunk sem a legjobb. A sajtóval, az újságírókkal javítani kell kapcsolatainkat.

A továbbiakban igen komolyan figyelmeztetett a bürokratikus kinövésnek mielőbbi megszüntetésére. Szolt a szak-képzettség és a politikai képzés jelentőségéről, amelyben a szakszervezetnek is jelentős szerepe, s befejezéséért biztositotta a szakszervezetet, a kongresszust: a szakszervezet véleményét, javaslatát a jövőben is igénylik. Megköszönte az eddig nyújtott segítséget, s további jó munkát kívánt a tisztviselőknél.

Juhász István, nyíregyházi küldött, keresetlen szavakkal, a becsületesen dolgozó, fáradtságot nem ismerő postások érdekeinek védelmével kezdte: — Meg tudtuk mi köszönni a Központi Népi Ellenőrző Bizottság munkáját a hiányszó- gók feltárásáért, mert reális volt az értékelés, s egyértelműen megállapították: a fennálló problémákért nem a posta dolgozói és vezetői a hibásak. Úgy látszik, újságíró barátaink, humoristáink figyelmen kívül hagyták a KNEB megállapításait. Szó sincs arról, hogy a megalapozott észrevételek, bírálatok ellen tiltakozunk. De tiltakozom az okatlan piszkálódásokért, utalok a Ludas Matyiban megjelent, a postások kongresszusáról szóló karikatúrára. Köszönjük Kato- na István elvtársnak az ígért

védelmet. De még hozzáté- nem:

nem értem miért lettünk a sajtó, a rádió vagy a televízió céltáblái. Talán mert mi terjesztjük azokat az újságokat, amelyekben

Juhász István

bennünket támadnak? Vagy mert a mi adóállomásaink sugározzák azokat a műsorokat, amelyekben bennünket szapulnak?

Egyet követelünk csupán, hogy ha a hanyag, vagy éppen tolvaj és csaló dolgozót bírálják, ne álmálmosítsanak úgy, hogy 50 ezer postásdolgózt sértse- nek meg.

Munkánk alapján várhatunk megbecsülést

Az elnök Somoskői Gábornak, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága tagjának, a Szakszervezetek Országos Tanácsa titkárnak adta meg a szót, aki bevezetőként a SZOT elnöksége, titkársága nevében köszöntötte a kongresszust. Hangsúlyozta: az elmúlt négy évben az egész szakszervezeti mozgalomban, a postások szakszervezeti mozgalmában is jelentős fejlődés tapasztalható.

Hol foglalnak helyet az egységes magyar szakszervezeti mozgalomban a szervezett postásdolgók?

Szerintünk az őket megillető helyen, nem a számuk után, hanem a munkájuk pontosságának megfelelő helyen és nem is a derék- hadban, hanem elől, a szakszervezeti mozgal- munkon belül.

A postások szakszervezete központi vezetőségének jó a tömegkapcsolata, a különböző helyzetek felismerésében mozgékony, kezdeményező és részt vesz a problémák megoldásában — mondotta a SZOT titkárnak, majd a jövőt illetően így folytatta hozzászólását:

Somoskői Gábor

Továbbra is gondosan, együttműködve a vezetéssel, a Postavezérigazgatósággal, te- remtsék meg az alapot, dolgozzanak ki olyan ötves terveket, amelyek megfelelnek népünk igényeinek, államunknak, társadalmunknak és a posta fejlődésének, de maguk- ba foglalják a postásdolgók élet- és munkakörülményeinek javulását. — Hangoztatta a növekvő helyzetének meg- javítását, a fiatalokkal való foglalkozást, az idősebbek megbecsülését, az agitáció és propagandamunka hatékony- ságát.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa nevében mondhatom: a postásdolgók társadalmi elismerése nem egy- két Ludas-karikatúra esat- tanóján múlik, nem egy- két tv-műsoron, mert a Magyar Postát egész tár- sadalmunk világszínvona- lon állónak tartja, még a problémák ellenére is. Postásaink bizalmi embe-

rek, akikre az állam, a la- kosság sok mindent biz- Javaslom, hogy Horn elvtárs Besenyei elvtárs beszéljen például a tv-ben a postások becsületének védelmében.

— Végezetül eredményes mun- kát kívánt a IX. kongresszus határozatainak végrehajtásá- hoz.

Molnár János, a budapesti nyugdíjascsoport szb-elnöke, a munka veteránjainak köszö- nését hozta, Elismerete, mind a szakszervezet, mind a posta vezetése a nyugdíjasok problé- máit mindenkor megértéssel fogadta, s a lehetőségekhez mérten segített azokat megol- dani. Köszönte, hogy vissza- menőleges hatállyal 1971. ja- nuár 1-től a nyugdíjasok visz- szakaptak távfeszítő-kedvez- ményüket. Az újabb kérdés: évente legalább négy darab MAV felárú utazási jegyet kapjanak a postás nyugdíja- sok. Ez a kérdés reális, és remé- lik, hogy megértésre talál és teljesül. Majd a kishivatalja- sok gondjairól és a tagság se- gélyezéséről, üdültetéséről szó- lott. Igen kevés a keretösszeg a segélyezés céljára. Szóvá tette, hogy a munkát vállalni tudó

Molnár János

nyugdíjasokat a postai intéz- mények vezetői nem minde- nütt foglalkoztatják szívesen. Pedig szaktudásukkal, szorga- lommal enyhíthetnék a lét- számhiányt is.

Sövegjáró János, Vasszé- csény küldötte, helyeselte, hogy a határozati javaslatban helyt kapott a kishivatalok va- sárnapi és munkaszüneti na- pokon való nyitvatartásának megszüntetése. Helyileg már felvetették a kapcsolatot a taná- csi szervekkel, s megállapodtak a végrehajtás módjaiban. Az elnök az idő előrehala- dottságára tekintettel javasol- ta a vita lezárását, kérte azo- kat, akik nem jutottak szóhoz, hogy hozzászólásukat írásban nyújtsák be a kongresszus tit- kárságához, mert azokat a kongresszus jegyzőkönyvéhez csatolják. A javaslatot a kong- resszus elfogadta. Ezután a ki- adott programtól eltérően a szakszervezeti munkában élenjárók kiténtetésére került sor. Az elnök bejelentette: a kongresszus alkalmából hat- tan a „Szakszervezeti mun- káért” aranyfokozatú, tízen az ezüst fokozatú, hatan pedig a „Szakszervezeti munkáért” ok- levél kiténtetést kapták. Fel- kérte Besenyei Miklóst, adja- át a kiténtetéseket. (Erről la- punk más helyén számolunk be.)

Hatékonyabban — harcosabban

Az ebédszünet után Besenyei Miklós válaszolt a felszó- lalásokra, megköszönte a vitá- ban részt vevő 23 felszólaló véleményét, javaslatát, amely hozzájárult a kongresszust az eredményes munkához. Majd így folytatta:

— Ügyszólván minden fel- szólalással egyetértünk, megerősítették a központi vezetősé- g jelentését, hozzájárultak a határozati javaslat végleges el- készítéséhez. A határozati ja- vaslat alapvető dokumentum, négyéves programunk, amely tartalmazza kötelességeinket, magába foglalja felelősségün- ket és természetesen a köz- ponti vezetőség és a közép- és alapszervezetek jogait. Mind- ezek egymást feltételezik, csak együtt érvényesülnek. Vállal- juk a több és jobb munkát, annak elősegítését, abban a biztos tudatban, hogy ezáltal megerősítődnek azok a felté- telek, amelyek elősegítik a kongresszuson felmerült problé- mák megoldását. A tervezett

intézkedések véleményünk szerint megvalósíthatók, számon kérhetők.

Ezután a hatóságok és jogkörrel való hatékonyabb elérésről szövegezték a határozatainkat, a feladatokat egyértelműen, de azok végrehajtására mindegyikről a dolgozókat kell megnevezni. A dolgozók aszerint felelősek meg a szakszervezetet, hogy miként tevékenykednek a vezetéstestületek, a közép- és üzemi szervek, hogyan intézik el a jogos problémákat, mennyiben kezdeményeznek. Mindenki figyelmébe ajánlotta az üzemi és szakszervezeti demokrácia érvényesítését, s nagyobb harcosságra buzdította a választott szakszervezeti tisztségviselőket. Hangsúlyozta: a kézbesítők munkája egyre több, ugyanakkor nem ért egyet azzal, hogy a járáásokat állandóan mérjük. Ezzel a módszerrel nem oldódik meg a munka könnyítése. Kijelentette: a jövőben is támogatást kapnak a lakásépítő dolgozók.

— Úgy érezzük, a dolgozók részéről van bizalom a szakszervezeti szervek irányában, de ezért a bizalomért minden nap meg kell küzdeni. A postáság érezze: mi vagyunk értük, s nem ők miértünk. Együtt akarunk örülni sikereinknek, boldogságunknak. Válasszanak olyan központi vezetőséget, amelynek tagjaiban megbíznak, akik rászolgáltak az önk bizalmára. Kívánok az elvtársaknak jó munkát, erőt, egészséget, s kérem jelentésem elfogadását. (taps)

Ezután **Bayer Zoltán**, a számvizsgáló bizottság elnöke, válaszolt a bizottságot érintő kérdésekre.

Az elnök ezt követően szavazásra bocsátotta a központi vezetőség és a számvizsgáló bizottság írásos jelentését, beszámolóját, az elhangzott szóbeli beszámolókat, a választókat. A kongresszus egyöntetűen megszavazta azokat.

Az elnök felkérte a határozatszávevő bizottságot, hogy a kongresszus határozattervezetével kapcsolatos észrevételeiről, a határozati javaslat ki egészítéséről számoljon be.

Bácskai Károly jelentette a kongresszusnak: a határozati javaslatl kapcsolatosan lényeges, módosító indítvány, észrevétel nem érkezett, a feladatok egyértelműen és elfogadással javasolták azt. A bizottság azonban javasolta: az új központi vezetőség, **Somoskői Gábornak**, a SZOT titkárának javaslata alapján pontosítsa a határozati javaslatot, anélkül, hogy a főbb célkitűzések tartalmilag megváltoznának. A postai bérrendszer fejlesztésével kapcsolatos rész javasolta megváltoztatni. A továbbiakban nem célszerű vizsgálódásokra van szükség, hanem annak célszerű megváltoztatására. A részletkérdéseket a központi vezetőség hatáskörébe ajánlotta. Kiegészítésként javasolta: a beszámolási időszak alatt meg kell oldani a hírlapkézbesítők munka- és védőruhaellátását. Megállapította, hogy általános tetszést váltott ki a kishivatalok vasárnapi zárva tartására vonatkozó határozat. Ajánlotta: az írásban benyújtott hozzászólásokban javaslatokat a kongresszus utálja szintén a központi vezetőség és az elnökség hatáskörébe intézkedés végett, s a határozat végleges szövegét a központi vezetőség minden választott szakszervezeti testülethez juttassa el.

Ezután az elnök kérte a küldötteket, hogy aki a határozatszávevő bizottság módosító javaslataival, a SZOT-kongresszushoz továbbítandó javaslatokkal egyetért, küldöttigazolványával szavazzon. Az elnök megállapította a kongresszus egyetértését.

Ezután került sor a központi vezetőség, a számvizsgáló bizottság, valamint a SZOT-kongresszusára jelölt küldöttek megválasztására. Az elnök felkérte **Bánsági Istvánt**, a jelölőbizottság elnökét, a javaslatok indoklására. A bizottság 71 fős központi vezetőségre, 7 fős számvizsgáló bizottságra, 13 SZOT-kongresszusi küldöttről tett javaslatot. Hangsúlyozta: a javaslatoknál törekedtek arra, hogy olyan elvtársakat jelöljenek, akik képesek a postás-dolgozók képviselésében és érdekében, az egyre növekvő szakszervezeti feladatokat eredményesen elvégezni. Nagy figyelmet fordítottak arra, hogy a vezetéstestületekben a

dolgozók különböző rétegei arányuknak megfelelő képviselést kapjanak, s mindenképp elöl a végrehajtó szolgálatban dolgozó nők és fiatalok számát növeljék. A központi vezetőségbe 39 régi és 32 új tagot javasoltak.

A bizottság a kongresszus egész ideje alatt ügyeletet tartott, de a jelölésekkel kapcsolatosan észrevételt nem tettek. A központi számvizsgáló bizottság tagjaira tett javaslat elemzése után az elnök feltette a kérdést: Van-e valakinek kérdése. **Kádár Ágoston** küldött szóval tette: néhány budapesti postaszerv képviselője nincs biztosítva a központi vezetőségben. **Bánsági István** — miután többen nem jelentkeztek szólásra — választában hangsúlyozta: a központi vezetőségben a legszélesebb dolgozórétegek képviselését kívánták biztosítani, s nem a postaszervek képviselését, az arány egyébként a budapestiek javára kedvezőbb. Az elnök megkérdezte: Kelegető-e a válasz (felkiáltások: igen, igen!). Majd vitára bocsátotta a központi vezetőség tagjaira tett javaslatot. Mivel nem volt észrevétel, szavazásra bocsátotta azt.

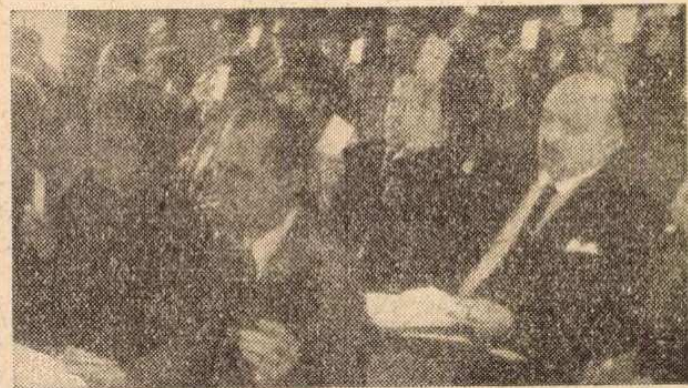
A kongresszus megszavazta a központi vezetőségi tagokra

rolyné, **Matula József**, **Bayer Zoltán**, **Morvai István**, **Nagy Margit**, **Schvara Gizella**, **dr. Walter György**.

A szakszervezet XXII. kongresszusára megválasztott küldöttek: **Besenyi Miklós**, **Bíró B. József**, **Fatalin János**, **Hegedűs István**, **Benkő Tibor**, **Kovács József**, **Kuhn Béla**, **Nagy Géza**, **Palotás Károly**, **Steigerwald Györgyné**, **Tanos Lászlóné**, **Tóth Anna**, **Dussek Lajosné**. Meghívták: **Kasza János**, **Keresztes Mihály**, **Pataki Gizella**, **Szantner György**, **dr. Walter György**.

Az elnök felhívta a központi vezetőség megválasztott tagjait: tartsák meg alakuló ülésüket, úgyszintén a számvizsgáló bizottság tagjai is. Az alakuló ülésük alatt, a kongresszusi küldöttek részére, fővárosi színművészek, **Bánki Zsuzsa**, **Csernus Mariann** és **Bicskei Tibor** magasszínvonalú műsort biztosítottak.

Ezt követően **dr. Zsuffa Szabolcs** elnökletével folyt a tanácskozás. Az elnök bejelentette: a központi vezetőség és a számvizsgáló bizottság megtartotta első alakuló ülését, s megválasztotta a szakszervezet elnökségi tagjait, vezető tisztségviselőit. A központi vezetőség a postások szakszerve-

Szavaznak a küldöttek

tett javaslatot, úgyszintén a központi számvizsgáló bizottság tagjaira tett javaslatot is. Megszavazták a SZOT XXII. kongresszusára javasolt küldötteket is.

Az elnök felkérte a szavazatszedő bizottság elnökét, hogy ismertesse a szavazás módját, amelyet a kongresszus szintén tudomásul vett. Az elnök a szavazás idejére szünetet rendelt el.

Rövid idő múltán a küldöttek ismét helyet foglaltak, s **Kőczyán András** elnökletével folytatták a tanácskozást. Az elnök felkérte a szavazatszedő bizottság elnökét: ismertesse a szavazás eredményét. Ezek szerint a központi vezetőség tagjai megkapják a megválasztáshoz szükséges szavazatok számát.

Az új vezető testületek tagjai

Ime, az új központi vezetőség: **Agócs László**, **Albert József**, **Balázs Györgyné**, **Bácskai Károly**, **Bánsági István**, **Benke Géza**, **Benkő Tibor**, **Besenyi Miklós**, **Bíró B. József**, **Bíró Éva**, **Csáki László**, **Egyed Ernő**, **Ezöl Mária**, **Fatalin János**, **Fazekas Andorné**, **Fábián Ferenc**, **Feith József**, **Fülöp István**, **Hargitai Antal**, **Hegedűs István**, **Horn Dezső**, **Juhász István**, **Kasza János**, **Kerekes Kálmán**, **Keresztes Mihály**, **Kiss Ernő**, **Kőczyán András**, **Konecz Sándor**, **Kopp Miklós**, **Kovács József**, **Költő György**, **Kuhn Béla**, **Lux Mária**, **Makó Albert**, **Mészáros Józsefné**, **Mihályi Józsefné**, **Molnár János**, **Monori Imre**, **Munka Béla**, **Nagy Géza**, **Nagy István**, **Nagy Lajosné**, **Németh Jánosné**, **Oláh Ilona**, **Oroszlány Ferencné**, **Pataky Gizella**, **Pietráskó Ede**, **dr. Pintér Mihályné**, **Pocsai Gyula**, **Pozsonyi Vilmos**, **Sővegértő János**, **Steigerwald Györgyné**, **Sütő István**, **Szabó Géza**, **Szabó József**, **Szabó Rezső**, **Szantner György**, **Szarka György**, **Szekeres Ferenc**, **Szili Olivérné**, **Tanos Lászlóné**, **Tóth Anna**, **Török Ferenc**, **Udvardy István**, **dr. Vakulya Erzsébet**, **Varga Sándor**, **Vigh Antal**, **dr. Zsuffa Szabolcs**.

A központi számvizsgáló bizottság tagjai: **Korondy Ká-**

zete elnökének **dr. Zsuffa Szabolcsot**, alelnökének **Kőczyán András**, főtitkárnak **Besenyi Miklóst**, titkároknak **Fatalin Jánost** és **Bíró Bódit Józsefet**, az elnökség tagjainak: **Benke Géza**, **Hegedűs István**, **Kovács József**, **Költő György**, **Monori Imrét**, **Munka Bét**, **Sütő Istvánt**, **Szabó Géza**, **Szabó Rezsőt**, **Tanos Lászlóné** választotta meg egyhangúlag (taps). A központi számvizsgáló bizottság elnökének **dr. Walter György**öt választotta meg. A központi vezetőség megerősítette tisztségében osztályvezetőit, a Postás Dolgozó szerkesztőjét. A szervezési és kádrosztályi vezetésével **Hegedűs István**é, a közgazdasági osztály vezetésével **Gyimesi Antalt**, a főkönyvelőség vezetésével **Arany Lajost**, a kultúr-, agitációs és propagandacsoport vezetésével **Baranyi Géza**é, a budapesti csoport vezetésével **Konecz Sándort**, a nőbizottság vezetésével **Benke Géza**é, az ifjúsági bizottság vezetésével **Tanos Lászlóné**, a közgazdasági bizottság vezetésével **Csáki Lászlót**, a kulturális, agitációs-propaganda és sportbizottság vezetésével **Hargitai Antalt**, a Postás Dolgozó szerkesztőségével **Béres György**öt bízza meg, illetve erősítette meg a központi vezetőség.

Besenyi Miklós szakszervezetünk főtitkára, a központi vezetőség elnöksége, a számvizsgáló bizottság nevében megköszönte a kongresszus küldötteinek bizalmát, üdvözölte az új központi vezetőség elnökségének tagjait, majd megköszönte a régi központi vezetőség és elnökség tagjainak lelkes, harcos munkáját. Kérte a küldötteket, segítsék a központi vezetőség munkáját.

Dr. Zsuffa Szabolcs zárószavában arra kérte a résztvevőket, hogy ki-ki a maga munkaterületén tájékoztassa a szakszervezetek tisztségviselőit, a szervezett dolgozókat a kongresszus munkájáról, állásfoglalásairól, határozatairól. Ezzel szakszervezetünk IX. kongresszusát beárnyaltotta. A küldöttek hosszan tartó lelkes tappsal, éljenzéssel fejezték be a postások nagy tanácskozását.

Lesz mit mondani otthon a családi körben, a munkahelyeken, a különböző szakszervezeti választott testületekben, lesz mit mondani a szervezett dolgozóknak, akik bizalmából két napig tanácskoztak annak érdekében, hogy az eddigieknél még jobb legyen a postai szolgálat, mert ez biztosítja a kollektív és az egyes dolgozók számára is a szebb, boldogabb életet. Nem jöttek üres tarsolyal, s gazdagabban, még bizakodóbban tértek vissza a munkahelyekre.

ELNEM HANGZOTT SZAVAK

Mint minden kongresszus, így a mostani is két napig tartott. Az írásos beszámolóhoz, a határozati javaslatokhoz, a szóbeli beszámolóhoz — mint az tudósítunkból kitudunk — 23-an szövegezték hozzá. Csak azért nem többen, mert a két nap alatt nem kaphatott mindenki szót időhiány miatt. A kongresszus soros elnökei — szigorúan őrködve a szakszervezeti demokrácia tisztasága felett — többször is felhívták a küldöttek figyelmét: akik nem jutottak szóhoz, adják be írásban mondókájukat, mert észrevételeiket, javaslataikat figyelembe veszik, akár a beszámolóra, akár a határozati javaslatra vonatkoznak is azok. Szám szerint 23-an éltek ezzel a lehetőséggel. Az írásban beadott hozzászólásokat hozzáfűzték a kongresszus jegyzőkönyvéhez. Miről is szólnak az el nem hangzott szavak?

„Megbízom... választóim kérését, problémáit terjesztem a kongresszus elé. Mi kishivatali dolgozók, szeretnénk, ha legalább kéthetenként megkapnánk a második szabadnapot. A másik ilyen probléma: a társadalmi munka fokozottabb megbecsülése. Nem mindenütt tapasztalható ez, pedig a jutalomszabadságot az ilyen embereknek kell odaadni...” — írta **Oroszlány Ferencné** a Bp. 132. sz. hivatal küldötté.

Török Ferenc, a Krisztina Távfeszáló Üzeméből sürgette az új munkásszállók és üdül-

lők építését, az új bérézési forma megvalósítását.

Mit írt le **Szántó Imre** szentesi küldött? Megbízta, hogy mondjam el: hogy tagadhatatlanul látunk némi gépesítést, de kérjük, tegyenek többet nehéz fizikai munkánk könnyítéséért. Jól használhatnánk például a kis kerti traktort, amellyel 13 munkafolyamatot lehet elvégezni, vagy a kis munkagépekre szerelhető tololétrát a gallyazáshoz és a falikábel-szereléshez. A másik bajunk a sok adminisztráció. A jól képzett szakembereket a körzetmesterségeknél sok időre elvonja az adminisztráció a produktív

munkától. Csökkenti kellene a bürokráciát.”

— Nem lehet közömbös számunkra, hogy a salterek mögött, a távfeszáló-központokban dolgozók mennyire éretek politikailag, és képzetek szakmailag. Eppen ezért — írta le hozzászólásában **Kacsarcsik Mihályné** csepeli küldött — a szakszervezet nevelőmunkája a jövőben is elsőrendű feladat.

Szabó Gyula, a József Távfeszáló Üzem küldötté a hatáskörökről akart beszélni, amelyeket elegendőnek talál, de azok végrehajtását csak akkor lehet biztosítani, ha a választott tisztségviselők felhívják a tennivalókhoz, vagyis az új tisztségviselőket sürgősen szervezett oktatásban kell részesíteni. Kritizálta a munka- és védőruhák minőségét. Szerinte a jelenlegi anyagi kereteken belül, korszerű műszaki anyagokból készíthetnek a munkaruhákat. Gondolni kellene arra is, hogy a felekkel foglalkozó kijáró hibaelhárítók, műszerészek külső megjelenése sem a legmegfelelőbb. **Berka István**, a Bp. 72. sz. hivatal küldötté felhívta a figyelmet a munkaterületek zsúfoltságára, az öltözők, zuhanyozók korsze-

rűtlenségére. Szóval tette a porártalmat. A dolgozók ugyan tudják, hogy tervezik a hivatal nagy rekonstrukcióját, de félnek attól, hogyha

az építők elkezdene dolgozni, az átadási határidő hónapokkal, esetleg évekkel elhúzódná. Mit akart elmondani **Juhász Józsefné** orosházi küldött. Azt, hogy vidéken is egyre nehezebb a létszámot biztosítani. A rossz körülmények között dolgozóknak fizessenek úgynevezett „kényelmentlenségi” pótlékot. Felvetette: fontolják meg az illetékes szervek, a postai díjkezelvényt a rádió- és televízióra való kiterjesztését. Kérte továbbá, hogy a létszámihiányra való tekintettel hozzanak olyan rendeletet, hogy a postás nyugdíjasok keresetkorlátozás nélkül válhassanak munkát. Elmondta, hogy hivatalukban a családok anyák helyzetének megkönnyítése érdekében azoknak az anyáknak, akiknek 14 éven aluli gyermekük van, gyermekként évente két nap pótszabadságot adnak. Javasolta e módszer elterjesztését.

Kiss Mátyás debreceni küldött a politikai és kulturális nevelőmunkáról akart beszélni. Területükön a szakszervezeti politikai iskolák hallgatóinak száma az elmúlt négy évben négyszázzal nőtt. **Kovács József** budapesti küldött a hírlapterjesztésről írt, megpedig az eredmények mellett a nehézségekről. Sok a felesleges adminisztráció, bürokrácia, de annál kevesebb a nehéz fizikai munkát könnyítő intézkedés. Véleménye szerint elő kell készíteni megfelelő propagandával a lakosságot arra, hogy az újságokat a levelezéskorvényeken át juttassák az előfizetőkhez. A hírlapterjesztésben többet vár a posta

a társadalmi szervektől azoktól, akik a különböző újságokat, hetilapokat finanszírozzák.

Taskovics Ferencné jánosalmi küldött írásban beadott felszólalásából csak a leglényegesebbeket említem meg: Örömmel üdvözölte el, hogy a régi, korszerűtlen, számos problémát okozó épületet a közelmúltban korszerűsítették, új berendezést is kaptak. Az ott dolgozók munkakörülményei a régivel össze nem hasonlíthatóan javultak. A külterületi kézbesítésben munkaszervezetet sürgetett **Lukács Ferenc** pécsi küldött azt írta le, hogy a kézbesítőknél jelenleg nem, hogy szabad szombatból, de szabad vasárnapról sem lehet beszélni! Szerinte a kishivatalok vasárnapi nyitvatartásának megszüntetése csak részben oldja meg a problémákat. Sürgette, hogy a posta vezetése mielőbb kössön új szerződéseket a lapkiadó vállalatokkal. Szólt a bérézés területén tapasztalt aránytalanságokról, feszültségekről, s arról, hogy a jövőben még gyorsabban, határozottabban kell reagálni a tagság alulról

jövő észrevételeire, javaslataira. **Nagy Albert** szegedi küldött a szakszervezeti szer-

vek és a pártszervek kapcsolatának fontosságát hangsúlyozta. **Kerekes Kálmán** szolnoki küldött a határozattervezetnek a munkaidő-csökkentéssel foglalkozó részéhez szólt hozzá. Fontosnak tartotta a kollektív szerződés függelékében ezt a kérdést egyértelműen rögzíteni. Megemlítette, hogy a szolnoki állomás rekonstrukciójával egy időben postahivatal is épül, de amíg kész lesz, a munkakörülmények nagymértékben megnehezednek, nem szóval a balesetveszélyekről. **Oszlányi István** budapesti küldött azt kívánta elmondani, hogy a postaforgalmi területen a beszámolási időszakban jelentősen javultak a munkakörülmények. Örömmel üdvözölte a lakásépítést szolgáló ka-

matmentes kölcsönt. tolmácsolta az új lakástulajdonosok köszönetét. **Kádár Ágoston**, a Kiserléti Intézet küldött a munkakörülmények javítását sürgette. **Költő György** budapesti küldött a jelentős technikai fejlődésről, a perspektíváról, az ügyvitel-gépesítésről írt. **Varga Sándor**, a Pécsi Területi Szakszervezeti titkára a törzsgárda fokozottabb megbecsülését hangzottatta. Meltatta az új egyösszegű bérézési rendszer jelentőségét. **Benkő Tibor** a Soproni TSZT titkára szerint, a még vitát képező üzemi prémiumrendszer betöltötte szerepét, túlélté önmagát, tehát módosítani kell. **Gacsai Józsefné** budapesti küldött azt feszegette, hogy még mindig kevésnek tartja a különböző kifizetéseknek a nők arányszámát. A hírlapkézbesítők problémáiról szólv, bírálta a lapkiadók és a nyomdák munkáját. **Sipos Endré** né budapesti küldött a nagyforgalmú hivatalok dolgozó

munkájával kapcsolatosan leírta: ez irányban évtizedek óta nem sokat tettek. Az a néhány gép, amit beszereltek fél megoldás. Régebben működött egy szállítószalag, ma nem, s tréfásan jegyezte meg: a 72-esben a szétosztásra kerülő anyagot nem vesz-zőkosárban, hanem műanyag tepsiben cipelik. Felhívta a figyelmet a csomagforgalomnál dolgozók nehéz munkájának sürgős könnyítésére. **Szekeres József** Fejér megyei küldött a hálózatszerelők szakmai oktatásának korszerűsítéséről akart beszélni, mivel a technika fejlődik, s a tematika elavult. Szerinte lehetővé kell tenni, hogy a hálózatszerelők is részesüljenek üzemi étkeztetésben. Sürgette a hibaelhárítók, körzetmesterségek gépkocsival való ellátását, mert a hibák kijavításának elhúzóása komoly veszteség a postának. **Virág István** budapesti küldött üdvözölte azt a törekvést, hogy a klasszikus postai a jövőben fokozottabban gépesítik.

Ime az el nem hangzott szavak, amelyeket a küldöttek papírra vetettek, s a kongresszus dokumentumaivá váltak. Egytől egytől leírták azt is, hogy egyetértének a beszámolókkal, a határozati javaslattal.

E dokumentumok is gazdagítják szakszervezetünk életét, munkáját.

Béres György

Bemutatunk hat új tisztségviselőt

Az újonnan megválasztott tisztségviselőkre, elképzeléseikre, gazdasági és korábbi mozgalmi munkaterületükre joggal kíváncsiak a választók. Különösen abban az esetben, ha a legmagasabb fórumok egyikében; szakszervezetünk elnökségében képviselik a dolgozók érdekeit.

A IX. kongresszus megválasztotta a Postások Szakszervezetének Központi Vezetőségét, a KV pedig saját tagjaiból az elnökséget. Őt új tag került e testületbe: Kovács József, a Budapesti Postaigazgatóság szakszervezeti tanácsának titkára, Monori Imre, a PÉKÜ szakszervezeti bizottságának titkára, Munka Béla, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság területi tanácsának titkára, Sütő István, a BUVIG területi tanácsának titkára és Tanos Lászlóné, a Kábelüzem KISZ-titkára.

Nagy fába vágja a fejszéjét az újságíró, ha a helyszínen, a zajló kongresszus alkalmával akarja meginterjúvolni az elnökségi tagokat. Ugyanis ezeknek az embereknek már az első pillanattól kezdve nagy az elfoglaltságuk. Így aztán lépcsőn fel, s le egyformán nyargalhattam a fotóriporterrel, fúrhattam át magam a nagy teremből kiáramló küldöttek sokaságán.

Monori Imrével és Kovács Józseffel a sajtóiroda négy-szögletes asztala mellett, nyugodt körülmények között, megválasztásuk után sikerült beszélgetnem.

Monori Imre 1947 óta szakszervezeti tag. Nyolc éve tagja a Központi Vezetőségnek. Megválasztásáról a következőképpen nyilatkozik:

— Megtiszteltetés számomra, ezen túl lehetőség, hogy jobb és alaposabb munkát végezzek a postás dolgozókért. Munkaterületem, ha fogalmazhatok így: a lakásépítési akció könnyítése. A kongresszusi határozatok továbblépést jelentenek. Most a végrehajtáson a hangsúly. Elsősorban a fiatalokon kell lakásépítési költséggel segíteni. Ezenkívül a legsürgősebb a női

Monori Imre

munkásszállás építése. Ha a pártvezetőségnek és szakszervezetünk kongresszusi határozatainak eleget akarunk tenni, nem késlekedhetünk. Ezzel a programmal kezdem meg ténykedésemet az elnökségben.

Kovács József szavába vág Monori Imrének:

— Az építési témakörhöz tartozik a munkahelyek szociális létesítményeinek mielőbbi korszerűsítése. Mind a lakásépítés, mind pedig a munkahely-ellátottság vonatkozásában támogatni fogom Monori elvtársat!

Kovács József 1945 óta szakszervezeti tag. A szakszervezet központjában is dolgozott, közzgazdasági területen. Az előbb elmondottakhoz kiegészítésként hozzáfűzi:

— Úgy kívánok közreműködni az elnökség munkájában, hogy minden szempontból megfeleljek a bizalomnak. Sok a gond, a probléma. Szeretném, ha munkám hozzájárulna a bérfejlesztési kérdések tisztázásához, az ösztönző bérrendszer jobb alkalmazásához a gyakorlatban. Mint

Kovács József

mindenki másnak, nekem is sok fejtörést okoz a munkaerőhiány. Meg kell találni a kulcsot ahhoz, hogy a postás szakma köztisztviselőiben álló és vonzó legyen, olyan, ahol szívesen vállalnak munkát.

Tanos Lászlónéval, a Kábelüzem KISZ-titkárával végül is szintén a sajtóíródnál találkoztam. Először választották meg a Központi Vezetőség és az elnökség tagjának. Hosszú idő óta KISZ-funkcionárius, ötödéves egyetemista, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen.

Tanos Lászlóné

— Az ifjúság érdekeit szeretném az elnökségben képviselni. A X. pártkongresszus kiadott programja legegyszerűbben a szemem előtt. Úgy gondolom, hogy felsőbb szinten már megvalósult egy-két dolog, azonban a területen, a postai hálózat egészében még sok a tennivaló. Nagyon várom az első ülést. Magam mögött érzem a sok ezer fiatal, és természetesen, az idősebbeket is.

Talán mindannyiuk között Sütő Istvánnal jött létre legnehezebben a találkozás, de végül mégiscsak sikerült. Megtudtam, hogy egyetemet végzett közgazdász, a szakszervezeti központ közzgazdasági osztályán dolgozott. 1946 óta párt- és szakszervezeti tag.

— A kis postahivatalok problémáival kívánok foglalkozni. A IX. kongresszus

Sütő István

bölcs határozatokat hozott a vonatkozásban is. Általában részletesebben kell elemezni a munkaidő-beosztást. Egy jobb, egy szervezettebb megoldás ja-

vitana a dolgozók helyzetén és megszüntetné a vándorlást.

Végül egy folyosói beszélgetés Munka Béával, aki szintén a fiatalabb generációt képviseli az elnökségben. 35 éves. A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon dolgozik, a terv-gazdasági osztály vezetőjeként. 1954 óta szakszervezeti tag.

— Szeretnék mihamarabb megismerkedni a feladatommal. Korábban bérfelelősként végeztem szakszervezeti munkát. Érthető, ez a terület áll legközelebb szívemhez, következképp: az új bérrendszer megvalósításán kívánok munkálkodni. Ha lassan is, de megszűnik az aránytalanság a posta és az ipari területek bér-

Munka Béla

viszonyai között. A jobb bérfeltételek bizonyára jó minőségű munkát eredményeznek, s javul a munkaerőhelyzet. Hát ha még jobban megbecsüljük a törzsgárdát... De, mint mondtam, nem akarok egysíkú lenni!

S ha már az elnökség új tagjait bemutattuk, kerítsünk sort egy fontos munkaterület újonnan választott tisztségviselőjének nyilatkozatára: dr. Walter György lett a számvizsgáló bizottság új elnöke, aki a Szociális Hivatal vezetője. Jog- és Államtudományi Egyetemet végzett, okleveles könyvvizsgáló. 1945 óta szakszervezeti tag.

— Alapvető változás nem következik be funkciómban — mondja dr. Walter György. —

dr. Walter György

Hiszen eddig is tagja voltam a bizottságnak, segítettem az alapszervezeteket gazdasági munkájukban. Ami a jövő feladata: még fokozottabban kell védeni a társadalmi tulajdont. A bizottság tagjainak a továbbképzésére is gondolok. A társadalmi tulajdon védelme, a kongresszus határozatainak a megvalósítása növeli ténykedésünk jelentőségét. Ami az alapszervi számvizsgáló munkabizottságok további segítségét jelenti: 3—4 főből álló munkabizottságokat hozunk létre, amelyek időközönként meghatározott szakterületen adnak kézzel fogható segítséget.

Igy nyilatkoztak a felelőségteljes posztok új tisztségviselői. Szavalk, megnyilvánulásaik és a céljaik bizonyítják, hogy nem véletlenül esett rájuk a választás. (marton)

A szünetben fent és lent

SZÉLJEGYZET

A Központi Vezetőség írásos beszámolójából

A központi vezetőség kongresszusi írásos beszámolója előjáróban utalt a gazdaságirányítási rendszerben és a szakszervezeti mozgalmában történt jelentős változásokra. A gazdasági mechanizmus korszerűsítésével egy időben nőtt a szakszervezet politikai, társadalmi szerepe, felelőssége. Ezt követően a postai feladatok végrehajtását segítő szakszervezeti munkát elemzi. Tervelesen ismerteti a posta III. ötéves tervének teljesítését, többek között meglepedéssel nyugtázza: a posta eredményesen gazdálkodott, a tervezettnél nagyobb nyereséget ért el. A részesedési alap pedig lehetőséget adott a korábbiaknál nagyobb ütemű bérfejlesztésre, nagyobb évközi jutalom, és régi részesedés kifizetésére.

A továbbiakban a IV. ötéves terv főbb céljait taglalja. A dolgozók szociális és kulturális ellátottságának javítására mintegy 400 millió áll rendelkezésre. A posta összes bevétele körülbelül 1,5 milliárd forinttal nő öt év alatt, a növekedés üteme 5 százalékos. Az átlagbérek (hírlappal) 18,7 százalékkal, a személyi jövedelmek pedig 21,2 százalékkal emelkednek.

Mivel a posta fejlesztése főbb arányainak meghatározása a jövőben is központilag történik, szakszervezetünk feladatának tekinteli, hogy fokozottabban részt vegyen a tervezésben.

A beszámoló második fejezete szakszervezetünk érdekvédelmi tevékenységét elemzi, a dolgozók élet- és munkakörülményeinek fejlesztését illetően.

A kollektív szerződés rendszerének bevezetése jelentős előrelépés a szakszervezeti szervek, valamint a dolgozók jogainak és kötelezeteinek meghatározásánál. A szerződésekben realizálódtak a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításával

kapcsolatos szakszervezeti jogok.

A gazdaságirányítási rendszer feltárta a dolgozók életszínterének emelésének újabb tartalmait, a tervezettnél jobban nőttek az átlagbérek, átlagjövedelmek. A munka szerinti elosztás viszont nem érvényesül kellően.

A munkaerő-gazdálkodás ismert gondjainak taglalása után a munkaidő-csökkentésről szól a beszámoló. A szakszervezet közreműködésével elkészült a további munkaidő-csökkentésnek — a IV. ötéves terv időszakára vonatkozó — terveze.

A beszámoló a továbbiakban a munkavédelem és a munkakészlet helyzetét elemzi.

A társadalombiztosítás és egészségügy, a panaszügyek intézése és a jogi tanácsadás, illetve a dolgozók egyes rétegeinél végzett szakszervezeti munka értékelése után meghatározottak a tennivalók: a jövőben még inkább tudatosítani, hogy a postai tervek végrehajtásában érdemes munkálkodni, mert azok teljesítésének mértékétől függ az élet- és munkakörülmények fejlesztésének lehetősége, üteme.

A tervidőszakban megkülönböztetett figyelmet kell fordítani a bérpolitikára, vigyázni kell a posta, a dolgozók, az egyes rétegek érdekeinek összhangjára, a differenciálásra. Mindenekelőtt a végrehajtószolgálatban dolgozók problémáit kell enyhíteni, illetve megoldani.

E terv időszakában, a korábbiakhoz képest többszöröse nővekednek a szociális, kulturális és az egyéb beruházásokra, juttatásokra fordítható összegek. A célok megvalósítása megköveteli: a szakszervezők és a szakszervezeti szervek az eddigiekhez képest fokozottabban intőzkedjenek. Nem megnyugtató az a magatartás, ahogyan egyes szakszervezők és szakszervezeti szervek a beruházásokat kezelik. A tervezés, kivitelezés

gyakran késedelmes, nem elég hatékony az ellenőrzés, számonkérés.

A harmadik fejezet szakszervezetünk politikai, kulturális és nevelő tevékenységét részletezi.

A következő fejezet a választott szakszervezeti irányító és vezető szervek munkájáról szól. Az értékelés szerint a központi vezetőség, elnökség tagjai a dolgozók véleményét és állásfoglalását tolmácsolva, felelősségérzettel látták el feladataikat.

A központi vezetőség megállapításai szerint a beszámoló időszakban szakszervezeti mozgalmunk alapjában megfelelt a követelményeknek, várakozásoknak. A VIII. kongresszus határozatát — ha nem is hiánytalanul, de összességében — eredményesen végrehajtottuk! A tényleges lehetőségekhez, igényekhez, a dolgozók várakozásához képest azonban lassabb ütemű az előrehaladás. Munkánkban nem mindig érvényesült egyenletesen a felelősség, a nagyobb jog- és hatáskörrel nem mindig tudtunk megfelelően élni, s ennek oka nem a társadalmi, politikai feltételek hiánya, hanem legtöbbször saját belső gyengeségeink.

Feladataink világosak: a jövőben is arra kell törekednünk, hogy egyensúlyban érvényesüljön kettős funkcion. Legyünk ott mindenütt, ahol a postai feladatok végrehajtásának hatékony segítéséről, az anyagi javak megteremtéséről van szó. Másrészt érvényesítsük jogainkat, juttassuk ki-fejezésre felelősségünket mindenütt, ahol a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításáról, szociális, kulturális ellátottságuk fejlesztéséről, az általuk létrehozott anyagi javak elosztásáról döntenek.

Munkánk eredményességéhez mindig biztosítva volt a kedvező társadalmi és politikai légkör. A párt X. kongresszusának társadalmi kihatású atmoszférája és határozott nyomán lehetőségeink még inkább javultak.

(m — n)

A szakszervezet tekintélye

NÉGY küldött-NÉGY vélemény

Lux Mártát, a kiskunhalasi, Oláh Ilonát, a Rádió- és Televízió műszaki igazgatóját, Török Ferencet és Krisztina Távbeszélő Üzem, Pocsai Gyulát pedig Debrecen 1. sz. hivatal dolgozóit küldték a kongresszusra. A kétnapos tanácskozás egyik szünetében benyomásaikról, véleményeikről kérdeztem őket:

— Hadd kezdjem a külsőségekkel — szól a legfiatalabb, Oláh Ilona. — Számomra az első kellemes, mara-dandó benyomást a kongresszusra a méltóságjelleg jellege adja. Attól függően, hogy ki melyik korosztályhoz tartozik, modern vagy hagyományos, sőt, vagy világos ruhát öltött. Mindenki a legszebbet vette fel, ahogy a színházba menetelkor szokás. Ez az ünneplésszerűség a szervezett postások IX. kongresszusa iránti tiszteletet fejezi ki.

— A másik szembetűnő: a küldötteknek körülbelül fele nő. Mi, a gyengébb nemhez tartozók ugyanilyen arányban dolgozunk a postánál. Örven-detes jelenség, hogy a küldöttek között elég sok a fiatal. Persze, itt vannak a veteránok is, és megnyugtató, hogy a postások derékhadra, a középkorosság is jelen van. A következtetés: a szervezett postás dolgozók választott vezető testületében, a folytonosság biztosítottak látszik. Oláh Ilona először volt kongresszusi küldött. Ezért neki nincs összehasonlítási le-

hetősége. A szakszervezet történetét végigkísérő, a postások örömeit és gondjait megörökítő korábbi nyolc kongresszus nélküle végezte el, immár történelmi feladatát. Lux Márta viszont a jelenlegivel együtt öt kongresszusra vett részt küldöttként.

— Nem lep meg, hogy kollektívra egyebek közt ilyen hatással is volt a külső kép. E külsőség azonban a tartalmat is jócskán kifejezi. A beszámoló és Besenyei Miklós főtitkár szóbeli kiegészítése őszinte és bátor volt. Talán megbocsájtható, hogy mint vidéki postást, első sorban a velünk kapcsolatos megállapítások érdekelték. Itt van a kishivatalok vasárnapi nyitvatartásának ügye. Megítélésem szerint ez csak arra jó, hogy elrögzítse a postások igényét. Vasárnap és ünnepnapokon alig veszik igénybe a postát. Ha más nem is történne a kongresszus kezdeményezésére, csak ennek a megszüntetése, már az is számottevő.

A kongresszus, szerencsére, azt is kezdeményezte, hogy a postásoknak ne kelljen bejárniuk a tanyavilágot. Erről mi a véleménye?

— Hadd válaszoljak példával. Kiskunhalas 44 ezer katasztrális hold. A kézbesítők 11 főből állna, de gyakorlatilag csak hatan vannak. Helyilem az elgondolást, ami szerint centralizálni kell a

kézbesítést bázisokra, ahonnan mezőőrök, tsz vagy állami gazdasági kézbesítők továbbítanák a címzetettekhez a küldeményeket.

A postai kézbesítés nem tartozik a könnyű munkák közé. A nehéz börtönök, a gyalogkilométerek, a sáros utak, a lépcsők megviselik az embert. A fizetés pedig nem a legtöbb, nem csoda hát, ha apad a kézbesítők száma.

— Úgy látom, a kongresszus e postáspanaszt is jelentőségével megfontoltan kezeli — folytatja Pocsai Gyula. — Az átlagos, ha jól emlékszem 18–20 százalékos béremelésből (amelyet a IV. ötéves tervben kapnak a postások), a kongresszus határozata szerint a kézbesítőknek és a felvívó szolgálatban dolgozóknak nagyobb arány jut. Így biztosítottak látszik a gyakorlati postás dolgozók megtartása, a minőségromlás megállítás.

— Nem tudom, minek tulajdonítsam, talán a gazdaságirányítás rendszerének, azt a kedvező jelenséget, hogy a kongresszus ilyen keményen foglal állást a postások érdekei iránt. A postások érdekei iránti igényeinek kielégítése mellett. A harmadik kongresszuson veszek részt, a mostani tölti be leginkább a funkcióját. A posta gazdasági feladatainak támogatásával egyidőben azt is meghatároztuk: milyen legyen a bérrendszer, a dolgozók mely rétegét kell nagyobb arányban dotál-

ni, sőt még azt is, hogy hányan üdülhetnek például négy év múlva.

S mi a benyomása a IX. kongresszusról Török Ferencnek, a Krisztina Távbeszélő Üzem küldöttének?

— Van mit összehasonlítani — kezdte. — Az ötödik kongresszuson veszek részt. Mint gazdasági vezető is, bátran állíthatom: a szakszervezet ma már igényes partnere a postaegységek vezetőinek. A kongresszus ezt mindennél kézzelfoghatóbban bizonyítja. Itt van például a telefon, amely hovatovább nemzeti kérdéssé válik. A szakszervezet javaslatai minden bizonyítást nélkülözve az igények mielőbbi kielégítéséhez.

A kongresszus határozott állásfoglalása megerősíti a gazdasági vezetők megalapozott intézkedéseit. Ugyanakkor megóvják őket egy esetleges hibás intézkedés kedvezőtlen hátrányaitól. E kérdések tárgyalásakor az üzemi demokrácia fejlesztésére és a szakszervezeti demokrácia további erősítésére gondolok, amit jócskán hoztak szóba a felszólalók.

Négy küldött — négy vélemény. Három közülük a derékhadhoz, egy pedig a fiatalabb generációhoz tartozik. Valamennyiük álláspontja megegyezik: a szakszervezet szerepe, tekintélye nő, betölti hivatását.

Zsidai Pál

JEGYZETEK-JEGYZETEKROL

Amikor megkezdődött a kongresszus, minden küldött előtt nagy alakú, vastag mappa feküdt, hogy abba kerüljön majd a referátum, a két nap eseményeit sok-sok felszólalás, s mindaz, amit a résztvevők a legfontosabbnak és legérdekesebbnek tartanak. Volt olyan küldött, aki a második nap „repetát” kért, mert betelt a fülete. E jegyzetek életre keltek a kongresszuson, felidéztek forró hangulatokat; a küldöttek beszámolóik küldöttek az eseményekről. Lehet, hogy referátumok nem lesznek azonosak a kongresszus jegyzőkönyvével, egyik, másik beszéd rész, vagy beszéd nagyobb arányokban szerepel othon, mint amilyen helyet a nagy tanácskozáson kapott, de a jegyzetelők számára éppen ez a rész volt a legfontosabb és legérdekesebb.

Elkértem néhány jegyzetet, többbe — ahogy ott fektet árván a szünetekben — belelapoztam. Egy-egy jegyzet valóságos krónikája lett a kongresszusnak. Volt, aki gyönyörűen írta az elhangzottakat, volt, akinek írásmódja látszott, hogy tulajdonosa nehéz munkát végez, volt aki aláhúzza a számára fontosakat, mások felkiáltójeleket raktak utána, s volt aki hozzáfűzte: „Ígaza van”. Mind-egyik más volt, de mindegyikben megtaláltam a beszámoló mind-egyik fejezetét és legfontosabb megállapításait.

A kongresszus egyik résztvevője volt Bantali Sándor járási igazgató Vasvárról. Egyike volt a legszorgalmasabb jegyzetelőnek. Arra voltam kíváncsi, hogy mit jegyzett fel a legszívesebben.

A kishivatalok zárvatartásának lehetőségét. Sokszor tettem már szaktársaim szava, sokszor tolmácsoltam kérdéseket, hogy felelőre nyitva tartani vasárnapi ügyeletre azokat a hivatásokat, amelyeknek kiesi a forgalmuk. Ez nem javítja a lakosságban nyújtott szolgáltatásokat, de nehezebb dolgozni helyzetét, több szolgálat jut rájuk, méghozzá munkaszüneti napokon. A másik téma, amit vastagon vettem a füzetembe és a felhívás: a társasági élet megerősítése. En is azt vallom: a postások munkahelyéhez hűnek és felelősek az eddigi legnagyobb erkölcsi és anyagi megbecsülésben részesültek. Ha ismét felidéztem a múltat, hogy a posta állománya stabil legyen, dolgozóinak nagy-nagy többsége évente szolgálati múltja tekintetén vissza, s itt kezdje el iskolai befektetése után a kényérkeresetet, az emberrel való élet, s innen menjen nyug-

díjba, akkor biztosítani kell számukra e hűségért az elismerést. — Ugyanakkor egyetértek azzal is, hogy egy olyan fiatal, aki bár rövid éveket töltött a postánál, de az alatt az idő alatt látszik a szorgalma, megbízhatósága, hivatás-szeretete, tisztelje meg a törzsgárdáját jogaival. — Az előző kongresszuson is részt vettem, de ezt tartom jobbnak, mert kendőzős nélkül, hétköznapi szavakkal beszéltek hétköznapi dolgairól.

Egy szorgalmas jegyzetelő

Balatonboglárról érkezett Imre László, aki munkája mellett járási szb-titkár. Ő így látta a kongresszust és a következőket tartotta legfontosabbnak feljegyezni:

— Rám is az őszinte hang tette a legnagyobb hatást. Ez esendű ki Besenyei Miklós főtitkár szóbeli kiegészítéséből, a szakszervezet más vezetőinek és a posta megjelent képviselőinek felszólalásából is. De őszintén szólhat gondolataimról a küldöttek is, és ezek megértésére találtak a párt és állami vezetők. Különösen örültem Hort Dező vezérigazgató szavainak, amikor arról beszélt, hogy ahol szervezéssel csökkentett létszám mellett is el tudják látni a szombati forgalmat, ott a hivatal dolgozói felszabadult része pihenő napot tarthat. Bizonyos vagyok benne, hogy nálunk, Boglárán, a Balaton mentén, de minden hivatásban a jövőben még nagyobb szorgalommal folyik szombaton a munka, mert így szolgálunk rá a bizalomra, a nálunk is bevezet-hető hosszabb pihenésre. Ez szám-talan más előnye mellett hozzájárul majd ahhoz, hogy csökkenjen a fluktuáció és megmaradjon a szándékukat, akik esetleg kitépésre gondoltak. (V-1)

Dísztáviratok a kongresszus asztalán

Megérkezik az újabb táviratok

foglaljanak állást az üzemi demokráciának továbbfejlesztésében, elősegítésében, a békésesabban pedig köszöntötték az új bérrendszert. A Pécsi Postás Nyugdíjas-csoport: Tárogassa a kongresszus az 50 fős vidéki szociális otthon felépítését!

Debrecen 1. sz. hivatal szociális brigádja dísztáviratban írték: A kongresszus által hozott határozatok szellemében szervezik meg munkájukat, Nyíregyházáról írték: biznak abban, hogy a kongresszus a munkaszüneti igen nagy dolog! (Béres)

napon való szüneteltetését célzó határozatot végrehajtják. Ugyan-ezt küldték Enesről, Vácsról. A győri 1. sz. hivatal 11-szeres szocialista címmel kiütközött Marie Curie brigádja tett írt arra, hogy továbbra is magas színvonalú minőségi munkát végez.

Táviratokról — távirati stílusban. Feltűnő, hogy nem a szokványos kongresszusi üdvözléseket kaptuk, hanem megalapozott igényeket, és ígéreteket a határozat szellemében. Biznak szakszervezetünkben! Ez igen nagy dolog! (Béres)

Antoságok

Allítólag valamelyik küldött statisztikát készített a különböző elhangzott, megemlíteni problémakörökről. Az első helyen a bérrendszer, majd a lakás és az üzemi, szakszervezeti demokrácia szerepelt. Ha a statisztika nem is hivatalos, mindenesetre jellemző. A felszólaló küldöttek — mint a főtitkári beszámoló is — több ízben, több oldalról elemezték a helyzetet.

Beszélgettek a demokratikus munkahelyi légkörrel, ebédszünetben, autóbusszon, folyosón, szálláshelyükön. Vitakoztak, érveltek, sőt humoros történetekkel neveztek meg hallgatóságukat azok, akik régen dolgoznak a postánál és sok mindent megélték a felszabadulás előtti időkben. Néhány ilyen ellesett mondatot szeretnék most továbbadni az olvasóknak.

Egy őszülő halántékú küldött beszélt el az alábbiakat, fehér asztalnál: a szakszervezeti demokrácia elsősorban a különböző szervek demokratikus választásában és a kollektív vezetés biztosításában rejlik.

Asztaltársa, egy Szabolcs megyéből jött fiatal így válaszolt: — A vezetőknél nagy gond nehezezik a vállalkar, akár mozgalmi, vagy gazdasági vezetők. De a legjobbak azok, akik fontos kérdésekben az összes dolgozót vagy a munkahelyen tevékenykedők nagyobb csoportját érintő témákat, kérdéseket a választott testület elé terjesztik, megvitáztatják a kollektívával, s ezek után alakítják ki állásfoglalásukat.

Egy érdekes véleményt a tanácskozási előtti folyosón „csiptem el”:

— Hiányoznak még a szervezeti életünkben a baráti, közvetlen, jellemzően úgy is, klubszervi tapasztalataim. Vitakoztak, érveltek, sőt humoros történetekkel neveztek meg hallgatóságukat azok, akik régen dolgoznak a postánál és sok mindent megélték a felszabadulás előtti időkben. Néhány ilyen ellesett mondatot szeretnék most továbbadni az olvasóknak.

A kongresszusnak mind a két napján gyönyörűen sült a nap. Ezt kihasználta a küldöttek. A szünetekben, ha néhány perc is, kiálltak székházuk elé friss levegőt színi, beszélgetni.

A kialakult „mini vitában” én is részt vettem.

Budapesti nagyüzemünk küldött: Nehéz elválasztani a két fogalmat: üzemi és szakszervezeti demokrácia...

Videki küldött: — Nem is kell! Szorosan összetartozó fogalmak!

Budapest küldött: — De az érvényrejutás szempontjából mindkettőnek funkciója van...

A beszélgetés félúton hallgató, már nyugdíjban lévő postavezető: — Így nem értem! Mondj egy példát.

Budapest küldött: — Teszem azt, ha egy dolgozó véleményt akar nyilvánítani a társaságról, a munkát könnyítő újításokról, vagy a vezető konzervativizmusáról, elmondhatja termelési tanácskozáson, vagy szakszervezeti taggyűlésen. Az első esetben üzemi demokráciáról, a második esetben szakszervezeti demokráciáról beszélünk...

Videki küldött: — Mondom, hogy összetartoznak. Mindenesetre nem ártana egy cikksorozat, vagy olvasói vitafórum keretében foglalkozni vele a „Postás Dolgozóban”.

A figyelmeztetés nekem szólt, demokratikus módon továbbítottam a javaslatot — a szerkesztőnek. (-ton)

Mit várnak a nők a kongresszus után?

A kongresszus másnapján „kerekasztalbeszélgetésre” hívtunk meg néhány nőküldöttet: a budapesti Noé Józsefné, a nagykőrösi K. Kis Klárát, a tatabányai Ugyan Vincénét, a ceglédi Tóth Istvánnét. Arról beszélgettünk, mit várnak a kongresszusi határozatok végrehajtásától, hogyan látják a nők helyzetét az elkövetkezendő években.

Öröm a kishivatalokban

Először Noé Józsefné „összegez”: ha szabad így mondanom, végre optimisták lehetünk. Azt hiszem, még egyetlen kongresszus sem foglalkozott ilyen komolyan a postai dolgozó nők helyzetével.

— Egy sor olyan határozat is örömet kelt bennünk — mondja K. Kis Klára —, amely nem kifejezetten a nődolgokra vonatkozik, ám mégis számukra hoz jelentős változást. Az egész kongresszus tapssal fogadta a főtitkári beszámolónak azt a részét, amely arról szólt, hogy lehetővé válik a jövőben a kishivatalok vasárnapi zárva tartása. Tapstoltunk annak is, hogy ott, ahol megoldható, és a dolgozó nők kéri, vonják ki az éjszakai szolgálatból a családosi anyákat. Ha a kishivatalok zárvatartására vonatkozó javaslat valóra válik, úgy ez igen jelentős mértékben megkönnyíti a nődolgózók helyzetét, hiszen köztudomású, ez „női ügy” mert túlnyomó többségben nők látják el ezt a szolgálatot. Ez különösen a családosi anyákat érinti súlyosan. Sok esetben azért lépnek ki a postától, mert a vasárnapi, meg az éjszakai szolgálat olyan teher, melyet nem tudtak folyamatosan vállalni.

— Köztudomású — mondja Noé Józsefné, a HTI belföldi távbeszélőrendezője —, hogy nálunk a nők nehéz idegmunkát végeznek. Ezért jogos az igény: a munkaidőkeréket a nemzetközi tapasztalatok figyelembevételével mielőbb rendezzék. Ez nemcsak szociális, egészségügyi kérdés, hanem közügy is. A távbeszélő kezelőnők állnak közvetlen kapcsolatban a közönséggel, mégpedig a türelmetlen közönséggel. Vagyis: a túlszűfoltás, a jelen technikai adottságok miatti helyzetet a távbeszélőkezelőknél kell kedvességgel, udvarias-sággal áthidalniuk, éppen a jó postai szolgáltatás érdekében. Ezt viszont csak akkor tehetik meg, ha nyugodt idegzettel végezhetik munkájukat. A kongresszus egy másik fő kérdése a technikai fejlesztés. Nagyon várjuk a korszerűtlen berendezések fokozatos kicserélését, a távválasztás bevezetését.

A fluktuáció gondjai

Noé Józsefné azzal folytatta, hogy hivatalukban igen nagy a fluktuáció. A fiatalok jelentős

része újra és újra cserélődik, mert nem bírják türelemmel kivárni a munkakörülmények javulását. Így egyre nehezebb a munkája a törzsgárdának, hiszen nekik kell az új fiatalokat betanítaniuk. Örömmel hallották a törzsgárda erkölcsi és anyagi megbecsülésére vonatkozó javaslatokat, határozatokat.

Ezeket a kérdéseket minél sürgősebben rendezni kell — kapcsolódik ehhez Tóth Istvánné, Cegléd, 1. sz. hivatal főpénztárosa. — Az évi fluktuáció nálunk már 30 százalékos, jelenleg 13 betöltetlen munkahelyünk van. Nemcsak a fiatalok vándorolnak, hanem sajnos, az utóbbi időben hosszú postai szolgálattal rendelkező nődolgózók is.

Ugyan Vincéné Tatán, a Komárom megyei Távközlési Üzem szb-titkára, szintén a bérrendezést üzemelteti.

— Az alacsony órabérek miatt számos esetben 15–20 éve nálunk dolgozók mennek el. Később pedig visszavesszük őket, magasabb bérrel. Szó szerint az a helyzet, ahogy erről a főtitkár is szólt. Reméljük, hogy minél előbb sor kerül e probléma rendezésére, hiszen nálunk a megyében igen erős az ipar elszívó hatása. A szociális juttatásokat, így a ruhaellátást is meg kell oldani.

65 egyedülálló anya

Mind a négy küldött hangoztatta: a nődolgózók számára alapvető kérdés: a helyi lehetőségek szerint bölcsődék, óvodák biztosítása, esetleg más gyárakkal, üzemekkel, tanácsal együttműködve. Nagykőrösi ugyanúgy, mint Cegléd, számos esetben előfordult: azért mennek el más üzembe, mert ott bölcsődét vagy óvodát tudnak biztosítani gyermeküknek. Nagyon egyetértetek azzal a javaslattal is, hogy növelni kell az egyedülálló anyák és a nagycsaládok segélyezési alapját.

— Nálunk — mondja Noé Józsefné — 65 egyedülálló anya van. Valamennyien jól dolgozók.

Sok más problémát felvetnek még a beszélgetés során, így a vidékről a városokba járó nők albérlési gondjait, a hivatali és a családi munkák kettőssége közben hogyan oldható meg szakmai továbbképzés, többet kell törődni a szülési szabadságon levőkkel, érdeklődni életükről, hogy ne szakadjanak ki a munkahelyi közösségből. A kollektív szellem, az egymás iránti érdeklődés, az igazi női szolidaritás csendül ki minden szavukból. S ez nagy erő.

(K. gy)

A Postások Szakszervezete IX. kongresszusa — a Központi Vezetőség jelentése alapján — megállapítja: az eltelt négy esztendőben a szakszervezeti szervek a Központi Vezetőség irányításával eredményesen dolgoztak a Magyar Szocialista Munkáspárt IX., a Magyar Szakszervezetek XXI., és szakszervezetünk VIII. kongresszusa határozatainak megvalósításán. Meggyőződéssel, fokozott felelősséggel munkálkodtak a párt politikájának érvényrejtéséért és a szakszervezeti mozgalmak kongresszusi hivatásának megfelelően eredményesen mozgósították a dolgozókat a postal feladatok végrehajtására.

A postás dolgozók egyre fokozódó felelősségérzettel, öntudattal, meggyőződéssel párosul munkával biztosították a posta III. öt éves tervének teljesítését. Tömegesen vettek részt a történelmi évfordulók és a párt X. kongresszusa tiszteletére kibontakozott munkaversenyben. Példamutatóan dolgoztak az árvis elleni küzdelemben, a helyreállítás munkálataiban. Cselekvő szolidaritással támogatták a hős vietnami nép és hazájuk függetlenségéért, szabadságáért küzdő többi nép harcait. Növekedett politikai és közéleti aktivitásuk. Magatartásukat, tevékenységüket kiegyensúlyozott, harcias, erősödő közéleti aktivitás, a párt politikájára iránti bizalom jellemzi.

A posta gazdasági eredményeivel arányban javultak a dolgozók élet- és munkakörülményeinek, fejlődött szociális és kulturális ellátottságuk. A dolgozók társadalmi, gazdasági, politikai, kulturális és szociális helyzete a VIII. kongresszus irányelveinek, az élt követelményeinek megfelelően fejlődött.

Tartalmában javult a szak-

A IX. kongresszus határozata

szervezeti szervek nevelőtevékenysége, erősödött tömegbefolyásuk. A szakszervezeti jog- és hatáskörök bővülésével együtt növekedett a vezető testületek felelőssége, fokozódott aktivitásuk. Sikeresül megteremtett az összhangot a szakszervezet alapvető kettős funkciójának gyakorlásában.

A Postások Szakszervezete IX. kongresszusa magának valjára az MSZMP X. kongresszusának határozatát, részt vállalt annak postal területen történő valóra váltásában. Azon munkálkodunk, hogy a párt X. kongresszusa határozatainak megfelelően szakszervezetünk tevékenysége gazdagodjon, aktivitása fokozódjon, szerepe növekedjen az üzemi közéletben, mind a postal feladatok ellátásában, mind a dolgozók ügyeivel, gondjaival való törődésben, művelődésünk és egészségvédelmünk segítésében.

Szakszervezeti mozgalmunk alapvető érdeke és feladata, hogy szervezeti erejével, egyre teljesebbé váló politikai befolyásával hatékonyan segítse a feladatok végrehajtását, a posta IV. öt éves terv megvalósítását és biztosítsa a dolgozók érdekvédelmét, sokoldalú nevelését. A szakszervezeti szervek érvényesítik és fokozzák felelősségüket, még hozzájárulnak a gyakorlati megneveléshez, de hatást és jogköröket.

Ezekre alapozva szakszervezetünk IX. kongresszusa a következőkben jelöli meg a szakszervezeti szerveknek előtérbe álló főbb feladatokat:

I. Szakszervezetünk feladatai a postal tervek végrehajtásának segítésében, a dolgozók termelési aktivitásának fokozásában

A Posta célkitűzéseit és vele együtt a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek fejlesztésével kapcsolatos feladatokat a IV. öt éves terv határozza meg.

1. A kongresszus egyetért a terv célkitűzéseivel, a fő irányokkal. A terv mintegy 7 milliárd forint teljesítést irányoz elő, ami lényegesen nagyobb a III. öt éves terv előirányzatainál. A népgazdaság IV. öt éves terv nagyobb igényeket támaszt a hírközléssel szemben. Ezek a mennyiségi és minőségi igények összefüggnek társadalmunk fejlődésével, a lakosság életszínvonalának növekedésével. A dolgozók becsületbeli ügye, hogy az igényeket mennyiségileg és minőségben jól elégítsék. A kongresszus a szakszervezeti szervek feladatává teszi, hogy minden erejükkel segítsék a tervek teljesítését.

A szakszervezeti szervek törekedjenek arra, hogy a posta helyzetének és a dolgozók jogos igényeinek ismeretében önállóan nyilvánítsanak véleményt a tervekéről, valamint a gazdasági döntések meghozatala előtt. A szakszervezők biztosítsák és a szakszervezeti szervek segítsék elő, hogy a postás dolgozók megismerjék az egész posta és saját postaszervük tervcélkitűzéseit. Biztosítsák, hogy megtehessek javaslatokat és azokat a döntéseknél vegyék figyelembe.

2. A posta terveihez foglalt célok megvalósításának változatlanul a szocialista munkaverseny a leghatékonyabb segítő eszköze, ugyanakkor a dolgozók aktivitása kibontakozásának, továbbfejlesztésének legmegfelelőbb módszere is. Céjja a postal vállalatok támogatott igényeinek színvonalas, kulturált, pontos és megbízható kielégítése.

A posta IV. öt éves terv ismeretében a Központi Vezetőség a Postavezírgazgatósággal együtt dolgozza ki a tervidások szocialista munkaversenyének öt évre szóló fő céljait, az igazgatóságok, a szakszervezeti tanácsok pedig saját szerveik konkrét éves feladatait.

A szocialista munkaverseny céljai legyenek összhangban a tervekkel. Segítsék elő — az új létesítmények, berendezések határidőre történő megvalósításával, a megvalóuló jó karbantartásával, a műszaki hibák gyors elhárításával — a közönség igényeinek jobb kielégítését és a posta gazdasági eredményeinek növekedését. Fontos feladat továbbá, hogy a szociális, kulturális, valamint a munkakörülmények javítására szolgáló beruházások is határidőre készüljenek el.

Különbő figyelmet kell fordítani a verseny lényegét legteljesebben kifejező szocialista brigádmunkára. A szakszervezeti szervek a szocialista brigádokat a munkához és a társadalomhoz fűződő új viszonyok előtérbe hozásával, a kialakuló szocialista közösségek alapjainak tekintésével, Nyújtásnak segítségét olyan brigádkövetelmények kialakításához, amelyek teljesítése az egyes postal munkaterületeken kimagasló eredmények elérését teszi lehetővé, felkészítik a szocialista tudatot, gazdasági irányítását új rendszerének keretét között — kedvezőbbek voltak az anyagi lehetőségek a postás dolgozók jövedelmének növelésére, élet- és munkakörülményeinek fejlesztésére. Az eredmények — a bővülő lehetőségek — mindenekelőtt a postás dolgozók becsületét és áldozatkész

II. Szakszervezetünk feladatai a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek, szociális, kulturális ellátottságának fejlesztése érdekében

Az eltelt 4 esztendőben — a gazdasági irányítás új rendszerének keretét között — kedvezőbbek voltak az anyagi lehetőségek a postás dolgozók jövedelmének növelésére, élet- és munkakörülményeinek fejlesztésére. Az eredmények — a bővülő lehetőségek — mindenekelőtt a postás dolgozók becsületét és áldozatkész

munkáját dicsérik, s bizonyítják azt is, hogy a szakszervezeti szervek és tisztségviselőik erőfeszítései nem voltak hiábavalók.

1. A posta IV. öt éves terv 3.3 százalékos bérszínvonal-emelését irányozza elő. A terv megvalósítása esetén — az 1970. évről való viszonyt — 5 év alatt az átlagbérek (hírlappérrel együtt) 18,7

a személyi jövedelmek pedig 21,2 százalékkal emelkednek.

A postal berendezés fejlesztése érdekében meg kell vizsgálni berendezésünk megváltoztatásának, egyszerűbbé tételének lehetőségét, (névelni annak ösztönző hatását, s fokozottabb mértékben érvényesíteni általa a tőrszolgálat anyagi megbecsülését, a megszerzett képzettség, a végzett munka elismerését. Jobban ösztönözzön a berendezés a postán maradásra, valamint a magasabb állami iskolai, szakmai és politikai képzettség megszerzésére.

A posta bérpolitikai intézkedései között — az új kollektív szerződésben — már szerepel az ún. tarifás pótlékok (éjszakai pótlék, munkapénz) rendezése.

Az általános emelkedési ütemnél nagyobb mértékben kell növelni az alacsony keresetű dolgozó rétegek átlagbérét, elsősorban a közönséggel közvetlenül kapcsolatban levő forgalmi végrehajtószolgálat munkakörökben. A tervidások alatt gondot kell fordítani a többi állománycsoportba tartozó, más munkakörökben dolgozó béreinek emelésére is, de figyelemmel kell lenni a fejlesztési ütem helyes arányának betartására.

A Központi Vezetőség a Postavezírgazgatósággal együtt gondoskodik arról, hogy készüljön egy 5 évre szóló részletes bérpolitikai intézkedési terv. A bérfejlesztés hatékonysága érdekében évente rendszeresen felmérő, elemző munka szükséges. Az elemzésekben nyert tapasztalatok felhasználásával központi szakmai és szakszervezeti szervek évenként határozzák meg a bérfejlesztés mértékét és területét. A posta egészében vonatkozó bérpolitikai elvek megvalósítása érdekében a központi postaszervek részére egységes szabályozó rendszer keretében differenciált bérszínvonal-növelési lehetőséget kell biztosítani.

2. A posta létszáma a beszámolósi időszak alatt változó ütemben növekedett. Nagymértékű a munkaerők kiválása és cserélődése. A munkaerő-utánpótlási nehézségek gondot okoznak a posta munkaerő-gazdálkodásában.

A IV. öt éves terv időszakára előirányzott, az 1.1. számszoros létszámnövekedés csak a létszámcsökkentés igénye kielégítésére elegendő. Ezért a Központi Vezetőség és a Postavezírgazgatóság a postaszervek létszámtervétől évről évre differenciáltan határozza meg, a létszám tervezésénél a létszámnorma szerinti szükséglet, az új beruházásokhoz szükséges munkaerő biztosítása az elsőrendű feladat.

A szakszervezeti tanácsok feladatává tesszük annak segítését és ellenőrzését, hogy a postaszervek a 35. tevékenység, a hírközlési szolgáltatások hiánytalan kielégítése érdekében növeljék létszámukat, mindenekelőtt a közönséggel közvetlen kapcsolatban levő munkaterületeken. A hiánypótlás feladata a munkaintenzitás csökkentésének, a sorban állás megszüntetésének, a közönség jobb kiszolgálásának elengedhetetlen feltétele.

A kiválások, a gyermekgondozási segélyt igénybe vevők egyre emelkedő száma állandóan növeli a szakképzetlen dolgozók részarányát. Ez a körülmény kedvezőtlenül befolyásolja a munka minőségét, fokozottabb megterhelést jelent a szakképzett dolgozók számára, s több helyen nem kívánatos módon növeli a munka intenzitását. Meghatározott időközönként vizsgálni kell a termelékenység és a létszámnövelés kapcsolatát, irányát, és meg kell tenni a szükséges intézkedéseket.

A forgalom területén az állományekhez viszonyított, számottevő műszaki fejlesztés nem kerül sorra, ezért a létszámnorma szerinti szükségletet mindenekelőtt ott kell biztosítani.

3. A munkaidő-csökkentésre vonatkozó kormányhatározat végrehajtása során az adott lehetőségek maradátként állunk. Jelenleg a postás dolgozók körülből egyharmada dolgozik csökkentett munkaidőben, ami általában kéthetenként egy plusz szabadnapot jelent.

A népgazdaság valamennyi ágazatában, így a postán is, egyre sürgettebben vetődik fel a további munkaidő-csökkentés iránti igény.

A kongresszus a további munkaidő-csökkentés során a hírközlési területen a havi 210 óránál magasabb elfoglaltsági idővel foglalkoztatott dolgozók munkaidőjének csökkentését tartja elsők között megoldandó feladatnak. Ide tartoznak: a vidéki kispostahivatalok dolgozói, az utazószerelvények (mozgópostal dolgozók) és a gépkocsivezetők.

Véleményünk szerint a vidéki kispostahivatalok vasárnapi és munkaszüneti napokon való nyitva tartását a lakosság nem igényli. Ezt a csekély igénybevételt a munkaszüneti napokon a munka tartását, a rendszeres túlóráztatást javasoljuk megszüntetni.

A heti 4 órák munkahét népgazdasági szinten történő további kiszélesítésével meg kell valósítani a postán is az általános munkaidő-csökkentést és biztosítani kell a kéthetenkénti második szabadnapot.

Történelmi gondoskodás annak érdekében, hogy azok a dolgozók, akik az általános munkarendtől eltérő szolgálati beosztás szerint vasárnap, ünnepnap, éjszaka stb. dolgoznak, fokozott anyagi megbecsülést, ösztönzést, egyéb kedvezményeket is részesüljenek.

A végrehajtó szolgálatban előszerű — a heti, havi munkaidő-keret mellett — negyedéves, fél-éves, vagy éves munkaidőkereteket megállapítani és szélesebb körben alkalmazni. Ennek rendszerét a munkaidő-csökkentés bevezetésével egy időben kell kidolgozni.

A szakszervezeti szervek továbbra is hatékonyan segítsék a munkaidő-csökkentés továbbfejlesztésére javasolt és tervezett intéz-

kedések, valamint az ehhez kapcsolódó társadalmi és gazdasági feladatok végrehajtását.

4. A gazdaságiirányítási reform bevezetése óta a postán is a részesedési alap a dolgozók személyi jövedelmének emelkedésének egyik alapvető forrása. A posta nyereségének fokozatos növekedése biztosította a részesedési alap növelését is, így a tervezettnél nagyobb mértékben sikerült — pénzbeni és nem pénzbeni formában — a dolgozók reális igényeit kielégíteni.

A jövőben még következetesebben kell érvényre juttatni az önállóan gazdálkodó központi postaszervek közötti differenciáltságot, a posta eredményéhez való hozzájárulás szerinti arányos elosztás belső szabályozóinak korszerűsítése útján.

Szigorúbb követelményeket állítva kell felhasználni az évközi jutalmazásra, nyereségpremiára, nyereségjutalomra tervezett összegeket. A végrehajtó szolgálat dolgozóit, egyes csoportjait a jelenleginél nagyobb mértékben részesítsék nyereségpremiában, nyereségjutalomban.

A részesedési alap teljes felosztását — az öt évre kötött kollektív szerződésben belül — évenként kell megállapítani.

Az év végi részesedés egyénekre történő felosztásának jelenlegi rendszere jó annak módosítása nem szükséges.

5. A lakosság és a közlekedésnek a postal szolgáltatások iránti növekvő igénye szükségessé teszi, hogy a posta továbbfejlessze műszaki színvonalát, növelje a dolgozók szakképzettségét, és a tudományos kutatási tevékenység mértékét, hatékonyságát. A postás dolgozók igénylik, hogy a műszaki színvonal növekedésével, a postal és távközlési szolgáltatások minőségének javulásával egyidejűleg termelékenyebbé, könnyebbé, biztonságosabbá váljanak munkájuk, kedvezőbbek legyenek munkakörülményeik.

A minőségileg és gazdaságilag jobb munka és a dolgozók munkakörülményeinek javítása érdekében növelni kell a céltudatos munka- és üzemszervezési tevékenységet, a hatékonyabb módszerek széles körű alkalmazását, a nehéz fizikai és szellemi munkafolyamatok gépesítését.

A szakszervezeti szervek továbbra is szorgalmaznak a korszerűbb hírközlési berendezések kiadását, a megmunkáló és földmunkások gazdaságos kihasználását, a modern gépek számának jelentős növelését. Sürgessé a forgalom gyorsabb ütemű kezelésének, a nehéz fizikai munkafolyamatok — elsősorban az anyagmozgatás (szállítás, rakodás) — gépekkel való megkönnyítését.

Minden támogatást adnak meg a postal ügyvitel-gepesítés eredményes megvalósításához, s határozottan lépnek fel a gyorsabb műszaki haladás, a munkakörülmények erőteljes javítása ellen határozottan, lazaság, visszaható tendencia ellen.

A kézbefogható (egyesített és hírlanképesítő) tehermentesítését szolgáló, eddig tett intézkedések jelentőséket, de nem kielégítőket. A városokban és a vidéki nagyvárosokban a hírlapok előreszállításához speciális, tartályos kerekpárok beszerzése, bérházi csoportos levélszállítások, tartályládák felszerelése szükséges.

Legyenek kezdeményezői a postaszervek annak, hogy a tervidásokban — tanácsai hozzájárulásával, ingatlanvásárlással — minél több postahivatal épüljön. A szakszervezeti szervek elsősorban az egészségtelen, rossz állagú postaházak korszerűsítését, felújítását, bővítését, a régi központi és nagyhivatalokban, postal ízemekben a zsúfoltság csökkentését szorgalmazzák.

6. A IV. öt éves tervben a szociális, kulturális, üzemezszerkezeti beruházások összere 228 millió Ft, ami több mint négyszerese az előző időszakra tervezetnek. Ennek céljára felhasználása előrehaladást jelent majd az e területen meglévő problémák megoldásában. Valamennyi szakszervezet szorgalmazza, hogy az előirányzott összeget a tervben meghatározott célokra és határidőre használják fel. A szakszervezetek a szociális, kulturális, üzemezszerkezeti beruházásokat tekintve eszenharagúnak a többi postal beruházással. Biztosítsák a beruházások pontos előrehaladását és azok határidőre történő kivitelezését.

A Központi Járuttelepen és a Központi Javitóüzemben egy-egy önkiszolgáló rendszerű konyha-üzem, ezenkívül a Központi Járuttelepen korszerű öltöző, mosdó, zuhanyzó létesítése szükséges. Fontosnak tartjuk továbbá, hogy a szervnél a régi helyett új, korszerű orvosi rendelő működjön.

Budapesten a terv szerint mintegy 200–250 férőhelyű önálló postal, illetve tanácsai építkezés új gyermekintézmény létesül.

Szükséges, hogy a területi postaigazgatóságok is — az említett módon — létesítsenek gyermekintézményeket, vagy növeljék a meglévő férőhelyeinek számát, elsősorban a megyeszékhelyeken és a nagyvárosokban.

7. A központi postaszervek a szakszervezeti szervekkel egyetértően beruházás, műszaki, fejlesztési, pénzügyi tervekkel összhangban készítsék el központi munkavédelmi intézkedési tervüket. A tervek tartalmaznak a termelés növelő postal szolgáltatásokat, valamint a munka kulturális javító fejlesztéseket és a célkitűzések megvalósításának pontos határidejét.

A végrehajtó postaszervek és a szakszervezeti szervek fokozzák munkavédelmi tevékenységüket, tegyék rendszeressé, a mindenre kiterjedő munkavédelmi ellenőrzéseket, azokat hatékony intézkedések kövessék. Tegyenek meg mindent a közlekedési balesetek megelőzése, csökkentése érdekében.

Az eddiginél eredményesebb

propagandát és agitációt kell kifejteni a dolgozók körében. A szakszervezet és a szakszervezeti tisztségviselők segítsek a munkavédelmi örök tevékenységét, biztosítsák a jó munkahelyi légkört, a rend és fegyelem kialakítását, megerősítését.

8. A központi postaszervek a szakszervezeti szervekkel egyetértésben törekedjenek arra, hogy korszerű, tetszetős munkaruhák lássák el a dolgozókat.

Kielégítést, valamint a meglevő korszerűtlen munkásszállások felszámolása érdekében szükséges Budapest és a vidéki nagyvárosokban új munkásszállók építése és a meglévő korszerűsítése. Az épülő szállókban indokolt megjelölni a számú vendégszoba biztosítását.

A szakszervezők a szakszervezeti szervekkel együtt keressék a lehetőségeket annak, hogy kedvezményes üzemi étkeztetés azoknak a helyeknek is biztosítható legyen, ahol eddig a dolgozók ebben a juttatásban nem részesültek.

9. A postán kialakított lakásépítési rendszer jól szolgálta a lakáspolitikai célok megvalósítását. A postás dolgozók lakásépítésének intézményes és szervezett támogatása a jövőben is indokolt. A terv e célra mintegy 150 millió Ft postal támogatást irányoz elő.

Budapesten és a vidéki városokban továbbra is elsősorban a telephelyszerű, többszintes társasházak építésének támogatása szükséges. Ugyanakkor a közszékházak a helyi lehetőségek fokozottabb kihasználásával, a postaszervek részéről nyújtható kedvezmények biztosításával továbbra is segíteni kell a dolgozók családiház-építését is. A központi postaszervek a szakszervezeti szervekkel egyetértésben az arra rászoruló postás dolgozókban részesedési alapjukból előlegezzék meg az előtakarékossági összeg egészét, vagy annak egy részét.

A postaszervek Budapest és a vidéki városokban törekedjenek társasházak építésére alkalmas telkek megszerzésére. Ezzel is segítsek, hogy minél több postás dolgozó építhessen lakást vállalati és állami támogatással. A postaszervek a szakszervezeti szervekkel egyetértésben továbbra is fordítsanak megkülönböztetett figyelmet a lakásépítési igények elbírálására, a sorrendiség kialakítására. Biztosítsák, hogy lakásépítési kedvezményben elsősorban az arra érdemes, s alacsony jövedelmű, nagycsaládos, rossz lakásvizonyok között élő dolgozók részesüljenek.

III. Szakszervezetünk feladatai a postás dolgozók politikai, világnézeti és kulturális nevelésében

A szakszervezeti nevelőmunka az ideológiai, a kulturális és gazdasági feladatok eredményes végrehajtása érdekében mind jelentősebbé válik.

A posta IV. öt éves tervének célkitűzése, a posta előtt álló megnevekedett feladatok csakis a dolgozók politikai helytállásával, szocialista meggyőződésével, aktív közreműködésével valószínűsíthők meg.

Nevelőmunkánk mind teljesebb kibontakoztatásához elő kell segíteni a postás dolgozók szocialista világnézetének, politikai tudatosságának, társadalmi és közéleti aktivitásának növelését, magasabb színvonalra emelését.

1. A felvilágosító, oktató nevelőmunkánk segítse elő a postás dolgozók aktív és tudatos közreműködését a népgazdasági és a postal célkitűzések sikeres megvalósításában. Agitációs és propaganda tevékenységünk törekedjék a postal gyakorlatban is bevált gazdasági reform eredményeinek bemutatására, tartalmának és mozgató erőinek teljes megismerésére és az abban rejlő lehetőségek további feltárására. A IV. öt éves terv postal feladatainak ismertetése és megértése során tudatosítsuk az egész postal, a vállalati, a csoport és az egyéni érdekek kölcsönhatásának helyes felhozását.

Fokozottabban törekedjünk a szocialista demokrácia fontos részét képező munkahelyi demokrácia két legfőbb elemének, a szakszervezeti és az üzemi demokráciának mind teljesebb és hatékonyabb kibontakoztatására, a dolgozók kezdeményezőkészségének, aktivitásának növelésére. Ismertetjük meg a dolgozókkal demokrácia jogait és kötelezettségeiket. Tanítsuk meg őket az üzemi és szakszervezeti demokrácia gyakorlására.

A szakszervezeti politika támogató munkát következtetéseiben irányuljon a tudatos meggyőződés alapuló szocialista közgondolkodás elterjesztésére, továbbfejlesztésére és növelésére a postás dolgozókban a szakmai munka iránti szeretetét, ragaszkodását.

A műszaki propaganda segítse elő a postás dolgozók tudományos, technikai érdeklődésének kibontakozását. Biztosítsa a szolgáltatások korszerűsítését, gazdaságosságát, minőségét és ellenőrzését, modern munkamódszerek megvalósítását és széles körben való elterjesztését.

2. A szakszervezeti szervek a nevelőmunka eszközeivel segítsek a munkafegyelm erősödését, mert az egyik fontos feltétele a posta előtt álló megnevekedett feladatok eredményes végrehajtásának és a jól dolgozó elismerésének, megbecsülésének. Járuljanak hozzá a posta javáért példamutatóan munkálkodó egyének és kollektívák fokozott megbecsüléséhez, hogy mindenki azok részesüljön erkölcsi és anyagi elismerésben, akik munkájukkal a posta előtt álló feladatok megvalósításában előtérbe kerültek. Tudatosítsák a dolgozók kö-

10. A Postások Szakszervezete tagjainak száma az elmúlt évtized alatt tovább növekedett. A szakszervezeti kedvezményes üdültesben részesülők aránya változatlan maradt. A vállalati üdültesekkel együtt 1970-ben a szervezett dolgozók mintegy 12 százaléka üdült.

Jelenleg elsősorban a nyári csatlós és gyógyvízű üdülői férőhelyeinek száma korlátozott. Az üdülési lehetőségek széles körű bővítése az ez irányú igények kielégítése érdekében szükséges. A kitűzött cél megvalósítása esetén évente a dolgozók 19 százaléka részesülhet kedvezményes üdülésben. Továbbra is fontos az üdültes jutalom jellegének érvényesítése, az egészségügyi és szociális szempontok érvényesítése mellett az üdülésben részt vevők számának növelése, az üdülési szabályzat betartása.

11. Az állami szociális otthonok befogadóképessége korlátozott. A nehéz helyzetben levő postás nyugdíjasok életkörülményeinek kedvezőbbé tétele céljából épülő, vagy már meglévő szociális otthonokban a tanácsai szervekkel együttműködve férőhelyeket kell biztosítani.

12. A nagycsaládosok és gyermekeiket egyedül nevelő szülők részére rászorultságukat mérlegelve, évente rendszeresen nyújtson anyagi támogatást a posta és a szakszervezet. Ezt a kollektív szerződéssel, illetve függelékkel kell együtt megjelölni határozatokban kell szabályozni.

13. Tovább kell fejleszteni a társadalombiztosítási munka szakszerűségét, maradéktalanul érvényesíteni kell a biztosítottak jogait. A társadalombiztosítási jogszabályok egységesítése után az ügyintézés a postán is egyszerűsíteni kell. A társadalombiztosítási tanácsok az érdekvédelmi hatékonyabbá tételével fejlesztek munkájuk színvonalát.

14. A kollektív szerződés és a központi postaszervek által kötött függelékkel betöltött hivatásokat. A kollektív szerződés és a függelék megkötésének rendszerét az elkövetkező időszakban is meg kell tartani, tovább kell erősíteni azok demokratikus jellegét. A kollektív szerződések és függeléknek végrehajtásáról készített vezérigazgatói és igazgatói beszámolókat a dolgozók széles körével évenként meg kell vitatni.

A kollektív szerződésnek és függeléknek megkötésénél egy időben a Központi Vezetőség készítsen határozatot mindazon feladatok és összeszerző keretek szabályozására, amelyeket a Munka Törvénykönyv szerinti szakszervezet döntési hatáskörébe utal.

16. Az érdekvédelem fontos része a dolgozók panaszainak intézése. El kell érni, hogy az ügyeket az intézkedési hatáskör szerinti fórumon rendezzék. A panaszok kívül csak azok kerüljenek a felsőbb szervekhez, amelyek hatáskör szerint oda tartoznak.

reben, hogy a posta eredményes mindenekelőtt a dolgozók példamutató munkájának eredménye és azokat jogos büszkeséggel az eddiginél jobban érezzék magukénak.

Ugyanakkor azt is tudatosítsuk a dolgozók körében, hogy a posta előtt álló feladatoknak, a szolgáltatásainkat igénybe vevők panaszainak, a közismert gondoknak, a nehézségeknek a megoldása is elsősorban és mindenekelőtt a postás dolgozók tudatos, aktív tevékenysége útján lehetséges.

Nevelőmunkánk segítse elő a különböző postaszervek, kollektívák és az egyes dolgozók körében az egymás munkáját, személté iránti tisztelet és megbecsülés fokozódását. Segítse a postás dolgozók munkájának megismerését, reális megítélését és elismerését a közvélemény részéről, a szolgáltatásainkat igénybe vevők udvarias, kulturált, gyors kiszolgálásának további javulását.

Tudatosítsuk és érvényesítsük a dolgozók körében a szocialista együttélés szabályait. A dolgozók legjobbjaira támaszkodva erősítsük a kollektívizmust és léptünk fel az önzés minden megnyilvánulása ellen. A szakszervezeti szervek a konkrét megnyilvánulásokhoz kapcsolódva, azokra reagálva meggyőzően és bátran ki kell mondanunk a kispárti világnézet, létkör, életmód minden felvetődő felvetésével szembe. Ne tőrjék el a munka nélküli jövedelmességét, a korrupciót, az önzést, az orgazmisszást, az anyagi és erkölcsi elismerés különválasztását, a bármilyen érvényesítést, a társadalmi érdekek megsemmisítését, a társadalmi tudatban megerősítést.

3. Az agitációs és propaganda megkülönböztetett figyelemmel forduljon az egyes dolgozó rétegek, csoportok és az egyének sajátos problémáival, igényeivel. A sajátos rétegvizsgálatok és szükségletekhez jobban alkalmazkodó, differenciáltabb agitációs és propaganda kialakításával közelebb kell kerülnünk az alapvető rétegekhez, csoportokhoz, az egyénekhez, az egyes dolgozókhöz. Mindenekelőtt a nők és fiatalok körében kell fokozni a rétegalitációt és propagandát.

4. Szakszervezetünk sajátos agitációs-propaganda eszközeinek és lehetőségeinek hatékony felhasználásával erősítse tovább a dolgozók hazafias és proletár-internacionista gondolkodását, magatartását. Erősítse a Szovjetunió és a többi szocialista ország népeinek kapcsolatát, az őket összekötő kölcsönös barátságot és testvérséget.

Minden területen folytasson következetes harcot az imperialista fellépésekkel szemben, a nyíltan ellenséges eszmék áramlatait és a marxista korrumpáló burkolt jobbat, a nyílt baloldalt, eltorzult, elméleteket és azok gyakorlati megnyilvánulásait ellen.

5. Közvetlenebbé, szívesebbé,

sokrétűbbé kell fejlesztenünk az agitációs és propaganda módszereit. Továbbra is kiemelt feladat a szakszervezeti információ mindkét oldalán — a vezető szervezettől a dolgozókhöz, illetve a dolgozóktól a vezető szervezethez áramló információ — a tájékoztatás és a tájékozódás hatékonyságának, rendszerességének javítása.

Biztosítanunk kell a tisztségviselők tájékoztatását és a töltők történő tájékozódását a gyors és megfelelő reagálást a mindennapi gazdasági, politikai munka során a dolgozók körében felvetődő kérdésekre, s a fontos bel- és külpolitikai eseményekre.

Közvetlen feladatunk a Magyar Szakszervezetek XXII. és szakszervezetek IX. kongresszusának határozatainak megismertetése, megértése és következtetés végrehajtása, a dolgozók, köztük a nők és fiatalok élet- és munkakörülményeinek javítására vonatkozó állásfoglalások, intézkedések megvalósításának elősegítése.

6. Továbbra is lényeges feladat a szakszervezeti politikai iskolák tartalmi színvonalának emelése, illetve hatókörének kiterjesztése mindazon rétegekre, amelyek eddig kevésbé, vagy egyáltalán nem részesültek szakszervezeti politikai képzésben.

Szakszervezetünk központi lapja, a „Postás Dolgozó”, magasabb szintre töltse be alapvető funkcióját. Segítse a postás dolgozók nevelését, tájékoztatását, a szakmai feladatok végrehajtását, a szakszervezeti munka eredményességét. Építse ki üzemi levelezőhálózatát és növelje a lap tömegkapcsolatát.

7. Kulturális tevékenységünk célutadása fejlesztésének állandó tartalmi és formai gazdagításával el kell érni, hogy a szervezett dolgozók aktív részesei és élvezői legyenek kulturális életünknek, s fokozatosan emelkedjék műveltségi színvonaluk. Arra kell törekedni, hogy a politikai és tudományos ismeretek, a haladó műveltségi alkotások közkincsé váljanak.

Nevelőmunkánkkal alakítsuk és fejlesszük az állandó önképzés, önművelés igényét és annak gyakorlati kiteljesedését, mint a tartalmas, színvonalas egyéni élet megvalósításának egyik döntő feltételét.

Tovább kell folytatni a kulturális nevelőmunka korszerűsítését, növelni aktivitását, javítani a kulturális ellátottság színvonalát, biztosítani az anyagi erőforrások, a szervezeti keretek és személyi adottságok jobb, célutadatosabb felhasználását. Fokozottabb mértékben támaszkodjunk az ifjúság öntevékenységeire a szabad idő kulturális felhasználásában és az ehhez szükséges feltételek megteremtésében.

8. A szakszervezeti szervek segítik a postás dolgozók állami iskolai tanulását, általános műveltségük emelését. Megkülönböztetett figyelmet fordítsanak az általános iskola 8. osztálya elvégzésének támogatására. Nyújtsanak segítséget a fiatal dolgozóknak a középiskolai végzettség megszerzéséhez, a postaszervezetnek pedig a felsőoktatási intézményekbe való beiskolázások tervezésében való részvételében.

Segítsék a postás szülőket gyermekeik pályaválasztásában. Szorgalmazzák, hogy a dolgozók gyermekei közül mind többen válasszák a postai munkát, s következetesen támogassák a tehetséges gyermekek iskoláztatását.

A szakszervezeti szervek — a szakszervezetek együttműködve — a nagyobb gondnal és körültekintéssel biztosítsák, hogy a tanulmányi ösztöndíjakból az arra érdemesek szeleiből körben részesüljenek, s a szakszervezetek bátrabban éljenek a tanulmányi szerződések kötésének lehetőségével.

9. Törekednünk kell a postás dolgozók műveltségi felkészítésére, a szociális szellemű műveltségi alkotások népszerűsítésére, az ízlést romboló kispolgári tendenciák leküzdésére, értékes műveltségi közvélemény kialakítására.

Fejleszteni szükséges a műveltségi tömegmozgalmat a postás dolgozók körében, néhány jelentős, elmélyült tartalmú munkát végző műveltségi csoport létrehozásával, műveltségtörzsek, klubok alakításával. El kell érni, hogy a Postások Művelődési Központja a postás dolgozók állandó művelődésének, kulturális szórakozásának aktív és egyben irányító jellegű bázisa legyen. Tovább kell fejleszteni a vidéki kulturális tevékenységét.

A zenekultúra népszerűsítése érdekében elő kell segíteni, hogy a Postás Szimfonikus Zenekarnak szélesebb tömegbázisa legyen, a postás dolgozók körében. Ennek érdekében a Zenekar közreműködésével a postaszervezetnél a Postások Művelődési Központján rendszeresen szervezzenek színvonalas műsorokat. Növeljék a zenekadémiái előadásorvot postás bérletének számát, bővítsék a postás zenekarok körét.

IV. A szakszervezeti szervek vezetői és irányítói tevékenységének továbbfejlesztése

Szakszervezetünk, élve a megújuló felelősséggel, önállósággal és hatáskörökkel, a vezető szervek és a tisztségviselők sokoldalú tevékenységét, az eredményes valószínűleg megvalósuló feladatokat, a posta gazdasági munkájának segítését, a dolgozók érdekeinek védelmét, érdekérvényesítést, valamint világnézetét, politikai, kulturális nevelését.

A szakszervezetekkel az együttműködésünk sokoldalúbb és kezdeményesebb. A szakszervezeti vezető szervek megfontolt javaslatokkal járulnak hozzá a posta és a dolgozók érdekeit kifejező dön-

Az üzemi közönségszervezői hálózat erősítése útján arra kell törekednünk, hogy a közönségszervezők a munkahelyeken a művészet propagandistái, a kultúra aktív és tudatos terjesztőié váljanak. Fejtsenek ki tudatos tevékenységet annak érdekében, hogy a postás dolgozók széles rétegeinek érdeklődési köre, ismerete korunk értékes, haladó művészetének irányába fejlődjen.

10. A szakszervezeti szervek a művelődés kiemelt — semmi másal nem pótolható — eszközének tekintik a könyvet. Ezért a szakszervezeti könyvtárhálózatot a művelődés fontos bázisává kell fejleszteni. Legfontosabb feladat az olvasótábor állandó növelése, az olvasói felkészítése, a könyvtári munka tartalmi színvonalának emelése, a népművelési tevékenység kiterjesztése. Fokozatunk kell a könyvtármunka mozgalmi jellegét, a szakszervezeti nevelőmunka egészéhez való szorosabb kapcsolódását.

11. Fontos célunk, hogy a munkahelyek ne csak termelési, hanem politikai és közművelődési egységekké is váljanak, s ott minél többen szocialista módon dolgozzanak, tanuljanak és éljenek. Ennek érdekében fejlesztenünk kell az üzemi közművelődést, a munkahelyi kulturális és politikai nevelőmunkát. Kiemelt figyelmet kell fordítanunk a nődolgók, a fiatalok, s különösen a szocialista brigádok folyamatos művelődésének segítésére. A jövőben biztosítani kell a kulturális nevelőmunka állandó sejtését, ellenőrzését, az egyes dolgozó rétegek művelődési igényeinek, szükségleteinek felmérését, a közvéleménykutatás jól használható módszereinek alkalmazását.

A szakszervezeti szervek gondoskodjanak az összes tisztségviselő, köztük a kulturális nevelő munkát végzők, a propagandisták korszerű színvonalas továbbképzéséről, a szakszervezeti munka és a közművelődés személyi feltételeinek hatékonyabb biztosításáról.

12. A postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek fejlődése, a szabad idő növekedése következtében számolnunk kell a testnevelés és sport iránti igények fokozásával, differenciálódásával is. Elsősorban azokat a testnevelési formákat népszerűsítsük és fejlesszük, amelyek a dolgozók széles tömegének bekapcsolódására nyújtanak lehetőségeket. (Munkahelyi testnevelés, természetjárás, üzemi sportvetélkedők stb.)

Sportmozgalmunk hagyományaihoz híven továbbra is elsősorban a postás dolgozókra építünk, számukra biztosítson sportolási és szórakozási lehetőséget.

A szakszervezeti szervek nyújtsanak megfelelő támogatást a postás sportköröknek, sportesportoknak. Kísérjék figyelemmel munkájukat, segítsék belső életük egészséges fejlődését, s biztosítsák részükre a postás dolgozók támogatását.

13. Szakszervezetünk nemzetközi kapcsolatait a proletár internacionalizmus elve alapján következetesen erősítsük a szocializmust építő hazánk, a magyar szakszervezeti mozgalom nemzetközi tevékenységét.

Elsődleges feladatunk, hogy a nemzetközi munkásmozgalom általános célkitűzéseivel összhangban, aktívan részt vegyünk — a Szakszervezeti Világszövetség keretében — a Közkalkulációk és Rokonszámok Dolgozók Nemzetközi Szövetsége munkájában. Segíteni kell — az egyetemes munkásmozgalom céljainak elérése érdekében — a szakszervezeti jogok elismeréséért és érvényesítéséért vívott harcot a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Közkalkuláció Paritási Bizottságában.

Következetesen erősíteni és fejleszteni kell a szocialista országok testvérszakszervezeteivel kialakult politikai, kulturális, szakmai munkakapcsolatokat.

Fokozni kell tevékenységünket a kapitalista országok azon társzakszervezeteivel, amelyek a Szakszervezeti Világszövetséghez tartoznak. Erősíteni kell a még félgymartat elnyomásban élő, valamint a már független, fejlődő országok társzakszervezeteivel való közvetlen kapcsolatokat.

Megkülönböztetett figyelemmel, testvérként támogatjuk a vietnami nép hősi küzdelmét és építő munkáját. Ösztönözzük szolidaritást vállalnunk azzal a harccal, amelyet a koreai, a kubai és az arab népek vívnak az amerikai imperializmus fenyegetésével szemben.

Biztosítani kell a rendszeres tájékoztatást a külföldön járt delegációk munkájáról, tapasztalatairól, a külföldi delegációktól szerzett információkról. Törekedjünk arra, hogy gyakoribbá váljanak a személyes találkozások, kölcsönös véleményeserék a külföldi delegációk és a postás dolgozók, a szakszervezeti tisztségviselők között.

Feladataink a szakszervezeti szervek vezetői és irányítói munka színvonalának továbbfejlesztése érdekében:

1. Növelni kell a központi irányítás és vezetés hatáskörét, színvonalát. A Központi Vezetőség az Elnökség biztosítása a szakszervezeti szervek önállóságának, tevékenységének, hatáskörének teljes körű érvényesítését. Kezdeményeznünk lépjen fel a dolgozókat érintő kérdések rendezése, szabályozása ügyében a szakszervezetnél, a SZOT-nál és az illetékes állami szerveknél. Az irányítás további korszerűsítésével segítse elő, hogy a szakszervezeti szervek felelőssége növekedjen, minden szinten eredményesebben és bátrabban éljenek önállóságukkal, jog- és hatáskörükben biztosított lehetőségeikkel.

A Központi Vezetőség és az Elnökség irányítói tevékenységének magasabb szintre emelése, korszerűsítése egyidejűleg megköveteli — a gyakorlati élethez igazodva — a hatáskörök további rendezését. Az országos vezető szervek, a Központi Vezetőség és Elnökség munkájában az irányító, a területi szervek munkájában a vezető, az alapszervezetekben pedig a végrehajtó jelleggel kell elsősorban erősíteni és jellemzővé tenni.

A vezetés és irányítás továbbfejlesztésének — a demokratikus centralizmus érvényesítésének és további erősítésének — lényeges feltétele a kollektív vezetés és személyes felelősség növelése és teljes összhangjának megteremtése. A szakszervezeti vezetés minden szintjén fokozzuk a tisztségviselők felelősségét és biztosítsuk a testületek és az egyes személyek aktív közreműködését a határozatok végrehajtásában. A vezető szervek tagjai kapjanak meghatározott konkrét feladatokat, személyi megbízásokat, azok végrehajtásáról a vezető testület rendszeresen számoljonak be.

2. A vezetés minden szintjén megkülönböztetett figyelmet kell fordítani a tájékoztatás és tájékozódás, a mindkét irányú információ alkotó továbbfejlesztésére. Ez nélkülözhetetlen feltétele annak, hogy a dolgozók elvárásainak ismeretében a vezető szervek megvalósított döntéseiket hozzanak, megfontoltan intézkedjenek és reagáljanak a dolgozókat foglalkoztató problémákra.

Elsősorban a dolgozók sokoldalú tájékoztatását kell rendszeressé tenni. A bizalom növeléséhez, a tömegkapcsolatok erősödéséhez, a dolgozóknak a feladatok végrehajtásában aktív közreműködéséhez elengedhetetlenül szükséges, hogy a dolgozók ismerjék és személyes ügyüknek tekintik szakszervezetünk célkitűzéseit, eredményeit.

Növelnünk kell a szervezett dolgozók részvételét, meghatározó szerepét szakszervezetünk egész tevékenységében. Az eddigigél szélesebb körű társadalmi ellenőrzés alá kell helyezni egész szakszervezeti tevékenységünket, valamennyi vezetőtestület munkáját.

Minden szakszervezeti szerv továbbra is tekintse alapvető kötelességének a dolgozók részéről elhangzó észrevételek, javaslatok hasznosítását, megoldását, és időre megválaszolását.

Valamennyi választott vezető testület növelje az alsóbb szervek, mindegyikét az alapszervezetek irányában a segítő, ellenőrző munka hatékonyságát. Az instruktori munka színvonalát. Segítsék, hogy a testületek mind hatékonyabban tudjanak élni hatáskörükkel, növekedjék felelősségük és eredményesen munkálkodjanak a határozatok végrehajtásán. A vezetői és az ellenőrző feladatok pedig válnak alkalmassá feladattá ellátására és növekedjen személyes felelősségük a szakszervezeti munka egy-egy fontos részterületére szülő határozatok eredményes végrehajtása érdekében.

A választott tisztségviselők rendszeresebben látogassák és segítsék az alapszervezeteket. Tanácskozzanak a dolgozókkal és az aktivistákkal, s a demokratizmus kellő érvényesítése érdekében körültekintően, több változatban készítsék el a döntésre váró, állásfoglalást igénylő kérdésekben javaslatukat, előterjesztéseiket.

A szakszervezeti szervek fokozottan ellenőrzik és segítik a dolgozók érdekeit kifejező rendellekéseket, törvények betartását, a központi döntések, határozatok végrehajtását. Segítsék elő, hogy a dolgozó nők és fiatalok gondjainak megoldása a szakszervezeti szervek mindennapi munkájának szerves részévé váljon.

3. Hatékonyabbá kell tenni a dolgozók körében közvetlenül munkálkodó szakszervezeti szervek és tisztségviselők — tanácsok, szb-k, munkahelyi bizottságok, szakszervezeti csoportok, bizalmi tevékenységek.

Növelni kell a szakszervezeti szervek — elsősorban a szakszervezeti csoportok és bizalmi — önállóságát, felelősségét és tekinetét. Elő kell segíteni, hogy élni tudjanak hatáskörükkel, hogy véleményüket, állásfoglalásaikat a felsőbb szakszervezeti szervek tiszteletben tartsák, döntéseiknél azokat figyelembe vegyék.

A szakszervezeti mozgalom minden szintjén a követelményekhez jobban igazodó, célravezetőbb munkamódszerek kialakítására és alkalmazására van szükség. Fokozott gondot fordítsanak a szakszervezeti szervek az új kezdeményezések, gyakorlatban bevált munkamódszerek összegyűjtésére, feldolgozására, azok terjesztésére, általánossá tételére és a szakszervezeti tapasztalatok terjesztésére.

Eszereken csökkenteni kell a határozatok és értekezletek számát, az adminisztrációs feladatok mennyiségét. Több időt kell fordítani a határozatok végrehajtására, megszervezésére, segítésére és ellenőrzésére, az értekezletek hatékonyságának, tartalmi színvonalának emelésére.

Minden szakszervezeti szerv feladata, hogy továbbra is védje a becsületesen dolgozó tisztségviselőket és gondoskodjon politikai, szakmai, általános műveltségük és képzettségük állandó növeléséről. Védje a mozgalom tekintélyét, mind a szakszervezet, mind a dolgozók előtt. Azokkal szemben, akik megsértik a szakszervezeti feladatokat, határozatokat és következtetéseket lépjenek fel. A tagság indokolt esetben éljen visszahívási jogával.

4. Szakszervezetünk a beszámolási időszakban a rendelkezésre álló anyagi eszközöket a szakszervezeti feladatok maradéktalan ellátására és a tagság igényeinek kielégítésére fordította.

Az anyagi eszközök gyarapodása szükségessé teszi a számvizsgáló bizottságok jobb felkészítését, feladataik színvonalasabb ellátása érdekében. Ellenőrzési jogkörük a jövőben kiterjed a részesedési alap azon tételére is, amelynek felhasználásáról a szakszervezet dönt.

A szakszervezeti mozgalom minden szintjén a szigorú takarékoság következtetés érvényesítésére van szükség. Valamennyi szerv jóváhagyott költségvetési keretek között gazdálkodjék.

A Postások Szakszervezete IX. kongresszusa elismerését és köszönetét fejezi ki a szervezett postás dolgozóknak, a tisztségviselőknek és a választott testületeknek ezért a becsület és eredményes munkáért, melyet a VIII. kongresszus határozatainak megvalósítása, a posta III. ötéves tervének végrehajtása érdekében végeztek.

IX. kongresszus határozatainak és a posta IV. ötéves terv célkitűzéseinek végrehajtása a szocializmus magasabb szintre való építésének ügye, mindannyiunk közös célja és érdeke. Ezért továbbra is szilárd meggyőződéssel számít a kongresszus céljainak megvalósításában a szervezett postás dolgozók, tisztségviselők közreműködésére.

A legsürgősebb dolgokról

különbö nem akadályozhatjuk meg a munkaerő-vándorlást. Ha a szükséges pénzügyi alapokat rendelkezésünkre bocsátják, mindenekelőtt ott használjuk fel, ahol a mai besorolás szerint jóval alatta marad a legalacsonyabb kategóriának. Felhasználjuk a kilitásba helyezett bérrendezést arra is, hogy a tőzsgárda megbecsülését anyagiilag is kifejezzük.

— Területünkön 217 szocialista címert versenyző brigádban mintegy 1700-an dolgoznak. Múlt évi jó munkájuk alapján hat brigádunkat jutalmazunk, 14-et ezüst plakettel jutalmazunk. Igyekeznünk eleget tenni annak a SZOT-határozatnak, amely a brigádok fokozott anyagi és erkölcsi megbecsülését írja elő.

— Kongresszusunk után még magyob hangszült kell, hogy kapjanak a nők helyzetének javítására irányuló erőfeszítéseket. Nálunk legalább 50 százaléka tehető a nődolgók aránya. Jobban be kell őket vonni a vezetésbe: legfeljebb hat-nyolc hivatalvezető kerül ki közülük, holott a forgalomban elsősorban a nők, asszonyok dolgoznak. Összintén szólna, a közelmúltban kapott kitüntetések sem tükrözték odaadó munkájukat, Tekintettel a fiatalok egyre növekvő számára, életre hívunk az ifjúsági bizottságot. Létkérdés, hogy minél több ifjú megismerje, megszeresse a postás munkát. Végül az is a közeli jövő feladata, hogy a IX. kongresszus határozatait széles körben ismertessük és területünk salátosságaihoz igazítva végrehajtsunk — hangsúlyozta Varga Sándor.

Kiss Ernő, a miskolci terület szakszervezeti tanács titkára a következőkben látja a legsürgősebb tennivalókat: — Mindenekelőtt a készülő kollektív szerződés alapos előkészítését tartom fontosnak. A beszámoló és a vita alapján körvonalazódtak a legfőbb feladatok. Ezeket be kell építeni a kollektív szerződésbe. Különös figyelmet szentelünk a IV. ötéves terv első évének gazdasági programjára, —

— Igazgatóságunk területén örömmel fogadták, hogy Zsóron gyógyüdülő építünk, amely elsősorban a foglalkozással járó betegségekben szenvedő kézbesítőknek nyújt

a kényelmen kívül orvosi ápolást, a vízkúra révén gyógyulást. Miskolcon és Gyöngyösön munkásszálló épül. Remélem, hogy ezek után csökken a vándorlás.

— A területünkön dolgozók 68 százaléka asszony és lány. Tömegszűnik, hogy az eddig-nél is több rátermett, szakmailag képzett nő kerüljön vezető állásba, bár e tekintetben úgy érzem, nem érheti szó a ház elejét. Sok hivatal- és osztályvezető példája igazolja: a nők vezető posztjára is képesek a férfiakkal azonos teljesítményre.

— Sok szó esik mostanában a generációs problémáról. Szerintem a fiatalok és az idősebbek között semmiféle szembenállás nincs, kölcsönösen becsülik egymást, ha derékanan végzett munkát tapasztalnak. Arra is sok példát tudnék sorolni, hogy a fiatalabbak egyenesen igénylik a nagyobb rutinnal, több tapasztalattal rendelkező szak-társak véleményét, s fordítva, az idősebbek — különösen a műszakiak körében — örömmel fogadják az ifjak kezdeményezőit. A fiatalok magatartása nem kizárólag bérkérdés. Keresni kell a lehetőségeket a minél szélesebb körű közvetett juttatásra. Elsősorban így akarjuk megtartani fiataljainkat, s vonzóbbá tenni számukra a postás hivatást. — összegezte véleményét Kiss Ernő.

Benkő Tibor

Benkő Tibor, a soproni területi szakszervezeti tanács titkára szerint a legsürgősebb teendő minél szélesebb körben átfogó tájékoztatást adni a IX. kongresszusról.

— Nemcsak a beszámolóban és a vitában megfogalmazott igényeikről adunk számot tagságunknak, hanem a lehetőségeket is feltárjuk. Enélkül — úgy érzem — nem lenne teljes a kép kongresszusunkról.

— Reálisan értékelték a munkaidő-csökkenést. Lehetőségeit, feltételeit. Anélkül, hogy illúziókat kergetnénk, most már nyilvánvaló, hogy a csökkentett munkaidő érdekében mit, mikor és hogyan lehet megvalósítani. Megnyugtató számunkra, hogy a szakszervezet fölöttük, a vezérigazgatóság vezetői és a miniszter egyetértettek a munkaidő-csökkenéssel, s azzal, hogy annak lehetőségeit együtt kell megteremteni.

— Mindez, persze, nem lehet egyik napról a másikra. Konzultáltunk például a köz-ségi tanácsok vezetőivel. Kivétel nélkül mindenütt egyetértenek a vasárnapi szolgálat megszüntetésével. Szerintem nem ártana a lakossággal is hasonló értelemben véleményet cserélni. Ebben nemcsak mi, de a közönség is érdekelt!

— Ötezerkétszáz dolgozónk fele asszony és lány, ezért arra törekszünk, hogy megoldjuk lakásproblémáikat. Ha annyi otthon nem is tudunk, munkásszállót azért építünk számukra, hogy elsősorban a fiatal nők mentesüljenek az állandóssá váló albérleti uzsorától. Érzésem szerint az óvodai és bölcsődei férőhelyek számának gyarapításában is előbbre léphetünk. A tanácsokkal már tárgyaltunk, hogy közös beruházásokkal, más vállalatokkal együtt újabb gyermekintézményeket létesítsünk.

— Sokakat érint igazgatóságunk területén — különösen a hálózatépítők körében — a személyszállítás. Bár az elmúlt években jelentős a javulás, még mindig adódnak jogos panaszok. Újabban egy kis autóbussz állítottak üzembe, amely a változó munkahelyekre, illetve onnan hazaszállítja a dolgozókat. Ezt általánossá akarjuk tenni: egy körzetbe csoportosítjuk a dolgozókat. Ha már a családtól távol dolgoznak, legalább így könnyítsünk rajtuk, ezzel is javítva munkafeltételeiket, hangsúlyozta Benkő Tibor.

Gyapay Dénes

Küldöttek, harmincon alul

NEM ÉRTE ŐKET CSALÓDÁS

Színhely a sajtóiroda. Időpont: a kongresszus második napja, — vitakezdés előtt. Sorra érkeznek a beszélgető partnerek: Laisz Pálné, a Pécsi Távközlési Üzem szakszervezeti bizottságának tagja, Nagy Géza, a Debreceni Postaigazgatóság KISZ-titkára, Szabó Jenőné, a HTI KISZ-titkára és Köhzi Kiss Klára, a nagykörösi postahivatal szb. gazdasági felelőse. Mindannyian a 30 éven aluli korosztályt képviselik a kongresszuson.

— Mi a véleményük az elhangzott beszámolóról? — kérdezem. Összenéznek, mosolyognak.

Laisz Pálné szólal meg: — Különösen a nődolgók problémáinak mélyreható elemzése ragadta meg a figyelmem. Besenyei Miklós főtitkár beszámolójában. Az egyenlő munkáért egyenlő bér megvalósításán túl úgy lehet segíteni a fiatal asszonyokon, ha növelik a bölcsődei és óvodai férőhelyek számát. Pécsen, a Távközlési Üzemben több olyan fiatal házast ismerek, akinek az életét keseríti meg, hogy egy vagy két kisgyereket nem tudják kire hagyni, — majd így folytatja: — Foglalkozott az irásos beszámoló a szülésről visszatérő anyák helyzetével. Bizony, ezen a területen sincs minden rendben. A gazdasági vezetőket sokszor a pótmegoldásokat választják, aminek következtében sok az elégtelenség. Úgy gondolom, a viszálytörő jogainak védelme érdekében a szakszervezetnek kell erőteljesebb hangot megfoglaltatni, már ahol szükséges.

Nagy Géza, debreceni küldött vette át a szót: — Szerintem a beszámoló és a felszólalások tükrözik azt az erőfeszítést, amit mostanában az ifjúság helyzetének javítására fordítanak. Ez a helyzet minden fronton, hiszen csak régig kell nézni a kongresszus teremtő szellemét. Vagyunk ott jó párán harminc éven aluliak. Ami az én figyelmemet különösen megragadta, az a gépesítés. Ha jól értelmeztem a beszámolót, akkor a gépek beszerzésére fordítható összeg a beruházási alap 2 százaléka. Szerintem ez kevés! Többet kellene gépesíteni, sokkal többet! Elképzeléseim szerint ez a munka könnyítésének záloga. Ha pedig könnyebbé válik a munka, megoldódik a munkaerőhiány, megszűnik a már unós-untigán emlégetett fluktuáció.

— Tehát a gépesítés az elsődleges? — Szerintem igen! A hivatalok területén sok munkafolyamatot kellene automatizálni. Gazdaságosabb lenne, egyben vonzóbbá tenné öregek és fiatalok előtt a postai munkát. Nemcsak a 44 órás munkahét, hanem a szabad szombat is megoldható lenne így sok munkaterületen.

Szabó Jenőné már az első napon hozzászólt a beszámolóhoz. A fiatalok közül sokan gratuláltak neki. De egyetértettek szavaival az idősebbek is. — Megtiszteltetés számomra, hogy országos szintű vezetőket hallgattam meg elkövetéseimért — mondja. — Mint említettem, nincs megfelelően dotálva a szombat délutáni és a vasárnapi munka. Ha anyagi támogatásra lehetne számítani azokat az iránt, akik munkaszünetes napokon állnak őrt a lakosság, a társadalom érdekében, akkor megoldódna a nyomászto kérdés. Akik itt beszélgetünk, mindannyian tudjuk, mit jelent, tesszem azt, szilveszter éjjelén dolgozni...

— Vagy húsvét vasárnapjának délutánján — szól közbe Laisz Pálné. — Karácsonykor és szilveszterkor — tudja meg Köhzi Kiss Klára. — Egy szóval: nehéz és nyomászto ez a helyzet — összegezi Szabó Jenőné. — Meg kell teremteni a feltételeket, hogy legalább értelme legyen az ilyen munkának. Úgy gondolom, a szakszervezeti tagok száz százaléka egyet ért ezzel az igénygel. Heves vita alakult ki a keresetéről is. Minden felszólalónak a véleménye: alapvetően javult a helyzet, de még van mit tenni. Sokat segítené elnökségünk határozata, de a megvalósítandó szakszervezeti vezetőszerveketnek marad feladatuk bőven.

— Mi a véleményük? A beszámolót és a vitát, a tár-

lyamatot kellene automatizálni. Gazdaságosabb lenne, egyben vonzóbbá tenné öregek és fiatalok előtt a postai munkát. Nemcsak a 44 órás munkahét, hanem a szabad szombat is megoldható lenne így sok munkaterületen.

Szabó Jenőné már az első napon hozzászólt a beszámolóhoz. A fiatalok közül sokan gratuláltak neki. De egyetértettek szavaival az idősebbek is.

— Megtiszteltetés számomra, hogy országos szintű vezetőket hallgattam meg elkövetéseimért — mondja. — Mint említettem, nincs megfelelően dotálva a szombat délutáni és a vasárnapi munka. Ha anyagi támogatásra lehetne számítani azokat az iránt, akik munkaszünetes napokon állnak őrt a lakosság, a társadalom érdekében, akkor megoldódna a nyomászto kérdés. Akik itt beszélgetünk, mindannyian tudjuk, mit jelent, tesszem azt, szilveszter éjjelén dolgozni...

— Vagy húsvét vasárnapjának délutánján — szól közbe Laisz Pálné. — Karácsonykor és szilveszterkor — tudja meg Köhzi Kiss Klára. — Egy szóval: nehéz és nyomászto ez a helyzet — összegezi Szabó Jenőné. — Meg kell teremteni a feltételeket, hogy legalább értelme legyen az ilyen munkának. Úgy gondolom, a szakszervezeti tagok száz százaléka egyet ért ezzel az igénygel. Heves vita alakult ki a keresetéről is. Minden felszólalónak a véleménye: alapvetően javult a helyzet, de még van mit tenni. Sokat segítené elnökségünk határozata, de a megvalósítandó szakszervezeti vezetőszerveketnek marad feladatuk bőven.

— Mi a véleményük? A beszámolót és a vitát, a tár-

gyalt kérdéseket lehet kamatoztatni munkahelyükön?

— Szerintem azonnal — feleli Köhzi Kiss Klára. — Ilyen közvetlen hangon még nem hallottam szólni embereket. A kongresszus lelkesítő hatással volt rám.

— Az őszinteség engem is megfogott — mondja Nagy Géza. — KISZ-taggyűlésen beszámolok a történetéről, de a számunkra megszervezendő témákat ismertetni fogom a vezetőimmel is. A debreceni küldött mosolyogva folytatja: E kongresszus bátorított is öntött az emberekbe, hiszen minden súlyos problémáról lehet és kell beszélni. Ez a legmaradandóbb tanulság!

— A Távközlési Üzem szakszervezeti bizottságának ülésén legutóbb napirendre került, hogy állandó délelőtti szüneteket kell biztosítani a több gyermekes anyáknak — mondja Laisz Pálné. — A kongresszus bebizonyította, hogy azoknak volt igazuk, akik ezt tízórás-napi kereséssel kívánják vinni. Tudom, nem egyszerű a feladat megoldása, mert ha valaki csak délelőtti, akkor másnak csak délutáni kell lennie. Igazságos megoldásra van szükség! A másik tanulság és ebben feladat számomra: minden erővel azon kell munkálkodni a szakszervezetnek és a KISZ-nek, hogy a fiatal technikumot rázó postások hivatásnak tekintse munkájukat. Ennek lesz a provokációját a IX. kongresszus szellemében.

Fiatallal beszélgetünk a kongresszus felidéjében, olyanokkal, akik hitelt és bizalommal bírtak a nagy tanácskozásra. Négyük példája bizonyítja, nem érte őket csalódás.

(marton)

HOGY ÚJ KULTURNEMZEDÉK LEGYEN...

A kongresszus igen részletesen foglalkozott a szakszervezet kulturális nevelő munkájával, az agitációs feladatokkal. Ezekről olyan küldötteket beszélgettem, akik e területen dolgoznak: Kardos Lászlónéval, Nyíregyházáról, Pataki Gizellával a Budapesti Távközlési Igazgatóságról, és Szépe Lőrincével, Pécsről. Mindhármán szakszervezeti tanácsok tagjai.

— Teljes mértékben egyetértünk — mondja Szépe Lőrinc — a főtitkári beszámolóval azzal a részével, amely a kulturális nevelőmunka fontosságát emelte ki. Igencsak találó az a megállapítás, hogy a kultúrát, korszerű ismeretekkel rendelkező dolgozó értékeiből munkát végez, ugyanakkor könnyebben, jobban találja meg számításait egyéni életében is. A területi szakszervezeti tanácsok kollektíván belül az eddigig is nagyobb gondot kell fordítani a dolgozók képzésére. Az agitáció akkor jó és eredményes, ha nemcsak egy-egy témára irányul kampányzerűen, hanem folyamatosan tájékoztatjuk dolgozóitársainkat a legfontosabb kérdésekről.

Tanítás az új szállóban

Itt élénken kapcsolódik a beszélgetésbe Pataki Gizella.

— Mi is úgy éreztük, hogy az egyéni meggyőző munka lesz az alapfeladatunk. Ez sok-sok munkával jár. Az üzemi demokráciának a kongresszus szellemében való érvényesítése nyomán, eleven kapcsolat alakult ki a szakszervezet vezetősége és a dolgozók között.

Szépe Lőrinc ezután a szakképzésről szól.

— Elsősorban arra törek-szünk, hogy a munkásszállások mellett megszervezzük az esti általános iskolákat. Mint országosan, nálunk is első-sorban a hálózatépítők körében sok az olyan dolgozó, akinek nincs meg a 8 általános iskolája. Pécsen a köz-zeljövőben készül el az ország egyik legszebb munkásszállója, amelyet oktatási létesítménnyel kapcsolunk össze, ahol nemcsak az általános iskolai tanításra lesz mód, hanem középfokú és szakmai oktatásra is. A tanulók számára mintaműhelyeket, hivatalhelyiségeket rendeztünk be, így gyakorlatban sajátíthatják el a műszaki ismereteket, a postaforgalmi munka alapjait.

A szakszervezet kérdése kapcsán vita alakult ki Szépe Lőrinc és Pataki Gizella között. Mindketten maguk is tanítanak szaktanfolyamokon.

Vita a szakképzésről

— En úgy vélem, — védi álláspontját Szépe Lőrinc —, hogy amikor követelmény a postai szolgáltatás színvonalának fejlesztése, akkor első-sorban a szakképzésre kell az egész tanítási időt, energiát fordítani. Nem értek egyet azzal, hogy olyan tárgyak, mint munkavédelem, tűzrendszet, üzemszervezés, lekötött a tanórák jelentős részét.

— En nem így látom. — száll a vitába Pataki Gizella. — A munkavédelem, a tűzrendszet, nem vesz el sok időt! Az üzemszervezést kifejezetten fontosnak tartom. Voltaképpen a módszeresség taníttja és logikus gondolkodásra ösztönöz.

Abban megegyeznek: napirendre kell tűzni a szakképzést korszerű formákban kialakítását.

— A szakképzés a kulturális nevelőmunka középpontjában kell, hogy álljon, — vallja Kardos Lászlóné — mert csak így tudunk megfelelni a technikai fejlődéssel járó követelményeknek.

A „lemorzsolódás” ellen...

— Nálunk, a Nyírségben kénytelenek vagyunk egyre lejjebb adni az igényeket. Fiókpostákban, meg másutt, olyan munkakörökben, amelyekben azelőtt csak középsikolai végzettséggel rendelkeztek alkalmaztunk, fel kell vennünk a 8 általánost végzett fiatalokat is. Ez azzal jár, hogy a szaktanfolyamokon, a középsikolát és az általános iskolát végzettek oktatási módját nehéz összehangolni. Valószínűleg ezzel függ össze a segédbiztosi tanfolyamokon jelentkező nagy-számban lemorzsolódás. Megnéveket aktiválózatunkkal biztosítani kell a tanulás társadalmi segítségét. A SZIM-mozgalom komoly ösztönző erő és jó eredményeket is érhetünk el a segítségével.

Szépe Lőrinc a TIT-előadások jelenlegi formáját nem tartja kielégítőnek. Megjegyzi: bár a postás művelődési központ irányításával működő szabadakadémiákon kialakult bizonyos értelmiségi törszköz-ség, de nem megoldott a fizikai dolgozók művelődése.

így a szocialista brigádok eszmei, kulturális felajánlása sem kielégítőek. Ha figyelem-be vesszük, hogy a televízió már a következő évtől két csatornán sugároz és műsorának jelentős része népművelő jellegű lesz, akkor ki kell dolgozni valami olyan formát, hogy a szocialista brigádok, mondjuk kerekasztal formájában vitatkozzanak.

A kultúrmozgalom új formái

— Az a pécsi tapasztalat, — folytatja Szépe Lőrinc —, hogy a dolgozók körében egyre népszerűbbek a társas kirándulások, amelyeket a honismereti programmal kötünk egybe, szórakoztató, ugyanakkor a népművelést szolgáló módon. Az elmúlt évben a területi bizottság feldolgozta a terület szakszervezeti mozgalmának 25 éves történetét; ugyancsak feldolgozta a helyi történetet 13 alapszerv is. Ilven kollektív munkára a jövőben is felkészülünk. Ösztönző erő látunk a vetélkedőkben is. A pécsiek nyerték meg a történelmi vetélkedő első és harmadik díját, az irodalmi vetélkedő két megosztott második díját.

A klubok szerepe

A művelődés és szórakozás igen fontos eszközeinek tartják a klubokat.

— A pécsi Postaklub — mondja Szépe Lőrinc — már számottevő a helyi kulturális életben. A pécsi írószervezeti csoport rendszeresen bekapcsolódik a klub életébe, és ezzel szinte egyfőtört a helyi KISZ-klub.

— Mi is tovább szeretnénk fejleszteni a klubéletet, — helyesli Pataki Gizella —, mert úgy éreztük, hogy ez az egyik legvonzóbb formája a kultúrmozgalomnak. A Távközlési Igazgatóságon megrendezett fró-olvasó találkozó jó sikertűlt. Legutóbb a Váci Mihály esten Berek Kati és Keres Emil lépett fel; a terem zsúfolásig megtelt. Az érdeklődésre jellemző, hogy azok a távközlési-kezelő szak-társaink, akiknek műszakja 2 vagy 3 óraor véget ért, megvár-ták az 5 óraor kezdődő előadást. Igen nagy az igény az ilyen találkozókat, az érdekes klubélet utánuk iránt. Rajtunk, a mi aktivitásunkon múlik, hogy megteremtjük a dolgozók számára a kulturális lehetőségeik új formáit.

Kárpáthy Gyula

Kitüntetetteket köszöntünk!

A kongresszusnak az egyik legfelelősebb jelenete volt, amikor Besenyei Miklós főtitkár átadta a jó munkát végző szakszervezeti tisztségviselőknek a kitüntetések. Minden egyes alkalomkor hosszan zúgott a taps.

„Szakszervezeti Munkáért” arany fokozatú kitüntetésben részesült Fogoly Józsefné, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Szakszervezeti Ta-

nácsa Társadalombiztosítási Munkabizottságának elnöke, Horváth Mária, a Cselekményi Járás Szakszervezeti Bizottság titkára, Kudas Ferencné, a Posta Csekkelszámoló Hivatal Társadalombiztosítási Tanácsának vezetője, Mihics Gyula, a Debrecen 1. Postahivatal Szakszervezeti Bizottságának gazdasági felelőse, Rózsás Ferenc, a Budapesti vidéki Területi Szakszervezeti Tanács tagja és Udvardy Istvánné, a Budapesti Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának elnöke.

„Szakszervezeti Munkáért” ezüst fokozatú kitüntetését kapott: Császár József, a Debreceni Területi Szakszervezeti Tanács revizora, Gulyás Endréné, a Pécsi Járás Szakszervezeti Bizottság titkára, Kanizsai Gyula, az Óbudai Távközlési Igazgatóság Szakszervezeti Bizottságának titkára, Kessel-dorfer Györgyi, a Budapesti 5. sz. Postahivatal szb-elnöke, Korács Imre, a Mezőkövesdi járás szb-titkára, László Jánosné, a Pápai 1. sz. hivatal szakszervezeti bizalmi, Matyas György, a HTI Szakszervezeti Tanácsának társadalmi

munkavédelmi felügyelője, Oszlánczi István, a Budapesti Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának tagja, Szabó Lajos, a Posta Központi Műszaki Hivatal szb-titkára és Zsuzsa György, a Békés megyei Távközlési Üzem szb-titkára.

„Szakszervezeti Munkáért” oklevelet kapott: Németh Béla, a Győr 2. sz. hivatal Szakszervezeti Tanácsának titkára, Pete Ferencné, a Szolnok 1. sz. Postahivatal Szakszervezeti Tanácsának titkára, Pokorny Ervin, a Hatvan 2. sz. hivatal szb-titkára, Sipos Endréné, a Budapest 62. sz. hivatal Szakszervezeti Tanácsának elnöke, Szőke Imréné, a Budapesti Távközlési Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsának tagja és Tóth Lászlóné, a miskolci járás szb-titkára.

★

A kitüntetettek közül három szakszervezeti tisztségviselővel a kongresszus szünetében beszélgettem. Közlebről érdekelte az a munka, amiért az elismerést kapták. Valamint az, hogy a kitüntetés birtoka-

ban mire összpontosítják a figyelmüket és energiájukat.

Sipos Endréné, a Budapest 62. sz. hivatal Szakszervezeti Tanácsának elnöke a következőket mondta: — 1946-ban, közvetlenül a felszabadulás után kapcsolódtam a mozgá-lomba. Mint ifjúmunkás ismerkedtem a szakszervezeti feladatokkal, meghozta akkor a legnehezebbekkel. Nagy szükség volt a propagandis-tákra. Olyan önfeláldozó emberekre, akik éjt nappallá téve dolgoznak és amellet politikai téren buzdítták a többieket. Szívesen emlékszem vissza azokra az időkre, annál is inkább, mert most a kongresszuson felelevenítettük azokkal az elvtársakkal, akik-
kel ott és akkor együtt kezd-tük... Most egy kicsit egy-másra vagyunk büszkéek. Hiszen azóta az „ifjú” közül sokan magas beosztásban dolgoznak és komoly munka-eredményeket tudhatnak a magukénak.

— Az elismerő kitüntetés, úgy gondolom, a 25 éve törté-nélül végzett mozgalmi munká-mért kaptam. Ennek birtoka-ban pedig a fiatalok érde-kében szeretnék tenni egyet és mást. Szeretném, ha a szakszervezet segítségével, tá-mogatásával megtalálnák az ambíciójuknak megfelelő munkaterületeket. Ezen ér-zésem szerint nagyon sok múlik „Eredeti” szakszervezeti funk-

ciónnak megfelelően továbbra is jó propagandista szeretnék maradni!

Kanizsai Gyula, az Óbudai Központ szakszervezeti titkára meglepetést okozott azzal a ki-jelentésével, hogy ő 1936 óta szakszervezeti tag. Ugyanis fiatalos lendületű ember, aki-nek még az arca is ráncmentes.

— Pedig nem bánt velem kesztűs kézzel az élet — jegyzi meg mosolyogva. — Gyermekéveim egy munkás-kerületben töltöttem. A legne-hezebb időszakban ismerkedtem a szakszervezettel. Akkor még számomra egyet jelentett a sztrájkszervezéssel, a nyílt ökölharcral. Láttam és tapasztaltam éhezést és kardla-pozást. A magam bórén éreztem az egyéni sérelmeket... A történelem kereké nagyot fordult, merőben megváltozott a szakszervezeti feladat. De egyéni sérelmek most is akad-nak. A társadalom egésze szempontjából elenyésző „ki-csi” ügyek nagyon nagyok tud-nak lenni azok számára, akik-nek az elevenébe vág. Legyen az bérezés, lakás, munkahelyi probléma. Ezeket intéztem ed-dig is nagy lelkiismeretességgel és fogom, a kitüntetés bir-tokában, még nagyobb körülte-kintéssel intézni.

„Szakszervezeti Munkáért” arany fokozatú kitün-tetését kapott Rózsás Ferenc, a Budapesti vidéki Terület Szak-szervezeti Tanács tagja. Öszü-

lő halántékú, kedves mosolyú ember. Azok közé tartozik, akik halkszavú barátsággal, az élet alapos ismeretével nye-rik meg álláspontjuknak a hozzájuk fordulókat.

— Ha már az előttem szólók beszéltek a múltról, én se le-gyek kivétel — mondja. — 1949 óta vagyok választott tisztségviselő. Megjártam a mozgalom lépcsőfokait: bizal-mi, szb-tag, járási tanács-tag, SZMT-tag voltam. 22 év óta a választóim bizalma szá-momra a legnagyobb kitünté-tés. Természetesen nagyon örülök a mostani aranynak is. Jólleik, ha értékelik a munká-mat... S ha már a munká-ról van szó a helyszínen, a területen szerzett tapasztala-tokat értekelem a legtöbbre. Az ügyeket az összes realis té-nyező ismeretében szeretem megoldani. A dolgozók igénye-lik a közvetlen kontaktust felsőbb mozgalmi és gazdasá-gi szakemberekkel. Ennek a kapcsolatnak a tovább építé-sén munkálkodok majd és nem riadok vissza sem a számszerű nehézségektől, sem a bonyolult problémáktól.

Eddig tartott a szünet. Így hát a beszélgetés is. Három arcot, három munkaterületet ismertem meg a sok közül. Mind a három azt bizonyítot-ta, hogy a kongresszus ki-tüntettei hosszan tartó tapa-szalatok szőlő, akik megér-demlik. (m—n)

M. I.

„Reánk, még a bajban is számíthatnak...”

Találón jegyezte meg valaki: a kongresszus egyben országos méretű tapasztalatcsere. A küldöttek között ott voltak a szocialista brigádok képviselői, vezetők és brigádtagok szép számmal. Milyen tanulságokat vontak le munkájukra vonatkozóan? Hogyan gazdagodott a tanácskozás nyomán a brigádok tevékenysége?

Az RTV Műszaki Igazgatóság küldötte, Kuhn Béla főmérnök, a szakszervezeti tanács tagja, elégedetten fogadta a kongresszus határozatait.

Nem kétséges, a verseny fellendülését is maga után vonja a kongresszus — mondta. — Nálunk ez évben már igen szigorú feltételeket szabunk a különböző szintek eléréséhez. Az állomások üzem-versenyével összehangoltuk a brigádmozgalmat, a kis közösségek vetélkedését. „Szocialista” címre csak az az állomás tarthat igényt, ahol valamennyi brigád kiérdemli a „szocialista” címet.

A jövőben még általánosabbá tesszük azt a gyakorlatot, amely szerint a brigádok vállalásait összekötik a szakszervezeti munkával. A mozgalmi munka fellendülése várható azoktól a vállalatoktól, amelyek meghatározzák, milyen szakszervezeti tevékenységre kötelezi el magát a kollektíva.

A korábbi években még sűrű, újabb már valamivel ritkább, hogy a brigádok olyan vállalásokat tesznek, amelyek teljesítése nemcsak tőlük függ. Ezt a helytelen gyakorlatot a kongresszus útmutatásainak megfelelően igyekeznünk megszüntetni — mondotta befejezésül a főmérnök.

Lutter Sándorné brigádvezető, az ötezer lelkes Szabolcs megyei Kemecse postahivatalt képviselte a kongresszuson.

Hatan vagyunk a „Házmán Kató” brigádban, csupa asszony és lány. 1969-ben kaptuk meg a bronzplakettet, s a múlt év eredményei után az ezüstplakett várományosai vagyunk. Hogy mihez nyújtott segítséget a kétnapos tanácskozás? Mindenek előtt világos képet kapunk szakszervezetünk eltökélt szándékáról, az élet- és munkakörülményeink javítását illetően.

Munkánkhöz nagy segítséget kaptam. Igyekeztem még jobban összekovácsolni kis közösségünket, amelyből rajtunk kívül álló okokból az utóbbi években többen is eltávoztak. Kevesellék a fizetést, nehézményezték a vasárnapi szolgálatot. Remélem közelebb léptünk a megoldáshoz. Mi, forgalmi dolgozók, eddig is mindent megtettünk a zavartalan postaforgalomért, jól esik azonban tudni: gazdasági és mozgalmi vezetőink ismerik hétköznapi gondjainkat, igyekeznek mielőbb orvosolni problémáinkat. Mindezekről örömmel számolok be otthon.

Karaló András brigádvezető, a tiszalöki posta héttagú kézbesítő brigádjának munkájáról számolt be az egyik szünetben.

Nekem már jóformán megtelt a jegyzetfüzetem, fontos téma került napirendre. Választ kaptam sok, régóta bennem megfogalmazódott kérdésre is.

Nálunk 12–13 kilométeres körzetben hétezer ember él, akik között mintegy ezer a tv-előfizető, és 2300-an rádiótulajdonosok. Az eddigi beérés, bizony nem volt vonzó, a kézbesítők sűrűn cserélődtek. Öt éve alakult brigádunk hét tagjából csak hárman vagyunk, a többiek elmentek, újak pedig nehezen jelentkeznek. Aki hivatásának érzi a postás munkát, az is gyakran kisértésbe kerül: másutt — nemegyszer kisebb felelősség-

gel járó munkáért többet fizetnek. Örülök, hogy szakszervezetünk úgy ítéli meg: egyes munkakörökben indokolt a fizetésemelés, az tovább nem halogatható.

Cseri Pál brigádtag, a Nógrád megyei Távközlési Üzem Rákóczi brigádjának munkáját summázza. Három éve alakultak, átlagéletkoruk: 30 év. Tmk-val, fenntartással foglalkoznak a rétsági és a balasagymartai járásban.

Meggyőződésem, hogy a kongresszus nyomán megélnék a szakszervezeti munka. Annnyiféle műszaki probléma hangzott el, hogy a fenntartásban, zavarelhárításban vagy építésben foglalkoztatott brigádban sem érezhetik magukat mostohának. Tanulságok? Szép számmal kerültek a blokkomba. Például: még tervszerűbbé tesszük munkánkat, tovább javítjuk a munkafeltételeket. Már eddig is sikerült elérni, hogy télen a zavarelhárításra felerészit gépkocsival utazunk. Azt hiszem, öt fős közösségünk még jobban összekovácsolódik a tanácskozás után — mondta Cseri Pál.

Ézsöl Mária szb-titkár, Kapuvárról érkezett a kongresszusra. Harmincegy hivatal 119 szervezett dolgozóját képviselte.

A kapuvári hivatalban két szocialista brigád van: a kézbesítők héttagú „Radnóti Miklós” brigádja, az ezüstplakett várományosa, a távközlésben dolgozók „Zrínyi Ilona” brigádját bronzra találták érdemesnek. Tíz lány és asszony tömörül e közösségben. Bizony jó lenne, ha az édesanyjaink mentesíteni tudnánk az éjszakai szolgálatról. S ha sor kerül a bérrendezésre, talán az utánpótlási nehézségek is megszűnnek, többen választják hivatásul a postás szakmát. Az állandó létszámlhiány a brigád tagjainak

energiáját nagyon igénybe veszi, nem beszélve arról, hogy az újonnan felvettek betanítása is rájuk vár. Előfordul az is, hogy a több hetes vesződéskarbavész: a frissen felvett munkaerő a farsztó beosztás miatt búcsút mond — panaszkodott Ézsöl Mária, majd hozzátette: ami tőlünk telik, mindent megteszünk a kézbesítőkért, de a négy levél- és három hírlapkézbesítő olykor emberfeletti teljesítményt kell hogy nyújtson. Sok a túlóra, pedig igyekeznünk tervszerűbbé tenni a munkájukat.

Vácz Zoltánné szb-titkár Győrből, az 1. számú postahivatalból érkezett a kongresszusra. Jellegzetes „női hivatal” képviselőként: létszámukból (121 fő) mindössze négy a férfi. Öt brigádjuk közül négy aranykoszorús. Legeredményesebb a felvételi osztályon a Marie Curie-brigád.

A legnagyobb visszhangra a heti szabadnap feltételeinek megteremtése számíthat — mondta. — Legtöbb dolgozónk családanya. Nekik igen sokat jelentene, ha a postánál is megvalósulna az ötnapos munkahét. Feltételeit jobb munkaszervezéssel igyekeznünk megteremteni. Talán arra is sor kerül, amiről a területi küldöttgyűlésünkön is szó esett: a szombat délutáni szolgálat külön díjazására. Gondot okoz a kevés óvodai férőhely. Emiatt a kongresszuson is többen panaszkodtak. Mi lenne, ha a posta is hozzájárulna újabb óvodai és bölcsődei férőhelyek létesítéséhez? Úgy érzem, a kongresszuson ószintén megfogalmazódott e gondok. Ha egyik napról a másikra nem is, de előbb-utóbb sor kerül a problémák megoldására. Jóleső érzés lesz mindenről beszámolni az otthoniaknak — jelentette ki Vácz Zoltánné.

Gy. D.

Köszöntjük az élenjárókat

Az 1970. évi mennyiségi és minőségi munkateredmények alapján az alábbi postaszervek nyertek el magas kitüntéseket:

A „Minisztertanács és a Szakszervezetek Országos Tanácsa Vörös Vándorzású” kitüntetést kapták a Pécsi Postaigazgatóság hivatalai, üzei. A kongresszusi munkaversenyben elért kimagasló eredményeik alapján elnyerték a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának „Kongresszusi oklevelét” is.

A „Kiváló vállalat” kitüntetést kapták: Miskolci Postaigazgatóság hivatalai, üzei, Soproni Postaigazgatóság hivatalai, üzei, Rádió- és Televízió Műszaki Igazgatóság üzei, Budapest-vidéki Postaigazgatóság hivatalai, üzei és

a Posta Központi Táviróhivatal.

Gratulálunk a kitüntetett postaszervek dolgozóinak az eredményes, jó munkáért!

Egy sportaktíva a kongresszuson

„A VIII. kongresszus óta szakszervezetünk testnevelési és sporttevékenysége, illetve azzal kapcsolatos szerepe és felelőssége jelentősen megváltozott. A SZOT e tárgyban kiadott állásfoglalásai és határozatai növelték önállóságunkat és felelősségünket, elsősorban a tömegsportmozgalom és a munkahelyi testnevelés terén.”

Ezekkel a mondatokkal kezdődött szakszervezetünk IX. kongresszusa írásos beszámolójának a postások sportéletével foglalkozó része. Nagy István Nyíregyháza járási szb-titkára kongresszusi küldött, ugyan fiatalember, de a pályák, a sporttelepek környékén már már veteránnak számít. A labdarúgás és más sportágak érdekében is szívesen megtesz minden tőle telhetőt. A postás dolgozók tömegsportjában keresett — és talált — lehetőséget a rendszeres testedzésre, a sportolásra. Ma is aktív játékos a szakmánk tömegsportmozgalmában folyó házbajnokságnak.

Mindezt el kell róla mondani, mert így válik érthetővé: miért húzta alá a sportra vonatkozó sorokat a beszámolóban. A kongresszus egyik szünetében ezeket mondotta:

— Megyénk tömegsportmozgalma pontosan tükrözi a kongresszusi jelentés állítását — mondja. — Szabolcs-Szatmár megyében is nagy lépést tett előre a postások tömegsportélete. Az elmúlt évi jubileumi versenyen is szép számmal szerepltekünk.

Különösen a női röplabdacsapat eredményeiről beszél szívesen és örömmel. A lányok csapatát ugyanis több kishivataltól igen nehéz volt összehozni. Nem volt könnyű az edzésekre, a mérkőzésekre együtt tartani a csapatot, de megértte: a nyíregyházi lányok a debreceni terület első helyezettjei lettek, az országos döntőben pedig bronzérmesek.

Most ismét alapszintű versenyekre készülődnek a szabolcsiak, rövidesen több sportágban megkezdődik a Kélet-magyarországi Postás Kupáért a küzdelemsorozat a miskolci és a debreceni terület között. A sakkozók és az asztaliteniszezők még februárban megkezdtek az edzéseket — teremben. A szabadtéri sportok kedvelői: a kispályás labdarúgók, atléták, röp- és kézilabdázók is készülődnek. Igaz, átmeneti pályagondjuk volt, de megoldották.

— A kongresszus határozatában olvastam: sportmozgalmunk hagyományaihoz híven továbbra is, elsősorban a postás dolgozókra épüljön, számukra biztosítson sportolási és szórakozási lehetőséget. Ez így helyes és ésszerű. Példaként hozom fel a tömegsportban részt vevő kispályás labdarúgócsapatunkat. Jó kis csapatunk van, bizonyára megállná a helyét erősebb mezőnyben, akár a városi, vagy a megyei bajnokságban is. Már több ízben felkerülhetünk volna, de részben anyagi erőnket meghaladná az ilyen lépés, másrészt néhány idegen, nem postás labdarúgót is szerepeltetnünk kellene. Jól érezzük magunkat a postás tömegsportbajnokságban, arra összpontosítjuk erőnket.

Nagy István — mint a többi küldött — sok jó gondolattal, tapasztalattal a tarsolyában indult vissza munkahelyére. Bizonyos, hogy e tapasztalatok, a kongresszus sportonatközös iránymutatásai észrevétetik magukat a keleti megye postás dolgozóinak sportéletében is. (V—)

TÖBBEN ÜDÜLHETNEK!

Lapunk márciusi számában rövid hírből jelezte: Balatonföldváron és Hévízen építendő üdülőkkel kapcsolatosan a Posta és a SZOT képviselői megállapodást írtak alá. Mit is tartalmaz a megállapodás, milyen eredményre számíthatunk, mennyire szolgálja az a szervezett postások érdekeit?

A Posta Balatonföldváron, a SZOT kezelésében lévő területen 100 kététagos üdülőszobák felépítésének és berendezésének finanszírozását vállalja.

Hasonló a törekvés Hévízen is, ahol a postásüdülő területén 50 kététagos szoba építését költségeit, valamint a meglévő épület rekonstrukciójának kiadásait vállalta a posta.

A SZOT, az ilyen együttműködéssel nagymértékben hozzájárul, a központilag meg nem valósítható, de a szakszervezeti tagság részére szükséges üdülőférőhelyek száma növekedéséhez. A vállalatoknak csak a felépítéshez szükséges pénzeszközöket kell biztosítani. Így a férőhelyek 50 százaléka, 15–20 éven keresztül — a mindenkori érvényben lévő kedvezményes beutalójegyek árának befizetése mellett — a rendes beutalókereten felül, saját dolgozóikat küldhetik üdülni. Az üzemeltetés, az elhasználatott eszközök pótlása, az épületek karbantartása, és minden ezzel kapcsolatos kiadás a SZOT Üdülési és Szanatóriumi Főigazgatóságára hárul.

A két üdülő rendelkezésre álló beutalójegyeinek szétosztásáról, felhasználásáról szakszervezetünk gondoskodik.

A SZOT elnökségének a szakszervezeti kedvezményes üdülésre vonatkozó szabályzata mindkét üdülőlvel kapcsolatban reánk is kötelező. E kiadások nem terhelik a részesedési alapot, a költségeket a fejlesztési alapnak, a negyedik öt éves tervidőszakában a szociális, kulturális beruházásokra szánt összegből fedezi a Posta. Az üzemeltetésre sem kell évente a két üdülónél

A balatonföldvári üdülő évente 10 kéthetes turnusban áll a beutaltak rendelkezésére, nyáron 5 turnusban családi üdülésre is lesz lehetőség. Ez évente 250 plusz gyermekbeutalójegyet is jelent. A hévízi gyógyjellegű üdülő egész évben működik. Az új épületben, az országosan megállapított kereten felül 15 éven keresztül minden turnusban 50 kedvezményes beutalójegyet kapunk. A meglévő épület rekonstrukciós munkálatainak költségeihez a Posta 7 millió forinttal járul hozzá,

SZOCIALISTA MÓDON

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóságnál hagyományos, hogy az üzemekben dolgozó szocialista brigádok vezetői szakmai és mozgalmi vezetőikkel éventén közösen vitatják meg az elmúlt időszak brigádeseményeit, s meghatározzák a tennivalókat. Március 18-án dr. Rácz Lászlóné, az igazgatóság munkautógi osztályának vezetője értékelte az 1970. évi vállalásokat, majd ismertette az 1971. évi feladatokat, amelyekhez igénylik a szocialista brigádok munkáját. Hangsúlyozta: a 100 gépi kapcsolású távbeszélő állomásra jutó tényleges hibák számának kismértékű csökkenése, valamint a fő- és alközponti jóságfok szintjének növelése döntő súllyal a szocialista brigádok erőfeszítéseinek köszönhető. Viszont az egy tényleges hibára jutó zavaridőtartam 45 perccel való növekedése figyelmeztet a jobb munka- és üzemszervezési intézkedések szükségességére.

Az előadást figyelemre méltó hozzászólások követték. Bö-

nyi Ákosné, a Ferenc Távbeszélő Üzeméből, elismeréssel szölt a Pálkás szocialista brigád nemes cselekedetéről, a főt gyermekváros egy gyermekének patronálásáról. Kalmár László, Lipót távbeszélő Üzem: a kitűzött feladatokat a szocialista brigádok közreműködésével megoldották. Sűrgette a több és korszerűbb műszaki felszerelést. Selmezz József, a Lágymányosi Távbeszélő Üzem komplexbrigád vezetője közölte: a X. kongresszus tiszteletére 100 ezer forintot felújítási költséget takarítottak meg. Szenté Péter, a Teréz Távbeszélő üzeméből, elmondta, hogy a 11 éves szocialista brigádmozgalmuk sokat tett az üzemben a közönségi szellemért. Vadász Béla, a Zugliger Központtól, elmondta, hogy a brigád vállalása kollektívan készült.

Gondi Ferenc, az Alközponti Üzemtől, a brigádnaplók vezetésének tartalmi fejlődéséről beszélt. Szölt a Puskás Tivadar brigádról: az óvodások játékeit is rendszeresen javítják. Nyolc brigád több mint 10 000 forint jutalmat és 63

nap jutalomszabadságot kapott.

Szabó Lajos, a Kábel-fenn-tartó Üzemtől, hangsúlyozta: gondot fordítanak a munkavédelemre. Mihajlovics Gyula, a Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivataltól felvette: a szocialista brigádok új anyagi elismerési rendszere ma már körültekintő mérlegelést kíván. Csöke János, a Hálózatépítő Üzemtől, eredményeik ismertetése mellett a munkaerőhiányról, Bíró Mózes, az Erzsébeti Távbeszélő Üzemtől, a havonként megrendezett klubdélutánról szölt. Csányi Béla, a József Távbeszélő Üzemtől, örömmel jelentette: a brigádjuk is hozzájárult ahhoz, hogy a nyilvános távbeszélő állomások rongálása csökken.

A tanácskozás méltó befejezéséket Horváth Ferenc igazgató a „szakma ifjú mestere” mozgalomban eredményesen vízgázó fiataloknak jutalmakat adott.

A tanulságos vita konzekvenciáit bizonyára levonják mind a szakma, mind a szakszervezeti szerv részéről, hiszen szóba került a korszerű műszaki felszerelés biztosítása, a jobb munkaszervezés is. Kell, hogy odafigyeljenek a legjobbak véleményére!

Szilasi Gyula

„Bodnárné” utoljára...

Az írás szomorú aktualitása: a megkérdőjelezett néző Kiss Manyi utolsó fellépését látták. Velük folytatott beszélgetésünk óta a népszerű, Kossuth-díjas kiváló művész elhunyt.

A Madách Színház „újdonsága” a szezon kellős közepén: Németh László Bodnárné című drámája. Az „újdonság” mögött az a paradox tény rejlik, hogy a darab Kossuth-díjas trónoknak legelső, negyven éve írott, színpadra eddig még soha nem került drámai műve.

A kritika szinte egyöntetű elismeréssel nyugtázta a színház vállalkozását. Az egyes előadások látogatottsága, a darab fogadtatása viszont arra vall, hogy a közönség véleménye erősen megoszlik. Bizonyítja ezt a postás nézőkkel folytatott, következő beszélgetéseink is.

— Benyomásaim vegyesek — mondja Körmenyi Anna, a PSZSZI felülvizsgáló csoportjának fiatal dolgozója. — Jó darab? Gyenge darab? Egyiket sem merném határozottan állítani. A magam részéről azonban semmiképpen sem tudom elfogadni az apanya viselkedését a testvérgyilkosság után, próbálkozásait, hogy a brutális tettet véletlen balesetnek tűntesse fel, minden áron mentse addig megvetett és mellőzött nagybibit fiát. Ez — véleményem szerint — nem következik hitelesen a meghatározó jellemekből, azok szembenállásából. S ha már valaki képes arra, hogy a fejszecsapás nyomának eltüntetése, a gyanú elterelése végett puskával lötte szét saját, halott gyermekének fejét — ami egyébként is háttorzongató —, akkor alig ha olyan naiv, hogy a bűnlelet, a véres baltát az üres kályhába dugja. Mindez nem jelenti, hogy nem becsülöm a dráma morális tanulságait, valamint a színészi játékot, amely szerintem majdnem hibátlan. Különösen Kelemen Éva remekel a szomszédasszony és Dégi István az öreg Bodnár szerepében.

Czike Sándornénak, a PSZSZI adatfeldolgozó osztálya általános előadójának véleménye szinte homlokegyenest ellenkező:

— Nekem nagy élmény volt a Bodnárné. Híven tükrözi a 30-as évek magyar falu-

jának életét. Szinte a görög sorstragédiák komor fenségét idézi Némethnek ez a fiatal-kori darabja. Hogy mi motiválja az apanya megdöbbentő magatartását? Bizonyára a bűntudat, hogy egyik gyermekének felemelkedése kedvéért a másik — ugyanolyan édes-szüllő — gyermekét jóformán az ólba, cseleedsorba hajszolta. Kiss Manyi ezt a bűntudatot megrázóan érzékelteti. E darabban mint nagy tragika lép elénk. Nem tetszett viszont Almási Éva játéka, Déginek pedig a mozgása kitűnő, maszkja hiteles — annál kevésbé beszéde, mint öreg paraszté. Nem valamiféle naturalista stílus, netán görögboros tájszólást hiányolok e figuránál. De a főiskolán elsajátított, csiszolt, szép artikuláció e szerepben legalább is zavaróan rontja az alak hitelét. Nagyon gyengének tartom Balázsovits Lajos alakítását.

Azt gondolhatná az ember, hogy az azonos korosztályú fiatalok izlése, igénye általában megegyezik. Megcáfolta ezt beszélgetésünk a Felsőfokú Távközlési Technikum két, I. évfolyamos hallgatójával.

— Akár megegyezik is megnezném — jelent ki Bíró Márta. — Magam is hosszú évekig vidéken éltem: tudom, előfordulhat ilyen dolog. Önkéntelenül párhuzamot vontam a Rozsdametű Pék Mária és Bodnárné között: mindkettőben félelmetesen nagy erő munkál ahhoz, hogy a családot súlyos bűnök árán is összetartsák. Emlékezetes marad számomra Kiss Manyi.

Videkről felkerült fiatal Riskó Pál is, de más a véleménye:

— Bátor telt, jó darab lehetett ez a maga idejében. Számunkra viszont mintha már nem mondana eleget ez a nagyapánk korában játszódó dráma. Általában minden szereplő tetszett; maga a cselekmény, különösen az a rész, ahogyan felderítik az igazat, ropogós izgalmas. De a mai ember — s azt hiszem, ez jó — már nem ilyen problémákkal viaskodik. Nem a Bodnárné művészi értékeit becsülöm le, inkább korosztályom igényét próbálom megfogalmazni: minél több, a mi mai életünk kérdéseit felvető darabot szeretnénk látni — magasabb színvonalon.

G. Szabó László

FELELŐSSÉG — SZAVATOSSÁG

Evszázadunkban milliók költöznek, utaznak, építkeznek, használnak gépeket. Növekedett a veszélye, hogy másoknak akaratlanul okozunk kárt. Szükségessé vált tehát a károsultak hatékony védelme, amelyet a modern jog is támogat és mind szélesebb körben állapít meg kártérítési kötelezettségeket.

A szülők felelősek a gyermekeik által okozott károkért, a tulajdonos pedig, ha pl.: a háza előtt síkos az út és valaki eltöri a lábát, köteles kártérítést fizetni. Kevesen tudják, hogy a háztartási biztonság is van szavatossági része.

A szavatossági vagy a Pol-

gári Törvénykönyv szóhasználatát szerint: a felelősség biztosítás lényegében tér el a másfajta biztosításoktól. Ennél ugyanis nem a biztosított saját kárát térítik meg, hanem helyette fizetnek, ha a jogszabályok értelmében idegen, harmadik személynek törvényes kártérítési kötelezettséggel tartozik. Széles körű elterjedéséhez a modern közlekedési és termelési eszközök fokozott veszélyessége vezetett.

A vadászoknak nem kell törőniük a fejüket, hogy biztosítsanak-e vagy sem: szavatossági biztosítás nélkül nem kaphatnak vadászjegyet. A sok közlekedési baleset szükségesé tette ezek károsultjainak

fokozott védelmét. A kártérítési kötelezettség százszázalékosan teljesíthető. Egyes emberek vagy családok sorsa azonban nem lehet a kártokozó fizetőképességének függvénye. A nagyobb gépjárműparkkal rendelkező országokban a szavatossági biztosítás kötelező.

Ki ne hallott volna már a szórakozott professzorokról, aki a beteg hasában felejtíti a műszert? Ezek nagyrésze legenda, de azért a valóságban is előfordul ilyesmi. Egy külföldi kórházban az orvos a beteg hasában felejtette a kis sebészeti ollót. Az operációt meg kellett ismételni, az orvost nagyszámú kártérítés fizetésére kötelezték.

Egyetlen tárcsázással...

Nemrégiben hivatalosan megnyitották a Japán—Szovjetunió—Európa nemzetközi távközlő rendszert. Moszkva és Tokió, Koppenhága és Bern, Prága és Bonn egyszerre bekapcsolódott a rendszerbe. Bár a világűrben eredményesen működnek a távközlési műhol-dak, a szovjet Molnyija és Orbita segítségével például a Szovjetunió egész területével lehet telefonon beszélni, vagy tv-adást közvetíteni, és ugyanakkor mind a mai napig nem vesztette el jelentőségét a kábel.

1956-ban üzembe helyezték az első harminchat csatornás transzatlanti telefonkábel, a TAT—1-t, amely Skóciát köti össze Új-Fundlanddal. Lát-szatra semmi szükség sem volt rá, hiszen már ismerték az olcsó és gazdaságos rádióössze-köttetést. 1927-ben megte-remtették az első rádiótelefon vonalát az Atlanti-óceánon ke-

resztül, de ennek megvoltak a hátrányai is, mint az adók erősségének, a vevőkészülékek érzékenységének hatásai. Ekkor gondoltak ismét a kábel-re, amely biztosítja a zavarmentes adás-vételi lehetőséget. A kábel az építés költsé-gessége ellenére, ma is konkurrál mind a rádiótelefonnal, mind pedig a távközlő műhol-dakkal. A TAT—1 után üzem-be helyezték a TAT—2-t, az-után az Anglia—Island—Grönland—Kanada vonalat. 1963-ban működni kezdett London és New York között a TAT—3. (6670 km). A most megépült interkontinentális rendszer hossza már több, mint 14 000 km.

Egy terület azonban mégis van, ahol a kábel erőtlenné szputnyikkal szemben. Ez a televízió. Egyetlen televízió-műsor átviteléhez ugyanis jó-val szélesebb frekvenciasávra

van szükség, mint amilyet a ma használt kábelek lehetővé tesznek. S ezt a műholdak biztosítják. Ahol azonban nem szükséges a széles frekvencia-sáv, mint például a telefonnál, ott a kábel előnye felülmúlja a hátrányokat.

Feltehető, hogy kétezerben több mint 600 millió telefon-készülék lesz a világon. Ekkorára, de lehet, hogy hamarabb, létrehozzák a közvetlen automata telefonösszeköttetés egységes nemzetközi rendszerét a földkerekség minden országával. A rendszer egyik csatornája az a vonal lesz, amelyet nemrég fektettek le a Japán-tenger alatt Tokiótól Nahodkái, és onnan tovább vezetnek az ukrainai Lvovig, onnan pedig az európai országokba, összekötve így Japánt a Szovjetunióval és más országokkal.

Villem Ljuszberg

Az első postásnő

Bármilyen furcsának is tűnik korunk emberének, de száz évvel ezelőtt, 1870-ben, a Vasárnapi Újság című hetilap szennzációjaként közölte: „a kormány ama rendelete nyomán, amely szerint a postakezelésben jártas nők is lehetnek a kiadói vizsgát, legújabbban Anton István csóka postamester lánya letette Temesváron szép sikerrel a postakiadói vizsgálatot, és így minőségben fel is esküdt. Már több év óta vezet egész önállóan atyja hivatalát...”

Nem ment ez a dolog olyan simán. Veres Pálné „Felhívás a nőkhöz” címen 1865-ben kiáltványt jelentetett meg Jókai Mór Hon című lapjában. Később megalakult az Országos Nőképítő Egyesület, amely a nők önképzésével foglalkozott. Kétszáz tagja volt. Az első magasabb képzést nyújtó nőiskola igazgatója Gyulai Pál lett.

Veszélyes üzem!

Aki autót, vagy motorkerékpárt vesz, számoljon azzal, hogy veszélyes üzem birtokába kerül. A Polgári Törvénykönyv a másoknak okozott károkért igen széles körű felelősséget ír elő. Fizetni kell, ha csak nem bizonyítható, hogy a kárt a veszélyes üzem működési körén kívül eső, elháríthatatlan ok idézte elő. Ezt pedig csak a legtrikább esetben sikerül bebizonyítani.

A bűntetőeljárás során a bíróság minden bizonytalansági tényezőt mérlegel és a gépjárművezető javára értelmez. A kártérítési perben ez éppen fordított. Ha például, esetleg felderíthetetlen okok miatt, a gépjárművezető elüt egy gyalogost és a bíróság megállapítja ugyan a vezető vétlenségét, az anyagi felelősség alól nem mentesül. Kártérítést, ápolási költséget, keresetvesztést, netán életjáradékot károsult vagy kárt okozó bárkell fizetnie a sérült, vagy kából lehet.

szerencsétlen esetben, hátramaradtjai számára. Ha polgári perre kerül sor, ehhez még ügyvédi költség, illeték, tanúdíj stb. járul. A végösszeg több százezer forint is lehet, s ezt sokan még teljes tönkretelenségük árán sem tudnák megfizetni. Lehetetlen helyzetbe kerülne a kár okozója, de még rosszabb sors várna a káro-sultra — sokszor megrokkantakra, özvegyekre és árvákra — akik hiába próbálnának jogerős követelésükhöz jutni.

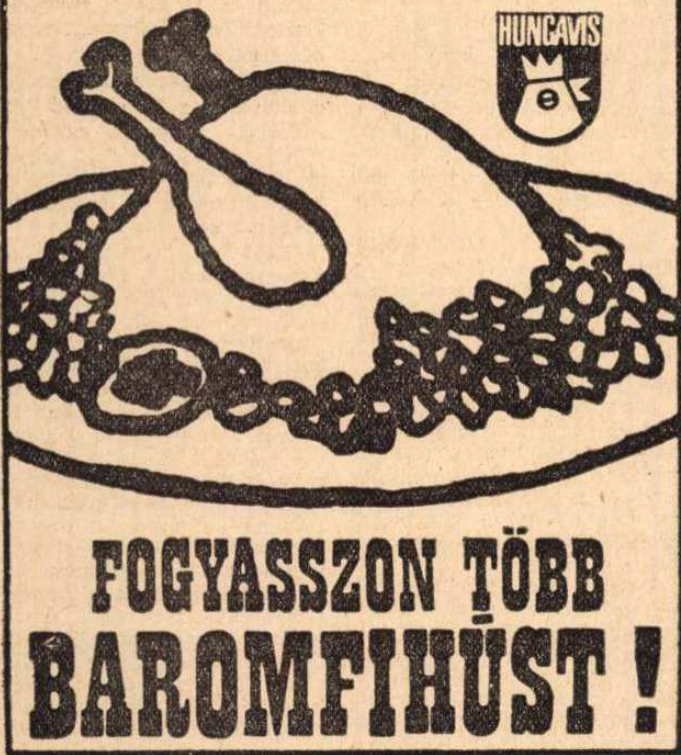
A kérdést, a nagyobb gépjárműparkkal rendelkező valamennyi országhoz hasonlóan, nálunk is a kötelező szavatossági biztosítás oldja meg. Az Állami Biztosító múlt évi adatai kerekén 10 000 gépjármű-szavatossági kárkifizetésről beszélnek, pedig még csak a kezdetén járunk az autós nemzetiség váltásának. Egy pillanat és teséget, netán életjáradékot károsult vagy kárt okozó bárkell fizetnie a sérült, vagy kából lehet.

LEHET PÁR KILÓVAL KEVESEBB —

ha étrendjét megfelelően, a korszerű táplálkozás követelményeinek figyelembevételével állítja össze. Ma már rendelkezésre állnak ehhez az élelmiszeripar különböző ágazatai által készített félkész és készételek, melyeknek a fogyasztói átlagjövödelemhez igazított árai is indokolják az értékesített mennyiség utóbbi években történt növekedését.

A baromfifeldolgozó ipar is mindent megtesz annak érdekében, hogy megfelelő választékú és jó minőségű baromfitermékekkel lássa el a fogyasztókat. A baromfifogyasztás a korszerű táplálkozáshoz elengedhetlenül hozzátartozik!

E havi ajánlatunk: PECSENYEKACSA!

FOGYASSZON TÖBB BAROMFIHÚST!

Elektromos és villamos műszerek javításában jártas, 3–5 éves gyakorlattal rendelkező

TECHNIKUSOKAT,

esetleg

MŰSZERÉSZKEKET

felvesz a

POSTA MŰSZERÜZEM

44 órás munkahét, kéthetenként szabad szombat.

Jelentkezni lehet személyesen:

Bp. XIV., Lumumba u. 120–122.

Telefon: 833–183; 833–180.

**HIRDESSZEN
A POSTÁS
DOLGOZÓBAN**

HIRDETÉSEKET A NÉPSZAVA
LAPKIADÓ V. VESZ FEL.

A Posta Központi Járműtelep

Budapest XIV., Egressy út 35–51.

FELVÉTELRE KERES

BUDAPESTI lakással rendelkező, felvételi korlátozás alá nem eső:

érettségizett anyagkönyvelőket, bérelszámolókat, továbbá gépjárművezetőket, gépjárműszerelőket, általános lakatost, géplakatost, gépjárművillanyszerelőt, szerviz- és raktári munkást, hőközponti szak- és betanított munkást. Az augusztusban beinduló gépjárművezetőképző tanfolyamra 20. életévét betöltött, nyolc általános iskolai végzettséggel, budapesti lakással rendelkező, büntetlen előéletű férfi munkavállalókat, akik vállalják, hogy a sikeres gépjárművezetői vizsga után 2 évig gépjárművezetői munkakört látnak el az üzemnél.

Csökkentett munkaidő akkumulátorüzembe — napi 6–7 órai elfoglaltsággal — férfi segéd- és betanított munkásokat felvesszünk.

Jelentkezés hétfőtől péntekig, naponta 8–12 óra között a munkaügyi osztályon.

TURMIX... TURMIX... TURMIX... TURMIX...

SZAKÁCSKODJUNK!

A baromfi a magyar konyha kedvelt étele, de igen sok háztartásban csupán rántva, pörköltben, paprikában, valamint töltve és sültre fogyasztják. Ezt is eléggé egyhangúan, valamennyi baromfit azonosan fűszerezve. Pedig sokfajta ételt készíthetünk baromfiból. Ilyeneket: raguleves gombával, becsinált csirke petrezselyemmel, becsinált csirke fehér borban, zöldborsos aprólék, majoránna csirke, zöldfűszeres csirke, zöldpaprikás csirke, alumíniumfőzőben sült csirke, gombás tyúk-bakonyi módra, vadas kakas, pácolt kakas sültve, kacsa-leves és még mondhatnánk sokfélét.

S akinek mindehhez nincs kedve, készíthet hidegtálat. Nagyon ízletes mártásokat állíthatunk össze. Ilyeneket: csi-

ki mártás, fűszeres mártás, svéd mártás, tarármártás. Saláták: babsaláta, brazil saláta, flamand saláta, francia-saláta-öntet, keleti saláta, majonézes szárnyas saláta, olasz halsaláta, orosz hússaláta, svájci saláta. Ime, a töltött zöldségfélék: májkrém-mel töltött gomba, hússalátával töltött karalábé, töltött paradicsom, töltött karaj, töltött karalábé. Körözöttel töltött paprika, tojáskrém-mel töltött paradicsom, szardellás kaszínótójs. Végül jönnek a húskok: angol bélszín, csabai sertéskaraj, sertésvagdalt, és így tovább és így tovább.

Hogy mindezt a sok finomságot hogyan készítsük el? Vásároljuk meg a „Szine-jav” sorozat 3.— Ft-os füzetét. Sok-sok receptet, tanácsot ismerhetünk meg belőlük.

SIEMENS

Kifejezetten a világűrben való felhasználásra BPY 73. és BPY 74 jelzéssel új szilíciumszoláris cellákat fejlesztett ki a Siemens-gyár. Az alkalmazott N/P-technika biztosítja a degradációs tényező csekély voltát, ennél fogva lényegesen hosszabb működőképességet, még energiádús részecske-sugárzás esetében is. Mivel a P/N szigetelőréteg közvetlenül a cellák felszíne alatt helyezkedik el, az új típusok különösen érzékenyek a napfény kék összetevőjére.

A cellák alapanyaga bórral kevert szilícium. A cellák felületén egyenletesen elosztott, párhuzamosan futó hét kontaktusok vezet a felfogott töltéshordozókat a cella peremén levő széles, keresztirányú csatlakozóhoz. Mivel a kontaktusok hegeszthető titán-ezüst ötvözetből készültek, az egyes szoláris cellák modulokká, további egybeépítésnél panelekbe egyesíthetők, sőt nagyobb egységekben napelemekbe állíthatók össze. A szoláris cellák hasznos felülete 3,72 cm², hatásfokuk 92,5 százalékos.

A jövőbe mutat a Siemens-gyár érintőbillentyűs elektronikus telefonja, mind újszerű külalakja, mind a mechanikus működést mellőző technika révén. A feleslegessé vált nyomóbillentyűk vagy számtárcsa szerepét átvéve érintőbillentyűk útján utolsóként betáplált kapcsolási számot az „ismétlés” jelzésű bil-

lentyű érintésével önműködően fel lehet hívni. Ez a művelet tetszés szerint többször is megismételhető.

Amatőrfilmeseknek

Nagyszerű dolog megörökíteni életünk legszebb emlékeit, mozgóképfilm. S egyre többször látunk üdülőköt, kirándulókat, amint előveszik filmfelvételüket, s egy szép tájat, vagy egy társaságot vesznek filmszalagra. Azonban nem elég csak megvásárolni egy felvételgépet, azt szakszerűen kezelni is tudni kell. Mindenekelőtt meg kell ismerni a masinát, majd, ezután következik a film befűzése, de előbb porccsattal, vagy finom szarvasbőrrel kell kitisztítani a gépet. Miután túl vagyunk a komplikált, nagy figyelmet igénylő filmbefűzésen, beállítjuk a film érzékenységeinek megfelelő fényt, távoltságot, s máris kezdődhet a felvétel. Milyen egyszerűnek is hangzik. Pedig még sok-sok feladat vár ránk. Bizonyára ezért jelentett meg a könyvkiadó egy zsebkönyvet (dr. Holló Dénes: Amatőr-filmesek kézikönyve ABC). Jó, ha beszerezzük; a film készítésétől a vetítésig hasznos tanácsokat kaphatunk.

A gyermekről

Akármiilyen szépek is óvodáink, a kisgyermek az otthoni étel ízére éhes, az otthoni szó igazára szomjazik. Enélkül az útravaló nélkül, amit már egészen kis korában meg kell kapnia, rosszul indítanak el az életbe. Például az anya és apa sokszor nem ismerik ki magukat az újnak és a réginek a keveredésében, sokszor nem látják szerepük fontosságát. Az óvodások szülei könnyen megnyugszanak; most már ott zajlik a gyerek élete, nem sok az, ami rájuk hárul. Tévednek. A gyerek tele van kíváncsisággal, s minden nap valami újat fedez fel, napról napra érkezik, okosodik, miközben még végtelen bizalommal csüng szülein, de sok esetben dacosan szembefordul a nagykokkal, érzékeny és türelmetlen. Nem mert „rossz”, hanem mert — ilyen a kisgyermek.

Ilyen kérdésekre kapunk választ és tanácsot a Kossuth kiadó legújabb füzetéből, amely a 3—6 éves gyermekek neveléséről szól.

Hasonló füzetet jelentetett meg a kiadó a Nők magazinja sorozatában. Foglalkozik a gyermekgondozási segéllyel, a házassággal, a szabadidő kultúrával kihasználásával, a testedzéssel és még jónéhány érdekes kérdéssel.

Galambászoknak

A galambhús iránt világszerte nagy az érdeklődés, a kereslet. Erthető, hiszen a 28—30 napos korban vágásra kerülő fiatal galamb húsa fehérjében gazdag, finomrostú, ízletes. A külföldi vendéglátóipar ingyen ajánlati közé tartozik; de a betegeknek is kitűnő táplálék. Tehát: a haszon galamb-tenyésztés nagyon kifizető dolog. Exportunk évről évre nő, de sokkal nagyobb a kereslet, mint amennyit ki tudunk elégíteni. Hogyan fogjunk hozzá? Javasoljuk, szerezzék be Biskup F. — dr. Guoth J. — Horn P.: Haszon galamb-tenyésztés c. könyvét, abból nagyon praktikus tanácsokat kaphatunk. (Mezőgazdasági Kiadó).

BOGRÁCS ÉS KUKTA

A magyar konyha joggal híres világszerte, de úgy magunk között azért megállapíthatjuk: hagyományos ételünk elkészítése ideje nem éppen egy dolgozó asszony rövid szabad idejéhez való, tehát ma már nem lehet csupán az a jelszó: Főzni tudni kell!, az is lényeges, hogy mennyi idő alatt. A rádióban, nagyon ötleletes a „Főzési tanácsadó” műsor e vonatkozásban is. Az elhangzott receptek közül háromszázat könyvbe kötötték „Bogrács és Kukta” címen. Jó levelek, mártások, saláták receptjeitől kezdve a bányai- és ürhúshús, a baromfi-, hal-, vad- húsok elkészítésének receptjéig sokmindenre kapunk választ. Sőt, megtudjuk azt is, hogy a kukta milyen sokmindenre tudjuk használni. (Közigazgatási Könyvkiadó)

Tájkép csata után

Ki ne emlékeznék a filmrajongók közül a Hamu és gyémánt című filmre? Nagy élmény volt! A rendező: Andrej Vajda egyszerűen világhírű lett. Most újra megjelent a „porondon” a Tájkép csata című filmjével. A bevezető Vivaldi kristálytiszta játékos zenéje, majd megjelennek a csúszkák, a lágerlakók, akkor, éppen amikor az utolsó lövések hangzanak el, felszabadul a tábor. De vajon valóban felszabadul-e? Mert a szereplők körében visszaáll egy olyan ellentmondásokkal teli világ, amelyben újjáéled a nacionalizmus, a militarizmus, antiszemitizmus, a gyűlölködés. A rendező bátran szembesít, megmutatja a fellegzős nemzet elfogultságát, a politikai rövidlátást, a hazamenni, vagy emigrálni kérdést felvetőket. Nem kíméli az új láger, a karantén öreit, az amerikai katonákat sem, meg a lehetőségeket a régi konfliktusok újraszüléséhez, s akaratlanul gyilkosává válnak a fiú szerelmének.

A film végén a főszereplő fiú, Tadeus kis szekeret húz maga után, teje kanyarokkal. Így indul haza Lengyelországból. Vajda ezzel mintegy optimistán ábrázolja a jövőt is.

A realista drámaiság, tragikus, örök élményt szerez a nézőnek.

(V—I)

Veszélyes játékok

Karcsi egyedül volt otthon. Csöngették! A barátja jött, Feri.

— De jó, hogy jössz, unatkoztam, jöttünk valamit.

Jó kedvük volt, minden butaságon nevettek. Jó hecc volt az is, hogy Karcsi fejébe nyomta apja kalapját, felvette egy kabátját, egy szemüveget is kerített. Feri ceruzával bajszát és szakállát rajzolt magának. Majdnem megpukkadtak a nevetéstől. Ferinek jutott eszébe:

— Te! A felnőttnek inni is szokta. Van pia?

Karcsi egy pillanatra meghökkenett. Eszébe jutott, hogy neki nem szabad italhoz nyúlania, de szégyellte ezt megmondani. Ejh, egy kis nyalakodás nem számít! Már nyitotta is a szekrényt, az üvegeket tarka címkék díszítették, kivette az egyiket a poharakkal együtt.

— Te leszel a Szeméi üvegesek

MESE

vendég, iszunk. — Koccintottak.

Izlett, édes volt. Na még egy pohárral! Még jobb hangulat kerekedett! Vigyorogtak mindenem. Kissé szédültek.

— Ígyunk még egy pohárral!

De Feri nem kért. Kóválygott a feje, emelygett a gyomra. Karcsi az üvegből húzott.

— Berugsz! — viccelt Feri. — A szüleidtől még kihúzd a gyufát.

Karcsi bizonytalanul tette vissza az üveget. Körbe-körbe forgott vele minden. Megtántorodott. Feri kinevette. Majd adok neki, határozta el, de csak annyi ereje volt, hogy lecsukdjön. Feje lecsuklott. Nem mozdult.

Ferinek azonnal elpárolgott a jókedve. Lehajolt barátjához, rántni kezdte. Hiába.

Szeméi üvegesek

voltak. Nagyon megijedt.

Szerencsére csöngették! Karcsi édesanyja jött haza. Pillanatok alatt mindent tudott. Hirta a mentőket. Szirénázva érkeztek. A mentőorvos megvizsgálta Karcsit.

— Azonnal kórházba! — mondta komoly hangon az édesanyjának, aki kétségbeesetten zokogott.

Mikor levették Karcsit a lépcsőn, Feri utánuk kullogott. Hallotta, amikor az egyik mentős így szólt a másikhoz:

— Talán még nem késő!

Ferinek össze-szorult a szíve, alig kapott levegőt. Futott haza, mindent elmondott édesanyjának. Azt hajtogatva folyt, ő nem tudta, hogy a sok alkoholtól meg is lehet halni.

Karcsi néhány nap múlva hazakerült a kórházból, de sohasem fogja elfelejteni, hogy az alkoholtól meg is lehet halni.

Fási Katalin

Könnyű terítő

Anyaga: 60-as, vagy 80-as fehér horgonyfonal.

1. sor: 14 láncszemből gyűrű.

2. sor: A gyűrűben 2 rövid, 7 egyarántas és 2 rövidpálca ismétlődik, összesen 8 szőr.

3. sor: A munkát visszajárva fordítjuk, majd 7 láncszem és 1 rövidpálca váltakozásával a szirmok aljába öltünk, összesen hatszor.

4. sor: A munkát színére fordítjuk, és a hétláncszemes ívbe 2 rövid, 8 egyarántas és rövidpalcát készítünk. Ebben a sorban minden harmadik szirm után 8 láncszemből ívet horgolunk, visszaöltve 1 rövidpalcával a kiinduláshoz.

5. sor: Hamispálcákkal haladunk a szirm közepéig.

Innen 10 láncszem és 1 rövidpálca váltakozik a szirmok, ill. a nyolcláncszemes ívek közepébe öltve, összesen nyolcszor.

6. sor: 3 láncszem, 1 ötláncszemes pikó, 3 láncszem, 1 ötláncszemes pikó és 3 láncszem után 1 rövidpalcával az előző sor ívének közepébe öltünk. Ezt ismételtük összesen nyolcszor.

7—8. sor: Azonosak a 6. sorral, azzal a különbséggel, hogy a 7. sorban 3 láncszem helyett 5 láncszemet a 8. sorban pedig 7 láncszemet készítünk.

A rózsákat az utolsó ívek középső hétláncszemes ívének 1 rövidpalcával, mint a szerint kapcsoljuk egymáshoz. Tetszés szerinti nagyságra készíthető.

EURÓPA KÖNYVKIADÓ: Puskín: Jegenyij Anyegin című világhírű versesregényéhez nem szükséges kommentárt fűzni, hiszen kordokumentum a legszebb emberi érzések lírája. Arkagyij Adamov: Rókanyom c. regénye bűnügyi témájú. Rafinált bűnösök kiváló jellemű emberek keverék piszkos ügyekbe. A Csillag sorozatban két híres mű jelent meg. Thomas Mann: Halál Velencében c. kisregényében filmszerűen pereget le: hogyan sodor a tragikus elháríthatatlan végzet egy öregedő frót halála beteljesedéséig. Gogol: A revizor című ötfelvonásos vígjátéka a színházlátogatók körében is népszerű.

Stendhal: A pármal kolostor című híres regénye — amelyet nem is olyan régen filmre is alkalmaztak — ismét megjelent. Ladislaw Fuks: A hullágetető c. regényéből készült filmet láthattuk a mozikban és a televízióban. Kibontakozik előttünk, hogy egy kispolgárból hogyan lesz „példás” fasiszta, aki képes a besugástól a tömegirtásig minden aljasságra. Arnold Hauser: Adolf Sommer megidézése c. kisregénye izgalmas antifasiszta téma. „Inter-

jú a halállal” c. könyv szerzői közt nyugatnémet, svájci, osztrák írók szerepelnek, így Dürrenmatt, Max Frisch, Ingeborg Bachmann stb.

Vercors: A Meduza tutaja c. regény tragédia. 1916. június 2-án a Meduza nevű francia hajó Afrika nyugati partjainál zátonyra futott. A kapitány tisztjeivel, a hajó teljes élelmiszer-, ivóvízkészletével, mentőcsónakkal partra szállt. A legénységet, az utasokat hevenyészett tutsajon sorsukra hagyta. Amikor a tengeren rájuk találtak, a 149 emberből csak 15 élt, a többi elnyelte a tenger, felfalták társaik. Az író figyelmeztet: a pusztuló, kegyetlen tőkés társadalomban az emberek előbb-utóbb felfalják egymást. Jean Rhys: Széles Sargasso-tenger szintén drámai cselekményt takar. Jean-Marc Font-Jean-Claude Quiniou: A számítógép c. könyvével a „Modern Könyvtár” új sorozatot indít. A szerzők szellemesen mutatják be korunk szinte mítikus nőit csodáját, a számítógépet. David Lytton: Szerelmes történet c. könyve szintén e sorozatban jelent meg. Tadeusz Borowski: Kővilág c. regényét nevezhetjük

MIT OLVASSUNK?

a világirodalom egyik legsebbe, legmegragzóbb szerelmes levelének. Megrázó, mert a lágerfény csillagokkal kiver, krematórium füstös auschwitzi éjszakában tesz hitet a szerelem, az élet mellett. Leonard Frank: Jézus tanítványai c. regénye eleven képet fest a háborúban összeomlott Németországról, a volt náci üzemleiről. Mika Waltari: Megmondják a csillagok c. krimiregényben egy csillagvizsgáló parkjában egy öreg csavargó holtestére bukkannak. Egy hűlőgámba tette el láb alól. Mindezt persze csak feltételezik. Palmu felügyelőnek más a véleménye.

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ: Hidas Antal: Más muzsika kell c. regényének főhőse: a fiatalság. A főszereplőket egyébként már ismerjük a korábbi művekből. Kellmes, vidám percek szerez az író.

„Szép versek” című összeállítás a költészet napjára je-

lent meg, s oly neves magyar lírikusok szerepelnek benne, mint Benjamin László, Illyés Gyula, Simon István, Zoltán, Vészi Endre, Veeres Sándor és nem utolsósorban a tragikusan oly korán elhunyt Váci Mihály. Rákos Sándor: Meztelen arc című nagy versgyűjtemény szerzője az emberi tudatot nyomozza, helyesebben, a tudat bakaúráit.

„Kalandozások” c. könyv Hajnal Gábor, az osztrák és német líra műfordításait tartalmazza. Képes Géza: „Először magyarul” szintén hat évezred költészetéből fordításgyűjtemény.

Jász Dezső Budapesttől Budapestig c. könyv, az író, 1918 óta megjelent írásainak válogatása, amely összességében történelmi korrajz. Birkás Endre: „Mondd, még meddig kell élni? c. könyv egy író változásairól, tündökléséről és bukásáról szól.

GONDOLAT KÖNYVKIADÓ: „Tudományos breviá-

rium” c. könyv tulajdonképpen cikkgyűjtemény, amely az év minden napjára feldolgoz egy-egy aktuális természettudományi témát, kutatási eredményt, tudósok születését. Az ismeretterjesztő irodalom egyik legjelentősebb műve. Eve Curie: Madame Curie c. könyv egy olyan asszonyról szól, akinek életében két alkalommal ítélték oda — eddig egyedülálló — a Nobel-díjat.

TÁNCICS KÖNYVKIADÓ: Habuda Miklós: A magyar szakszervezetek a népi demokratikus forradalomban (1944—1948) c. könyv felidézi tegnapunkat, s belőle új erőt meríthetünk.

Normann Carr: Vissza a vadonba c. könyv szerzője egy nagy afrikai vadrezervátum vezetője volt. Két orosz-lánykölyköt vett örökbe, s neveit fel. Mi történt a két orosz-lánnyal? Megtudjuk a könyvből.

Lukács Mária: Szélhámosok — szabadlábok c. riportgyűjtemény öt szélhámos életútját, viselt dolgait mutatja be. Kitérnek, hogy e szélhámosoknak a közösségi erkölcs formált felrúgól, jól körülbástyázott tettei ez ideig következmények nélkül maradtak.

KOSSUTH KÖNYVKIADÓ: Kahána Mózes: Tarackos c. proletárregény, Csibi Balázs és társairól, tarackos kommunista fűrészgári munkásokról szól.

Csató István: A kibernetika c. könyve az információ forradalmát tárgyalja népszerű stílusban. Kővágó Pál: Norvégia című könyvéből közelebb kerül hozzánk az északi ország népe.

CORVINA KIADÓ: „A Szépművészeti Múzeum” c. könyv bemutatja leggazdagabb múzeumunk világraszóló gyűjteményét. Dávid Katalin: Chagall c. könyve olyan művészt mutat be, akiről már évtizedek előtt megállapították: művészete egyenlő a szivdiadalával. Megismerjük a művész változatos életútját és világszerte ismert alkotásait.

Bundev-Todorov Irona: Mestrovic c. könyv címszereplője ma már fogalom. Alkotói munkásságát a kezdetben a dél-szláv népek önálló nemzeti államának megteremtésére irányuló törekvések határozzák meg. Később nagy hatással vannak szobraira, mesterei: Rodin, Michelangelo.

(B. Gy.)

SZÍV KÜLDI-SZÍVNEK

Május első vasárnapja anyák napja. Ünnepi virágokkal, ünnepi szavakkal köszöntik az édesanyákat... akiknek az anyai szeretet formája minden gondolatukat, tetteiket, akik nem ismernek fáradtságot, áldozatot, ha gyermekükről van szó. A gyerekek kezükben virággal és ragyogó szemekkel köszöntik a legdrágábbat! Különösen szép ünnep ez most, amikor az állam is támogatja a dolgozó édesanyákat, intézkedéseivel könnyíti a családevelést, a munkahelyi elfoglaltság kettős terhet. A terhek átvállalása a legszebb köszöntés. A tettek adnak tartalmat a szavaknak, s e tettek a virágnál is szebben elmondják: nálunk az édesanyákat különös szeretettel védik, óvják, féltik.

De... nem elég a társadalom gondoskodása. A családtagoknak is segíteniük kell, hogy a gondokat levegyék az édesanyák válláról. A szeretet akkor lesz teljes, ha nemcsak anyák napján, hanem egész évben ez a jellemző. Ne várják a család tagjai, hogy az édesanya mindent elvégezzen, ossza be a háztartási munkát, hogy az édesanyának jusson több ideje a pihenésre, szórakozásra, művelődésre.

Anyák napján ne maradjon egyetlen postás édesanya sem köszöntés nélkül! Minden nyíló virág, minden gyermek, fiatal és idős köszöntse őket. Kívánunk az édesanyáknak jó egészséget, sok örömet gyermekeikben, s hosszú, boldog életet!

Postás Panni

Felhőmese

Az égbolton mese úszott egy kis esőcseppbe rejtve, s amint eleredt a zápor, beleszápolt füzetembe... Volt egyszer egy szürke felhő-kék, magasban lebegett, itt a füle, ott farkincája, mintha látná eszemet... Hát ezzel a felhőcskével, bizony, sok baj volt. A másik mese arról szólt, hogy egyszer egy semmiből lett a semmitestű Nagyszemmi. Sose látta senki. A „Hajnalszallag” című könyvben sok-sok ilyen verset, mesét találhattok, kedveseket, érdekes képekkel.

Bármilyen furcsán is hangzik, de ezúttal egy kisgyereknek szóló krimi ajánlunk, amelynek főszereplője a cirkuszban szerepel, elrabolják feleségét, három piciny gyermekét. Fülöp üldözöbe veszi a rablókat, közben kacagató kalandokat él át. Írta Szécsi Margit, a címe: Eszem a gesztenyét.

Egy pozsonyi, izgalmas kalandokkal teli nyárról szól Tóth Tibor ifjúsági regénye. Ki ne ismerné Robinson történetét, de valószínű, hogy kevesen ismerik a nagy regényalak életrekelőjét, íróját Daniel Defoe életét. Pedig hát az is van olyan izgalmas, mint a regénye. Szentmihályi Szabó Péter: Robinson íróját c. könyve kitűnő és szórakoztató olvasmány, s hozzátehetjük: valóságos történet. Bartók Béla életéről és műveiről mostanság sokat hallunk, élvezzük elvülhetetlen műveit hazánk nagy fiának. Székely Júlia: Elindultam szép hazámból c. könyve Bartók életét tárja elénk, amely bizony teli volt izgalmas és harcos munkával.

Shakespeare zseniális kortársát „kozmetikusan nagy csavargónak” is figurázták, hiszen kocsmái kalandok, versenyek között élte az életét, de addig is, amíg egy jól irányított döfés a másvilágra nem juttatta, megírta a leg-szebb Faust-dramát, II. Edward-ot, a Máltai zsidót. Szántó György: A Földgömb c. regénye szinte mindenkinek ajánlható.

Sergiu Fărcăsan: A gonosz-ságiró gép c. könyvének érdekessége már a címből érezhető.

(Móra Könyvkiadó)

Klampár világbajnoksága

Sok meglepetést hozott a Nagoyában megrendezett asztalitenisz-világbajnokság. Ami különösen figyelemre méltó: a férfiak mezőnyében megszünt Ázsia hosszú évek óta tartó egeduralka. Különösen örövendős, hogy Európa számára a magyar versenyzők hódították vissza az első aranyérmet. Férfi párosban a Bp. Postás versenyzője, Klampár Tibor és a Bp. Spartacus versenyzője Jónyer István ragyogó sorozattal jutott a döntőbe, ahol 3:1 arányú győzelemmel a világbajnoki dobogó legmagasabb fokára léptek.

Itthon lelkes ünnepléssel fogadták Klampárékat. A fiatal postás versenyző boldogan köszöntö meg edzőjének, Várkonyi Lászlónak, hogy hozzásegítette a világraszóló eredményhez. Bizony örült az egész magyar sporttársadalom is, hiszen 14 év után szerzett ismét világbajnokságot a magyar asztalitenisz-sport. Postás versenyző 22 évvel ezelőtt, 1949-ben szerepelt utoljára világbajnokságot nyert magyar együttesben. Akkor a férfi-csapatversenyben lett első a stockholmi vb-n a magyar válogatott, amelyben ott szerepelt Várkonyi László, a Bp. Postás jelenlegi edzője is.

Három tájegység – versenyben

A Rádió és Televízióműszaki Igazgatóság tervgazdálkodási osztályán Munka Béla szakszervezeti tanácstitkár és dr. Hosszú Lajos, a szakszervezeti tanács kultúravezetője bizottságának vezetője újsá-

golta a legfrissebb sport híreket: — A tanácsválasztáson sok szó esett a sportról. Alapszervi és tájegység-versenyeket már a jubileumi év előtt is rendeztünk. E versenyfor-

ma alkalmas a széles körű üzemi sportolásra. Véleményünk: legalább két évenként meg kellene rendezni a „Postás Olimpiát”.

Elmondották, hogy három tájegységük: Budapest, Dunántúl és Tiszántúl a terem-sportokban (sakk, teke és asztalitenisz) már megkezdtek az alapszintű, a háziversenyeket. Kispályás labdarúgásban és különböző atlétikai számokban rövidesen a szabadban is megindulnak a küzdelmek. A tájegységi döntőkre június második felében kerül sor. Labdarúgó-csapatunk tavaly csak gólaránnyal szorult az I. osztályból a második helyre. Idén „rámennek” a bajnokságra. Május 15–16-án mintegy negyven dolgozó és családtag látogatja meg Jászvátot és Aggteleket. Summázva: az 1500 dolgozóból 1970-ben 433-an vettek részt a tőmegsportban. Céljuk: a tekintélyes számot az idén is felülmúlják.

Ennél az üzemnél is a részesei alapszervezetek a tőmegsportot, de az alapszervezetek is hozzájárulnak a kiadásokhoz. A Kabhegy, a szentesi alapszervezethez tartozó Komádi, továbbá Emőd és Balatonszabadi munkahelyek kaptak a szakszervezeti tanácstól anyagi segítséget. (V—)

Új város – régi gondok

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa 1971. februárjában városi rangra emelte Balatonfüredet. Az urbanizáció nyomán megnőtt az új város létele. Modern lakótelepek épülnek, új vasútállomás kap, mindez a lakosság számának növekedésével jár. Balatonfüred két postahivatalának dolgozói, a körzetükben tartózkodó kis hivatalokkal együtt egy szakszervezeti alapszervezet képeznek.

— Vajon a postai dolgozók testkultúrája terén is beáll a kedvező fordulat? — A kérdésre Strenner Károly hivatalvezető válaszolt:

SPORTHÍREK

● A Komló Bányász hagyományos tornaversenyén, a férfiak mezőnyében hat együttes versenyzett. A második helyet a Pécsi Postás szerezte meg.

● A legeredményesebb Postás SE szakosztály az asztalitenisz-sportban. 9 csapatban 68 játékos működik. Hat csapat ért el helyezést. A szakosztály 55 éve került az NB I-be s azóta is ott szerepel.

● Szeged kerékpársportja egy-két évtizeddel ezelőtt a „porfélélovagok” vidéki fellegvárának számított. Ezen nagy szerepe volt a Szegedi Postás SE kerékpáros szakosztályának. A sportág országos viszonyában nem kimérte a szegedieket sem. A Magyar Kerékpáros Szövetség szeretné újra erőnek tudni e bázist.

● Májusban gazdag programot kínál tagjai részére a Postás SE természetjáró szakosztálya. Dorog, a Keszegi erdő és Csóvár, Dobogókő-Dömös, Pilisszentlászló-Visegrád, valamint Szob-Máriánosztra szerepel a műsorban. Az év első „Postás Vonatának” uticéje május 9-én Szombathely. A részvételi díj 95 forint. Az alapszervezet — ha erre lehetőségük van — hozzájárulást adhatnak a kiránduláson résztvevő szervezett dolgozóknak.

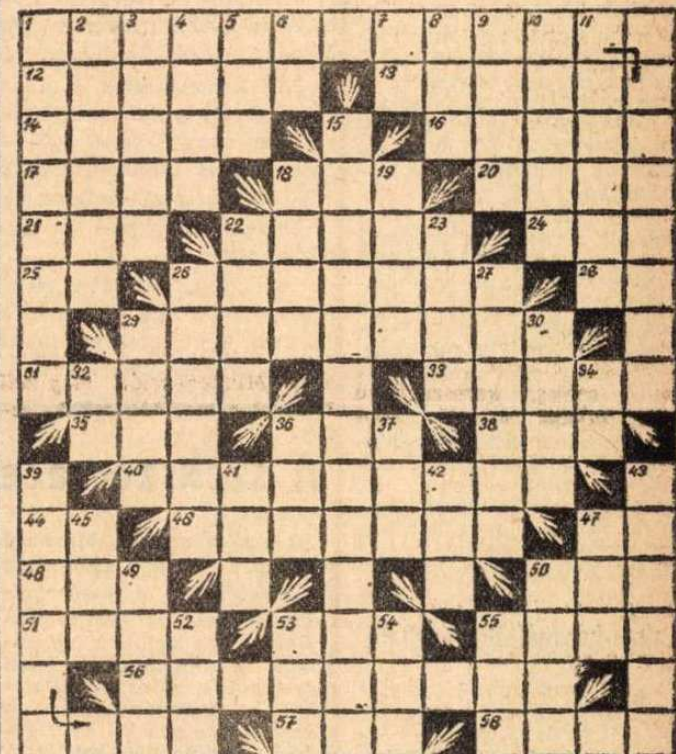
● A Soproni Postás SE Természetjáró Szakosztálya az idén ünnepli negyedszázados jubileumát. Ez alkalomból májusban „70 kilométer, Sopron körül” elnevezésű túrát szerveznek, amelyen minden postás dolgozó részt vehet. Júniusban tartják ünnepi közgyűlést, s a jubiláló tagoknak emléklapokat adnak. Szeptemberben a Tatrába, magashégyi túrra indulnak.

48 focicsapat

Április 13-án kezdődött a kispályás labdarúgó üzemi bajnokság. A testnevelési és tőmegsport bizottsághoz, az 1971. évi bajnoki küzdelmekre 48 csapat nevezése érkezett. A csapatokat — az erőviszonyoknak megfelelően — több osztályba sorolták. Új csapatként mutatkozik be a Kábelintartás, néhány év után ismét jelentkezett a Bp. Postaigazgatóság, a Bp. 72. pedig az idén két csapattal indul. A múlt évben Zugló-POTI néven szerepelt csapat POTI néven indul.

A Belváros sajnos nem indít csapatot. (A február 22-én megkezdődött üzemi sakk-, valamint az asztalitenisz-bajnokság küzdelmeitől is visszalépett.) A tekezők üzemi bajnokságának első két fordulójában legjobban az Alközpontnak sikerült. Az I. osztályban szereplő csapata az Újpest és a Bp. 78 ellen egyaránt 4:1-re győzött, ezzel a két győzelemmel vezet a bajnokságban, sorrendben a Szakszervezet, a Jármi-telep és a Postaigazgatóság, az Újpest, a Lipót, a Bp. 78 és a Ferenc csapata előtt. A II. osztályban legjobban az Alközpont B-csapata ugyancsak kétszer aratott 4:1-es győzelmet, s így a második forduló után az élen áll a Hírlap, a Kábelépítés előtt. (V—)

KERESZTREJTVE

VIZSZINTES: 1. IV. öt éves tervben szerepel, 12. Továbbítás, 13. Kutatás, 14. Útik, 16. Használat, 17. Táplálkozás, 18. M. Ö. K., 20. Se be, ..., 21. Talál, 22. Hevek, 24. R. O. A., 25. Mássalhangzó, ejtés szerint, 26. Lelepek, 28. Azonos betűk, 29. Hasznok, 31. Körül-fona, 33. Több újság, 35. Helyhatározó szó, 36. I. E. L., 38. Névmas — többes, 40. A becsapók, 44. Vigyázó, 46. Odaszítozt, 47. Papírmérték, 48. Élet, 50. Állami, 51. Az imádat jele, 53. Alma..., 55. Reked, 56. Elveszté a talajt, 57. A fűszer, 58. Ellenértékek.

FÜGGŐLEGES: 1. Ilyen tag is van, 2. Étel, 3. Félisziget, 4. Becézett Ádám — többes, 5. S. A. K., 6. Fésű azonos hangzó, 7. J. K., 8. Albán pénz, 9. Szerelimesten, 10. Takarít, 11.

Cipel, 15. A következő öt éves tervben fejlesztik, 18. Férfi-név, 19. Testrészt, 22. A szőlő-nék, 23. Ébredő, 26. Lelakatól, 27. Párosat, 29. Férfi-név (—), 30. Egy betű híján: csoportosulás, 32. V. A., 34. AAAAAA, 36. A Halotti beszéd szava, 37. Férfi-név, 39. Ennek a fejlesztésére (és a függ. 43.-nak) 20 milliót terveznek, 41. Becézett fiúnév, 42. Római számok, 43. A függ. 39. folytatása, 45. Folytonossági hiány, 47. Leány-név, 49. Taszít?, 50. A mértani fogalom, 52. Színárványlat (—), 53. Névelők, 54. Ajándékozó, 55. Helyhatározószó.

Beküldendő: vízszintes 1., függőleges 15., 39., 43. Beküldési határidő 1971. május 15.

1971. márciusi számunk keresztrejtvényének helyes megfejtése: vízszintes 1. Eger. Veszprém és Szolnok, függőleges 15. Korszerű óvoda, 41. Lakókocsi, 44. Üdülő. Könyvtárat nyertek: Magyar Endréné (Budapest), Orosz Ferencné (Budapest), Tina Kálmán (Budapest), Weisenburger Mária (Bonyhád), Zsinka Józsefné (Budapest).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Posta és Szakszervezetének lapja Szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: Béres György Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András utca 13. Telefon: 428-777 Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Levélcím: Bp. 70. Pf. 32. Felelős kiadó: Gábor Márton, a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója. Terjeszti a Posta és Szakszervezet Szikra Lapnyomda, Budapest

Párbeszéd az új lakásügyi rendelkezésekről

A Posta Központi Járműtelep szakszervezeti bizottságán beszélgettek azokkal, akiknek problémájuk akadt az új lakásügyi rendelkezésekkel kapcsolatban. A szakszervezeti aktívak tarsolyukban hozták a területükön dolgozók problémáit.

Konkoly József, az I-es üzemi ob-titkára: A fizetés-emelés hogyan hat ki a lakbérhozzájáráslal csökkenésére? Ugyanis ha pl. valakinek most emelnek, mégpedig egy régóta esedékes emelést kap, akkor eleve csökken a hozzájárulása.

Fizetésemelés — lakbérhozzájáráslal

Alapvető szabály: a kereső részére megállapított lakbérhozzájáráslal összegét minden év január hó 1. napjától kezdődően a napitári évenként számított évi kereset, illetőleg az időbéréseknel, havinyugdíjakkal, a december havi besorolási bér és az egyéb kereset évi összegének figyelembe vételével számított havi keresetnövekedés 25 százalékaival csökkenteni kell. A keresetnövekedés megállapításához a tárgyévben elért keresetet az előző évben elért keresethez viszonyítják. Most első ízben nem egész évi, hanem az 1971. év első félévi és második félévi keresetét hasonlítják össze.

Fontos szabály: a keresetnövekedésnél nem vehető figyelembe a nyeresésszámlázás, az egyszerű jutalom, a túlóradíj, és túlórapótlék, az ügyeleti és készenléti díj, a jubileumi jutalom, a biztonsági őrszolgálatért kapott díj.

Bodis Ottó a III-IV-es üzemből a jelenlegi lakáselosztási gyakorlatot bírálta. Negyedikével 5x2 méteres társbérleti szobában lakik, tíz éve bent az igénylése. A tavalyi lakáselosztást, amikor megnézte, rájött, hogy nála jobb helyzetben levők kaptak tanácsilakást. **Füresz János**, a forgalom dolgozója ezzel összefüggésben felvetette: Hiába van lakás-használatbavételi díj, lesz, aki azt mellényzebből fizeti ki, és akkor megint a jobban rászoruló nem jut tanácsilakáshoz.

Lakás-használatbavételi díj

Az új rendelkezések egyértelműen leszögezik: a lakásért, aki tehát az államtól lakást kap, az valamit térítésen ebből az értékből. Ami azt illeti, hogy a nagyobb keresetűek mellényzebből kifizetik a díjat, ettől nem kell tartani. Tanácsilakást a lakást ugyanígy csak az alacsony keresetűek kaphatnak. Budapest példáján az egyéb jogosultsági feltételek fennállása esetén is tanácsilakás kiutalására az igénylő csak akkor jogosult, ha 6 vagy a vele együtt lakó házastársa, élettársa, kiskorú gyermeke jelentősebb vagyonnal (pl. ingatlan, gépkocsi) nem rendelkezik, és a család egy főre jutó átlagos havi jövedelme az 1500 forintot nem haladja meg. A saját erőből való megoldás esetén is a legnagyobb kedvezményrel járó tanácsilakásért a lakást (azelőtt szövetkezeti lakásnak nevezték), Budapest példáján csak az kaphat, akinek az említett feltételek fennállnak, és a család egy főre jutó átlagos havi jövedelme a 2500 forintot nem haladja meg.

Lakáskarbantartás

Tamás Zoltán: A lakás-használatbavételi díj ellenére sem lesz több lakás! Ez részben igaz, mert több lakás csak abból lesz, amit építenek, de a használatbavételi díj módját ad a visszaélések megszüntetésére, mert megszünteti a „lakásátjátszásokat”. Ha az állampolgár például családi házat épít, akkor teljesen törvényesen a lakás-használatbavételi díjnak megfelelő összeget a tanácsnak átadhatja a lakását. **Szili Tihamér**al együtt annak az aggályának adott kifejezést, hogy a fiatal kezdő munkás nemigen tudja

megfizetni a használatbavételi díjat, így megint csak nem lesz lakás.

A lakás-használatbavételi díjnal is biztosít államunk szociálpolitikai kedvezményt, tehát a díj egy részét az állam elengedi. E kedvezmény mértéke egy gyermek után 20 százalék, a további gyermekek után — gyermekeként — 25 százalék, más, e kedvezményre jogosult családtag után — személyenként — 20 százalék. A kedvezmény mértéke azonban a lakás-használatbavételi díj 80 százalékát nem haladhatja meg. Fiatal házaspár részére — kérelmére — e kedvezményt két gyermekig megelőlegezik. Indokolt esetben részletfizetési kedvezményt is adnak a fennmaradó összegre.

Vinczeff Gyula, a lakáskarbantartás 50—50 százalékos megosztását kifogásolta. Az öreg, elavult házakban lakókat jobban sújtja e szabály. Először is a bérbeadó — tehát a tulajdonos, a házkezelő szerv — köteles az épületet karbantartani, gondoskodni az épület központi berendezésének állandó üzemképes állapotáról, a falak és a közös használatra szolgáló helyiségek állagában, berendezéseiben elvégzett hibák, megszüntetéséről, az ajtók, ablakok külső felületeinek mázolásáról. A bérő köteles gondoskodni a lakás belső burkolatainak, ajtóinak, ablakainak, berendezéseinek karbantartásáról (festés, mázolás stb.), az elektromos vezetékek, a villanyórától a fogyasztó

helyig levő szakaszán elvégzett hibák kijavításáról. Ez eddig is így volt. A lakásberendezés felújításával, cseréjével kapcsolatos költségeket osztják meg fele-fele arányban a bérő és a bérbeadó között. (Például redőnyt, cserép-kályhát kell cserélni stb.) Nem felezi a költséget, kizárólag a bérbeadót terheli, ha a lakásberendezést az épület felújítása során cserélik ki, továbbá ha a lakásberendezést elemi csapás vagy a bérbeadó mulasztása miatt kell felújítani, illetőleg cserélni, vagy ha a bérő a lakásberendezés használatáért külön díjat fizet (pl. beépített bútorért). Nincs tehát arról szó, hogy például a tetőjavításhoz a bérőnek hozzá kell járulnia.

dr. Szegő Tamás

Szaktanulmányok versenye

A szakma Kiváló Tanulója verseny Országos Döntőjét a híradástechnikai műszerész, a hálózatszerelő szakmákban, március 22-től 25-ig Sopronban rendezték. A műszerész szakmában 18, a hálózatszerelő szakmában 16 tanuló indult. A híradástechnikai műszerész szakmában az I. helyezést **Fülöp Károly** (Soproni Postaigazgatóság) nyerte, a II. helyezést **Bilau Csaba** (Beloianisz Híradástechnikai Gyár) és a III. helyezést **Gyenes Géza** (Szegedi Postaigazgatóság) érte el.

A híradástechnikai hálózatszerelő szakma első helyezettje **Fleck Károly** (Soproni Postaigazgatóság), a II. helyezett **Kálmán István** (Debreceni Postaigazgatóság), a III. helyezett **Magdus András** (Budapesti Távföldi Igazgatóság) lett.

Az I. helyezettek a Munkaügyi Minisztériumtól az oklevéllel és aranyplakettal 1500,— Ft, a II. helyezettek az oklevéllel és ezüstplakettal 1000,— Ft, a III. helyezettek pedig az oklevéllel és bronzplakettal 800,— Ft jutalmat kaptak. Ezen felül a Vezérgazgatóság még az első helyezettnek 1000,— Ft, a II. helyezettnek 800,— Ft és a III. helyezettnek 600,— Ft jutalmat adott.

A verseny döntőjén részt vevőknek a posta több mint 20 000,— Ft értékű könyv- és tárgyjutalmat is adott. A legjobb helyezést elért versenyző tanulók szakoktatói és szaktanárai is pénzjutalomban részesültek. (sz-gy.)

A szakszervezeti munka segítői

„A szakszervezeti bizottság feladatai” c. könyv elsősorban a kis létszámú alapszervezetek szb-i részére készül. Tulajdonképpen nekik is ugyanazokat a feladatokat kell megoldaniuk, mint a vállalatoknál, intézményekben: a szervezetet vezető testületnek minden választott tagja, aktivistája akkor tudja betölteni jelentős társadalmi politikai szerepét, ha személyes ügyének tekint a szakszervezeti mozgalom előtt álló feladatok megvalósítását, a határozatok végrehajtását, s korszerűen végzi tevékenységét. Hogy e munka tökéletesebb legyen, ajánljuk a könyv tanulmányozását, kollektív megvitatását.

Egy sor füzet jelent meg „Aktivisták feladatai” cím alatt. Így a TT Beteglegatogási és Egészségügyi Albizottságának munkájáról külön-külön füzetben írtak. A kulturális, agitációs és propaganda-feladatok tennivalóiról sem feledkeztek meg e sorozat szerkesztői. Ezen kívül a szakszervezeti bizottságok társadalmi munkavédelmi felügyelőjének tevékenységét is tárgyalja az egyik füzet. Bizony a megnevezett önállóság jobb feltételeket kínál a biztonság és kulturált munkakörülmények kialakításához, de e törekvést, a munkavédelmi aktivizációt, felügyelőnek nap mint nap szorgalmazniuk kell. A gazdasági feladatok tevékenysége a választások után ismét előtérbe került. Sokhelyütt új gazdasági felelőst választottak a

szakszervezeti bizottságokba, tehát jó, ha a számukra írt füzetet kezükbe adjuk.

A „Válaszolunk a dolgozók kérdéseire” c. sorozat kis füzetekből áll, köztük jelenleg meg. Ime a címe: Mit, hol, hogyan intézhetünk el? Mi jár a dolgozónak, ha megbetegszik? Hogyan érvényesül a női egyenjogúság? (Táncsics Könyvkiadó)

dr. Pikó Adrienne

Műszaki érdeklődések

„Az anyagmozgatás biztonságtechnikája” c. könyv a posta területén is igen aktuális problémákat tárgyal. Köztudott, hogy a balesetek jelentős része olyan munkakörökben fordul elő, ahol jelentősebb anyagot mozgatnak a dolgozók. Lényegesnek tartjuk, hogy a munkavédelmi felelősök, szakszervezeti bizottságok is tanulmányozzák a könyvet, annál is inkább, mert nemcsak bel-, hanem külföldi tapasztalatokat, ötleteket is felhasználhatnak a balesetek megelőzésére. A szerző kitér az anyagmozgatás gépesítésére, automatizálására, a személyi előfeltételekre, az oktatásra, a kézi anyagmozgatás biztonságtechnikájára, a targoncák kezelésére is. Terner-Viski: A gépjárművek kötelező felülvizsgálatáról c. könyv többek között a tehérgépkocsik felülvizsgálatának jogi tudnivalóit, műszaki vonatkozásait taglalja. (Táncsics Könyvkiadó.)

Hervay-Sajó: Családiház-építés c. könyv szerintünk igen széles dolgozó rétegeket érint. Sokan vállalkoznak családiház-építésre országwide a postás dolgozók közül is. A könyv ilyen szempontból ad hasznos tanácsokat az építkezés megszervezésére, a pénzügyi lebonyolításra, a kivitelezői elszámolásokra, a tervezésre stb.

Bartha Árpád: Az automatika alapjai c. mű is sokakat érint területünkön. Mindenekelőtt az alapfogalmakat tisztázza a szerző, majd külön fejezetben foglalkozik a vezérléstechnikával, a szabályozástechnikával.

Dr. Kovács László: Műszakiak zsebkönyve c. könyv nagyon praktikus segédeszköz, még az ipari területen dolgozók számára is. Az általános ismeretek fejezetében az alapmértékegységeket és a fontosabb számértékeket találhatjuk meg táblázatokban. A továbbiakban a hosszúság, terület, térfogat, tömeg, teljesítmény egységeinek táblázatai, majd a műszaki táblázatok következnek. Ez utóbbi táblázatokban foglalkoznak az akusztikai, fénytani, villamosságtani témákkal. Összintén szöveve, még az érettségire készülő diákoknak is hasznos e könyv. (Műszaki Könyvkiadó.)

HIREK — GÉPEK KÖZÖL

● Szakszervezetünk elnöksége április 22-i ülésén, a többi között jóváhagyta az 1970. évi szocialista munkaverseny eredményei alapján a szocialista brigádok különböző, magas szintű kitüntetéseihez vonatkozó javaslatot.

● Zalaegerszegen, a szakma ifjú mestere címért folyó verseny vizsgáján arany fokozatot kaptak: **Somogyi Gabriella** és **Kiss Mariann** zalaszentgróti, **Vinkó Lajos** és **Kepe Károly** nagykanizsai, **Szili Olivér** és **Balogh Edit** zalaegerszegi, **Magasi Gyuláné** becsehelyi és **Sznopek Mária** dióskáli dolgozók.

● Tatabánya-Ujváros három forgalmas intézményben, az SZTK-rendelőintézetben és a két ABC-áruházban önkiszolgáló rendszerű a hírlap-árúsítás.

● A szegedi postapalota alapozását februárban megkezdték.

● **Majzik János** ceglédberceli kézbesítő negyedszázada végzi becsülettel munkáját. Egyszer sem hiányzott.

● A Nyíregyházi Megyei Bíróság Kutas Albert, volt zsúri posahivatal-vezetőt skasztására 8 év szabadságvesztésre büntetett. Az ügyész súlyosbításért fellebbezett.

● A komputer is tévedhet! Egy svéd faluban élő paraszt, egy napon összesen 11 834 levelet kapott, amelyekben udvariasan felszólítják a posta részéről, hogy fizesse be az újságelfizetési díjat. A baklövés a komputer követte el: az összes előfizető figyelmeztetését egy címre állította ki.

● A nemzetközi nőnapot Tatabányán mintegy 100 postás nődolgozó köszöntésével ünnepelték. Mindannyian egy-egy nap jutalomszabadságot is kaptak.

● Szimfónikus zenekarunk Bartók-estjén nagy sikert aratott.

B. Gy.

Nemzetközi hírek

Szerződést kötöttünk a Vojvodina Köznevelési és Hírközlési Dolgozók Szakszervezetével az 1971. évi jugoszláv üdülőcserére. Petrovácon így 30 fős magyar üdülőcsoport töltheti szabadságát.

Az Olasz Postások Szakszervezetének római Központi Bizottságával szerződést kötöttünk, az 1971. évi csereüdültetésre. Ennek értelmében június 16—28-ig 20 magyar postás dolgozó üdülni Riminiben és Velencében. További 15 fő üdültetésére lesz lehetőség, ha a milánói Területi Szervezetrel is kötünk szerződést.

(k—j)

Egy kis kuruzslás

Vég egy kis fűzfakérget, feketebodza-virágot, nyírfalevelet, kőrisfalevelet, paszulyhüvelyt szem nélkül, zsúrolj föl felelti részt, édesgyökert, borókabogyót, keverd ösze, föld meg vízben, lassú tűznél, s naponta igyál belőle egy csészével Rheuma ellen nagyon jó. Köhögés, meg vagy fáza? Vég egy kis erdei mályvavirágot, ökörfarkkórót, virágot, ártásmagot, orvosi zilizt és édesgyökert, föld meg egy negyed liter vízben, melegen, mézzel ízesítve naponta egy-két pohárral fogyassz belőle. Nagyon használ. De hasonló tanácsokat adhatunk magas

vérvnyomás ellen, máj és epehólyag-betegségek ellen, gyomorbántalmak ellen, stb. A növényeket könnyen begyűjthetjük, de olcsón be is szerezhethetjük. Pontos tanácsot kaphatunk E. Anastasiu: A gyógy-növények birodalmában c. könyvből (Mezőgazdasági Könyvkiadó), amely ugyan felidézi a sámánok, kuruzslók, javasaszonnyok varázslatos alapjait, a gyógynövényeket módszereit, de azok reális tudományos alapon tárja elénk, és ad tanácsot használatukhoz.

(b—s)

SZÓLÓ

A legnépszerűbb, legfinomabb gyümölcsünk közé tartozik. Ma már csaknem minden háznál van szőlőskert, de hogyan kezeljük a szőlőt szakszerűen, gazdaságosan. A választ **Horváth Sándor**: Szőlő a házikertben c. könyvből kapjuk meg. A szerző így kezdi bevezetőjét: A szőlőt és a bort, az ember boldogságára

alkotta a természet. Fogyasszuk egészséggel! Tanácsot kapunk az okos telepítésre, szőlőlugas kialakításra, a különböző szőlőfajtákat, borokat ismerjük meg, no és természetesen a talajművelést, a kezelést, a szüretelést és még sok egyéb feladatot. (Mezőgazdasági Kiadó.)